

“Sporen uitwissen of bewaren”

**Op weg naar een richtlijn voor het bewaren en/of
verwijderen van persoonsgegevens binnen een
incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie**

**In opdracht van
Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland**

**Door Maurieke van Dalm
's- Hertogenbosch 2 juni 2008**

“Sporen uitwissen of bewaren”

Op weg naar een richtlijn voor het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie

Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland

Naam:	Maurieke van Dalm
Studentnummer:	9952458
E-mail adres:	m.vandalm@student.avans.nl/m.van.dalm@ggn.nl
Afstudeerperiode:	6 februari t/m 2 juni 2008
Afstudeerderadres:	Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland
Afdeling:	Informatie- en Gegevensbescherming
Afstudeermentor:	Dhr. F.A.Th. Vrouwdeunt
E-mail adres:	f.vrouwdeunt@ggn.nl
Eerste Afstudeerdocent:	Dhr. A.J.M. van Dooren
E-mail adres:	ajm.vandooren@avans.nl
Tweede Afstudeerdocent:	Mevr. M. Duijs-Bomhof
Datum en plaats:	's- Hertogenbosch 2 juni 2008

Juridische Hogeschool Avans- Fontys
Locatie 's- Hertogenbosch

Voorwoord

Voor u ligt het rapport “Op weg naar een richtlijn voor het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie”. Dit is het resultaat van een onderzoek dat ik heb verricht tijdens mijn afstudeerperiode voor Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland. Dit onderzoek is een afsluiting van mijn studie HBO-Rechten aan de Juridische Hogeschool Avans-Fontys te 's-Hertogenbosch.

Gedurende de periode van 6 februari tot 14 mei 2008 heb ik mijn afstudeeronderzoek gedaan binnen Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland. Tijdens deze afstudeerperiode heb ik veel leuke en leerzame ervaringen opgedaan.

Deze ervaringen heb ik opgedaan doordat er veel personen waren die mij hier erg graag bij wilden helpen. Ze waren erg enthousiast over het onderzoek. Deze personen wil ik dan ook via deze weg graag bedanken.

Allereerst wil ik mijn afstudeermentor binnen Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland, de heer Vrouwdeunt, bedanken voor de begeleiding die hij mij heeft gegeven gedurende het onderzoek. Verder wil ik mijn dankbaarheid uiten naar alle medewerkers van Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland die mij op welke wijze dan ook hebben geholpen bij de uitvoering van mijn onderzoek. De heer Van Dooren, mijn eerste afstudeerdocent, wil ik bedanken voor zijn begeleiding gedurende de afstudeerperiode. Hij heeft mij er continu op geattendeerd om kritisch te blijven kijken naar de opdracht om vervolgens op de goede weg te blijven. Mijn tweede afstudeerdocent, mevrouw Duijs-Bomhof, wil ik bedanken voor het begeleiden op afstand gedurende mijn afstudeerperiode. Mijn dank gaat ten slotte uit naar de heer Van Schoonhoven, mevrouw Maas, de heer Wisseborn en de heer Van der Wel voor hun medewerking en goede inbreng tijdens de interviews gedurende mijn afstudeerperiode.

's- Hertogenbosch, 2 juni 2008

Maurieke van Dalm

Inhoudsopgave

Lijst met gebruikte afkortingen

Samenvatting

1 Inleiding	8
1.1 Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland	8
1.2 De voorgeschiedenis	8
1.2.1 Belangrijkste wijzigingen als gevolg van de WBP	9
1.3 Probleembeschrijving	9
1.4 Doelstelling	10
1.5 Vraagstelling	10
1.6 Attenderende begrippen	10
1.7 Onderzoekseenheid	11
1.8 Belanghebbende	11
1.9 Leeswijzer	11
2 Methodische verantwoording	12
2.1 Kwalitatief onderzoek	12
2.2 Documentenonderzoek	12
2.3 Veldonderzoek	12
2.4 Werkwijze	13
3 Persoonsgegevens	14
3.1 Definitie persoonsgegevens	14
3.1.1 Bijzondere persoonsgegevens	14
3.2 De verschillende categorieën persoonsgegevens	14
3.3 Verantwoordelijke of bewerker van persoonsgegevens	15
3.4 Ambtelijke en niet-ambtelijke taken	16
3.5 Definitie verwerking van persoonsgegevens	17
3.6 De juridische grondslag voor het verwerken van persoonsgegevens	17
3.7 De risicoklasse voor het verwerken van persoonsgegevens	18
3.8 In de praktijk	20
4 Juridisch kader	21
4.1 Wet- en regelgeving inzake het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens	21
4.1.1 Wet Bescherming Persoonsgegevens, Vrijstellingsbesluit & Gedragscode	22
4.1.2 Gerechtsdeurwaarderswet, Administratieverordening Gerechtsdeurwaarders & overige wetgeving inzake bewaar en/of verwijdertermijnen persoonsgegevens	24
4.1.3 Archiefwet	25
4.2 Wet- en regelgeving inzake het bewaren en/of verwijderen van ambtelijke stukken	25
4.2.1 Basis Selectie Document Gerechtsdeurwaarders	25
4.2.2 Digitaliseren en Bewijskracht van ambtelijke stukken	26
4.3 Overige wet- en regelgeving inzake Persoonsgegevens	27
4.3.1 Wet Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens	27
4.3.2 Wet algemene bepalingen burgerservicenummer	28
4.3.3 Tuchtrechtspraak	28
4.4 Jurisprudentie	29
4.5 Juridische gevolgen van het niet naleven van de WBP	31
4.6 In de praktijk	31

5 Veldonderzoek	33	
5.1 Veldonderzoek kort samengevat	33	
6 Bewaar- en/of verwijdertermijnen	35	
6.1 Juridisch kader versus ethisch verantwoord in de praktijk	35	
6.2 Bewaartermijn versus inbreuk op de privacy	37	
6.3 Mogelijkheid tot het handhaven van een richtlijn inzake een bewaartermijn	37	
7 Conclusie	39	
8 Aanbeveling	42	
9 Evaluatie	43	
9.1 Productevaluatie	43	
9.2 Procesevaluatie	43	
9.3 Aanbeveling voor een eventueel vervolgonderzoek	44	
Bronnenlijst	45	
Bijlagen	49	
Bijlage 1	Plan van aanpak	51
Bijlage 2	Wet bescherming persoonsgegevens	65
Bijlage 3	Vaststelling BSD Gerechtsdeurwaarders	91
Bijlage 4	Arrest 1	111
Bijlage 5	Arrest 2	116
Bijlage 6	Arrest 3	122
Bijlage 7	Interviews	135

Lijst met afkortingen

• AG	Administratieverordening gerechtsdeurwaarders
• AWR	Algemene wet inzake rijksbelastingen
• BSD	Basis Selectie Document Gerechtsdeurwaarder
• BW	Burgerlijk Wetboek
• CBP	College bescherming persoonsgegevens
• DW	Douanewet
• EAP	Een ander persoon
• EVRM	Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens
• GBA	Gemeentelijke basisadministratie
• GDW	Gerechtsdeurwaarderswet
• GGBP	Gedragscode gerechtstdeurwaarders ter bescherming Persoonsgegevens
• GGN	Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland
• GW	Grondwet
• KBvG	Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders
• KvG	Kamer voor Gerechtsdeurwaarders
• NAW	Naam-, adres-, en woonplaatsgegevens
• Pb-nummer	Postbus nummer
• RIO	Rapport Institutioneel Onderzoek
• Rv	Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering
• SIS	Schengen informatie systeem
• SNG	Stichting Netwerk gerechtsdeurwaarders
• SUO	Schengen uitvoeringsovereenkomst
• VB	Vrijstellingsbesluit
• WABB	Wet algemene bepalingen burgerservicenummer
• WBP	Wet bescherming persoonsgegevens
• WGBA	Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens
• WPR	Wet op persoonsregistraties

Samenvatting

Bij Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland (GGN) bestaat er een vraag met betrekking tot het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Er is nagenoeg niets over bekend. GGN is in 2001 gestart en loopt nu tegen de bewaarplicht van zeven jaar aan zoals vermeld in het Burgerlijk Wetboek met betrekking tot de verplichte boekhouding. Dit is de reden dat de bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens uit de administratie van de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie, in dit geval GGN, vorm moet gaan krijgen. Op dit moment maakt GGN alleen gebruik van een intern en extern papieren archief.

Voor deze afstudeeropdracht is gekozen voor een kwalitatief onderzoek. Het onderzoek heeft bestaan uit documentenonderzoek en een veldonderzoek. Het documentenonderzoek heeft plaatsgevonden door gebruik te maken van relevante literatuur, wet- en regelgeving en jurisprudentie. Het veldonderzoek is toegepast door het afnemen van interviews bij verschillende personen uit de incasso- en gerechtsdeurwaarderbranche.

Om tot een juiste conclusie en aanbeveling te komen is de volgende vraagstelling geformuleerd:

Welke bewaar- en/of verwijdertermijn is van toepassing om te komen tot een richtlijn voor het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens uit de administratie van een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie?

In het BSD Gerechtsdeurwaarders is een bewaartermijn voor ambtelijke stukken van tien jaar geregeld. Persoonsgegevens op ambtelijk niveau mogen dus tien jaar bewaard blijven. Maar voor persoonsgegevens op incasso niveau is een bewaartermijn van zeven jaar voldoende om een juiste administratie te kunnen voeren. Dit staat in artikel 2:10 BW, artikel 18 GDW, artikel 52 AWR en artikel 8 DW.

De mogelijkheid om te komen tot een eenduidige richtlijn met betrekking tot een bewaartermijn van persoonsgegevens is aanwezig. De bewaartermijn van tien jaar is een proportionele bewaartermijn voor het bewaren van persoonsgegevens.

De noodzaak is terug te vinden in het BSD Gerechtsdeurwaarders. Om de bewaartermijn van tien jaar te kunnen realiseren is het aanbevelingswaardig dat er digitaal gearchiveerd gaat worden. Daarnaast moet het intern en extern papierenarchief gedeeltelijk blijven bestaan.

1 Inleiding

Om een goed inzicht te geven over wat het onderzoek precies inhoudt wordt in het eerste hoofdstuk de aanleiding, de probleembeschrijving, de doelstelling en de centrale vraagstelling van het onderzoek besproken. Uit deze gegevens moet blijken wat er onderzocht wordt. Vervolgens wordt in dit hoofdstuk de onderzoekseenheid en de belanghebbende beschreven. Dit hoofdstuk wordt afgesloten met een leeswijzer.

1.1 Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland

GGN is in Nederland al jarenlang de grootste incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. GGN heeft ruim 30 vestigingen verspreid over heel Nederland. In totaal werken bij GGN meer dan 1200 medewerkers, waaronder ruim 130 (kandidaat) gerechtsdeurwaarders, 500 incassospecialisten en 55 juristen.¹

GGN verzorgt minnelijke incasso en gerechtelijke incasso voor haar klanten. Het minnelijk traject wil zeggen dat een bedrijf een onbetaalde rekening uit handen geeft aan een incasso- en/of gerechtsdeurwaarderorganisatie. Deze incasso- en/of gerechtsdeurwaarderorganisatie heeft als doel om met een schriftelijke sommatie, ook wel aanmaning genoemd, of door telefonisch contact het bedrag, verhoogd met de incassokosten, te incasseren. Als dit niet lukt dan kan het bedrijf beslissen een gerechtelijk traject te starten. Dit kan alleen met behulp van een gerechtsdeurwaarder. De debiteur, degene die de rekening niet heeft betaald, ontvangt dan een dagvaarding, ook wel exploit genoemd. Het exploit wordt op verzoek van de eiser, het bedrijf dat het geld tegoed heeft, door een gerechtsdeurwaarder uitgereikt aan de gedaagde partij, de debiteur.²

1.2 De voorgeschiedenis

Gegevens en gegevensverzamelingen spelen al lang een belangrijke rol in het dagelijkse leven. In de eerste helft van de 20ste eeuw waren gegevens vrijwel altijd op papier geregistreerd. Kaartenbakken werden in allerlei soorten en maten onderhouden. In de jaren '60 van de vorige eeuw ontstond er een trend om kaartenbakken en andere papieren registraties te vervangen door computerbestanden. De snelheid en de toegankelijkheid leidden er toe dat het aantal registraties sterk toenam. Tegelijkertijd groeide de behoefte aan een betere gegevensbescherming. Deze behoefte kreeg een extra impuls toen men vaker bestanden aan elkaar begon te koppelen en dit zowel politiek als maatschappelijk meer aanvaardbaar werd geacht. Het hoge tempo waarin de informatietechnologie zich de laatste jaren heeft ontwikkeld, heeft geleid tot een verdere uitbreiding van de privacyregels.

In 1989 kwam de Wet op persoonsregistraties (WPR) tot stand. Uit evaluaties van deze wet is gebleken dat zij te rigide en te bureaucratisch was. De vaststelling van een Europese richtlijn³ betreffende privacybescherming maakte het noodzakelijk om nieuwe wetgeving op te stellen. Deze nieuwe regels zijn neergelegd in de Wet bescherming persoonsgegevens (WBP), die op 1 september 2001 in werking is getreden.⁴

¹ Bron: <http://www.ggn.nl/GGN/consumenten.aspx?pageid=41>

² Bron: <http://www.ggn.nl/GGN/consumenten.aspx?pagetype=faqitem&id=6>

³ Zie ook hoofdstuk 4, paragraaf 4.1

⁴ Bron: R.D. van Bruggen, H.A.A. van Dun & E. de Lange, *Juridische aspecten van de informatievoorziening*, SDU Uitgevers bv, Den Haag 2005 derde herziene uitgave, P. 144

1.2.1 Belangrijkste wijzigingen als gevolg van de WBP

De belangrijkste verschillen tussen de WPR en de WBP zijn in drie categorieën onder te brengen:

- Waar de WPR regels gaf voor het opslaan van gegevens in een registratie, geeft de WBP regels voor het verwerken van persoonsgegevens.
- De WBP geeft betrokkenen (voorheen geregistreerden) nieuwe rechten. Zo is naast het al bestaande recht op inzage en correctie het recht op verzet ingevoerd.
- Het College bescherming persoonsgegevens (CBP), voorheen de registratiekamer, beschikt onder de nieuwe wet over een uitgebreider handhavinginstrumentarium dan onder de WPR.⁵

1.3 Probleembeschrijving

De privacywetgeving verlangt dat er een bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie opgezet wordt. Over de bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie is nagenoeg geen literatuur en/of rechtspraak bekend. In artikel 2:10 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW), staat: "het bestuur is verplicht van de vermogenstoestand van de rechtspersoon en van alles betreffende de werkzaamheden van de rechtspersoon, naar de eisen die voortvloeien uit deze werkzaamheden, op zodanige wijze een administratie te voeren en de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers op zodanige wijze te bewaren, dat te allen tijde de rechten en de verplichtingen van de rechtspersoon kunnen worden gekend." Vervolgens staat in lid 3 van hetzelfde artikel dat de bewaarplicht van deze boeken, bescheiden en andere gegevensdragers zeven jaar betreft.

GGN is gestart in 2001 en loopt aan tegen de bewaarplicht van zeven jaar. Dit is de reden dat de bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens uit de administratie van de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie vorm moet gaan krijgen. GGN maakt op dit moment alleen gebruik van een intern en extern papieren archief. Wanneer het intern archief vol is binnen GGN worden alle dossiers overgebracht naar het extern archief. GGN heeft te maken met boekhouding, ambtelijke stukken⁶ en persoonsgegevens van debiteur verkregen van opdrachtgever, informatiebureaus en debiteur zelf. Verder maakt GGN gebruik van de administratienummers van gesloten bronnen, ook wel A-nummers genoemd. Deze bronnen zijn slechts toegankelijk voor een beperkt aantal personen met een bepaalde autorisatie.

De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) heeft zich nog niet over de bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens uitgesproken. Dit is het eerste onderzoek dat zich richt op de bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Het is de bedoeling dat aan het einde van dit onderzoek de bewaar- en/of verwijdertermijn met betrekking tot persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie duidelijk in kaart is gebracht.

⁵ Bron: R.D. van Bruggen, H.A.A. van Dun & E. de Lange, *Juridische aspecten van de informatievoorziening*, SDU Uitgevers bv, Den Haag 2005 derde herziene uitgave, P. 146

⁶ Onder ambtelijke stukken wordt in dit onderzoek verstaan: betekeningen en exploten. Het register en het repertorium worden apart genoemd.

1.4 Doelstelling

De doelstelling van het onderzoek is om aan het einde van de afstudeerperiode een rapport te geven aan de Functionaris voor de Informatie- en Gegevensbescherming binnen GGN waarin de bewaar- en/of verwijdertermijn met betrekking tot persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie duidelijk in kaart is gebracht.

1.5 Vraagstelling

Welke bewaar- en/of verwijdertermijn is van toepassing om te komen tot een richtlijn voor het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens uit de administratie van een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie?

De hoofdvraag is onderverdeeld in verschillende deelvragen:

1. Welke categorieën persoonsgegevens kunnen er worden onderscheiden?
2. Welke juridische richtlijn ligt ten grondslag aan het verwerken van persoonsgegevens?
3. Welk juridisch kader is van toepassing op bewaar- en/of verwijdertermijnen van persoonsgegevens?
4. Hoelang en op welke manier worden ambtelijke stukken bewaard en/of verwijderd?
5. Is het juridisch kader ethisch verantwoord inzake de bewaar- en/of verwijdertermijnen van persoonsgegevens?
6. Is het bewaren van persoonsgegevens een inbreuk op de privacy?
7. Wat moet er aangepast worden om een richtlijn te krijgen met betrekking tot de bewaar- en/of verwijdertermijnen van persoonsgegevens?

1.6 Attenderende begrippen

Hieronder worden enkele begrippen uit de doelstelling en vraagstelling nader uitgelegd:

Incasso: Is een omschrijving, voor het incasseren van vorderingen die niet betaald zijn.

Persoonsgegevens: “Elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon”, dit staat in artikel 1 sub a WBP gedefinieerd.⁷

Administratie: Onder administratie wordt verstaan het geheel van handelingen dat is gericht op het systematisch verzamelen, vastleggen en verstrekken van informatie, zowel zakelijk als privé ten behoeve van het besturen en doen functioneren van een gerechtsdeurwaarderpraktijk en ten behoeve van de verantwoording die daarover moet worden afgelegd.⁸

⁷ Dit wordt verder toegelicht in hoofdstuk 3 van dit onderzoek

⁸ Toelichting van de Administratieverordening Gerechtsdeurwaarders (AG), 9 juli 2001/Nr. 5107248/801, P.2

1.7 Onderzoekseenheid

Het onderzoek is uitgevoerd binnen GGN op de afdeling informatie- en gegevensbescherming te 's-Hertogenbosch.

1.8 Belanghebbende

Niet alleen GGN heeft belang bij dit onderzoek, maar ook andere incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisaties. Verder kan dit onderzoek een bijdrage leveren aan de standpuntbepaling van de KBvG. Het is van belang dat er een eenduidige richtlijn komt met betrekking tot de bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens.

1.9 Leeswijzer

Om een goed inzicht te geven over wat het onderzoek precies inhoudt wordt in het eerste hoofdstuk de aanleiding, de probleembeschrijving, de doelstelling en de centrale vraagstelling van het onderzoek besproken. In hoofdstuk twee wordt aandacht besteed aan de methode van onderzoek. In het derde hoofdstuk wordt het onderwerp persoonsgegevens besproken. Hoofdstuk vier geeft het juridisch kader weer inzake de bewaar en/of verwijdertermijnen van persoonsgegevens. In het vijfde hoofdstuk wordt kort het veldonderzoek samengevat en in hoofdstuk zes worden een aantal aspecten die naar voren zijn gekomen uit het documentenonderzoek, veldonderzoek en mijn eigen visie besproken. De conclusies en de aanbevelingen van dit onderzoek zijn te lezen in hoofdstuk zeven en acht. Het onderzoek wordt afgesloten met een proces en product evaluatie in hoofdstuk negen.

2 Methodische verantwoording

In dit hoofdstuk wordt aandacht besteed aan de methode van onderzoek. In de verschillende paragrafen wordt beschreven welke manier van onderzoek er is toegepast en de reden daarvoor. In dit onderzoek is gekozen voor een kwalitatief onderzoek. Er is gebruik gemaakt van twee onderzoeksmethodes in dit onderzoek. Er is gekozen voor documentenonderzoek en veldonderzoek. In dit hoofdstuk wordt het veldonderzoek verder uitgewerkt door de methode interviews verder te definiëren. Tot slot wordt kort ingegaan op de werkwijze die is toegepast bij het schrijven van dit rapport.

2.1 Kwalitatief onderzoek

Bij kwalitatief onderzoek gaat het niet om het in kaart brengen van cijfers, maar om het verkennen en inzichtelijk maken van een thema of vraagstuk. Grof gezegd gaat het niet om de vraag hoeveel mensen iets vinden, maar om de vraag waarom mensen iets vinden. Kwalitatief onderzoek is gericht op het begrijpen van situaties. Bij deze vorm van onderzoek wordt gewerkt met kleine steekproeven en open vragen (de respondent is vrij om zelf een antwoord op de vraag te formuleren). Het resultaat is een beschrijving van alle mogelijke invalshoeken van een probleem of vraagstuk.⁹

Kenmerkend voor kwalitatief onderzoek is het gebruik maken van verschillende databronnen. Kwalitatief onderzoek is kleinschalig. De gesprekken zijn langer en uitgebreider dan bij kwantitatief onderzoek. Er wordt meer aandacht besteed aan het gesprek. De vragen tijdens dit gesprek zijn open vragen. Zo is de respondent vrij om zijn antwoord zelf te formuleren. Het resultaat van een kwalitatief onderzoek is een beschrijving van alle mogelijke invalshoeken van een probleem of vraagstuk.¹⁰

2.2 Documentenonderzoek

Een deskresearch wordt uitgevoerd om te kijken wat er al aan bruikbare gegevens beschikbaar is over het thema of probleem. Op basis van de deskresearch wordt dan beslist wat er nog onderzocht moet worden en op welke manier dat het beste kan gebeuren. Deskresearch is vaak het vooronderzoek dat dient als voorbereiding van onderzoek onder de doelgroep.¹¹

Op het gebied van deskresearch is in dit onderzoek vooral gebruik gemaakt van wetteksten en jurisprudentie. Daarnaast is er gekeken naar literatuur die er al over beschikbaar is.

2.3 Veldonderzoek

De Angelsaksische term voor veldonderzoek is fieldresearch. Veldonderzoek omvat al die vormen van onderzoek waarbij de gegevens in het veld (rechtstreeks en onder alledaagse omstandigheden) worden verzameld.¹² De methode fieldresearch wordt toegepast op het gebied van het voeren van gesprekken met verschillende personen uit het vakgebied. Deze gesprekken hebben onder andere plaats gevonden met de heer Van der Wel, een ex-collegelid van het CBP, nu werkzaam als privacy auditor. Deze heeft ook de privacycertificering uitgereikt aan GGN. Verder met twee bestuursleden van de KBvG, mevrouw Maas, werkzaam als directeur van een gerechtsdeurwaarderkantoor en de heer

⁹ Bron: <http://www.os.amsterdam.nl/onderzoek/40210>

¹⁰ Bron: Baarda, De goede & Teunissen 2005, p.112

¹¹ Bron: <http://www.os.amsterdam.nl/onderzoek/40230>

¹² Bron: <http://www.moaweb.nl/bibliotheek/digitaal-woordenboek/v/veldonderzoek>

Wisseborn, werkzaam als gerechtsdeurwaarder. Het laatste gesprek vond plaats met de heer Van Schoonhoven, privacy officer van een bank.

In dit onderzoek is gebruik gemaakt van interviews. Een individueel interview is een gesprek tussen een respondent en een interviewer. Deze manier van informatie verzamelen is heel direct en intensief. Individuele interviews zijn geschikt om inzicht te krijgen in de manier waarop mensen nadenken over bepaalde zaken en hoe zij daar betekenis aangeven. Individuele gesprekken bieden diepte en worden daarom vaak ingezet bij het identificeren van problemen en het achterhalen van oorzaken. Daarnaast zijn ze ook heel geschikt om argumenten te vinden en beslissingen te onderbouwen.¹³

2.4 Werkwijze

Om dit onderzoek te starten is er eerst informatie verzameld en is de informatie gesorteerd op bruikbaarheid. Vervolgens is de informatie verdeeld in hoofd- en bijzaken en zo onderverdeeld in verschillende hoofdstukken en paragrafen. Dit onderzoek is afgesloten met het beschrijven van conclusies, aanbevelingen en een proces- en productevaluatie.

¹³ Bron: <http://www.os.amsterdam.nl/onderzoek/40210/>

3 Persoonsgegevens

In dit hoofdstuk wordt aandacht besteed aan het onderwerp persoonsgegevens. De definitie persoonsgegeven en het verwerken van persoonsgegevens wordt gegeven. Verder wordt er ingegaan op de verschillende categorieën die er bestaan op het gebied van persoonsgegevens. Er wordt gekeken of de gerechtsdeurwaarder een verantwoordelijke of een bewerker is van persoonsgegevens. De ambtelijke en niet ambtelijke taken van een gerechtsdeurwaarder komen aan bod en er wordt gekeken naar de juridische grondslag voor het verwerken van persoonsgegevens. Verder worden de risicoklassen voor het verwerken van persoonsgegevens beschreven. Aan het einde van het hoofdstuk wordt het toegepast op GGN.

3.1 Definitie persoonsgegeven

Deze definitie staat in artikel 1 sub a WBP: “Elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon”.

Is de betrokkene niet identificeerbaar, dan is het gegeven geen persoonsgegeven. Een persoon is identificeerbaar als de identiteit van de persoon redelijkerwijs, zonder onevenredige inspanning kan vaststellen. Er moet een verband gelegd worden tussen het gegeven en de persoon. Wanneer de identiteit eenvoudig is vast te stellen, met bijvoorbeeld een naam, adres en geboortedatum is dat snel gebeurd. Dit worden direct identificeerde gegevens genoemd. Gegevens die van de naam zijn ontdaan, kunnen in combinatie met andere gegevens of door spontane herkenning toch weer tot een bepaald persoon leiden. Ook in dat geval is de persoon indirect identificeerbaar.¹⁴

3.1.1 Bijzondere persoonsgegevens

Artikel 16 van de WBP bevat een verbod op de verwerking van bijzondere persoonsgegevens (zoals godsdienst, ras, politieke gezindheid, gezondheid en strafrechtelijk verleden), tenzij de wet voorziet in een uitdrukkelijke grondslag daarvoor. Het CBP kan op grond van artikel 23, eerste lid, onder e van de WBP een ontheffing verlenen, indien dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang en ook passende waarborgen worden geboden ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.¹⁵

3.2 De verschillende categorieën persoonsgegevens

Er zijn verschillende categorieën inzake persoonsgegevens die voor de gerechtsdeurwaarder van belang zijn voor de uitoefening van zijn ambtelijke en niet-ambtelijke taken.¹⁶ Deze staan in artikel 4 lid 1 sub a tot en met f Gedragscode Gerechtsdeurwaarders ter Bescherming Persoonsgegevens (GGBP). Op de volgende pagina worden de verschillende categorieën verder uitgewerkt.

¹⁴ Bron: Mr. L.B. Sauerwein & Mr. J.J. Linnemann, *Handleiding voor verwerkers van persoonsgegevens*, Ministerie van Justitie Den Haag, april 2002, P. 14

¹⁵ Bron: http://www.cbpweb.nl/indexen/ind_takencbp_bijzgeg.stm

¹⁶ Zie ook paragraaf 3.4

Categorie A Naam, adres en woonplaats (NAW) gegevens

- > Naam
- > Adres
- > Pb-nummer
- > Woonplaats
- > Geboortedatum
- > Geslacht
- > Burgerlijke staat
- > Titulatuur
- > Telefoonnummer/ Faxnummer
- > E-mail adres

Categorie B Gemeentelijke basisadministratie (GBA) en Sofinumnummer

- > GBA nummer
- > Sofinumnummer
- > Andere identificeerbare gegevens

Categorie C Materieel

- > Inkomen > Bezittingen > Schulden

Categorie D Acties

- > Gegevens met betrekking tot het in het verleden verrichte of lopende acties in zaken welke van invloed kunnen zijn op respectievelijk voortvloeien uit de bij of krachtens wet of door opdrachtgever opgedragen taken en werkzaamheden.

Categorie E Financieel

- > Gegevens omtrent de in zaken van de wederpartij ontvangen bedragen en op hem verhaalbare kosten.

Categorie F Overige

- > Andere, voor het doel van de verwerking noodzakelijke, niet te categoriseren gegevens.

Een voorbeeld van deze laatste categorie is dat informatie verzameld wordt die te maken heeft met risico's die worden gelopen bij het benaderen van de debiteur. Bescherming van de eigen persoon is van vitaal belang. Vanuit dat oogpunt is het gerechtvaardigd om in het voorkomende geval deze informatie over personen te verwerken.¹⁷

De gerechtsdeurwaarder is gehouden bij de persoonsgegevens die hij verkrijgt te vermelden in zijn administratie, waarbij de datum waarop de gegevens zijn verkregen, het doel en het gebruik ervan dient te worden vastgelegd, op grond van artikel 1 Administratieverordening gerechtsdeurwaarders (AG).

3.3 Verantwoordelijke of bewerker van persoonsgegevens?

Op de vraag of een gerechtsdeurwaarder een verantwoordelijke¹⁸ of een bewerker is kan het volgende antwoord gegeven worden. In artikel 1 sub d WBP staat dat een verantwoordelijke een natuurlijk of rechtspersoon of ieder ander of een bestuursorgaan, tezamen of alleen het doel van en de middelen voor de verwerking vaststelt. In artikel 1 sub e WBP staat dat een bewerker degene is die voor de verantwoordelijke persoonsgegevens verwerkt, maar hij staat niet onder gezag van de verantwoordelijke. Een gerechtsdeurwaarder is een verantwoordelijke, want hij stelt zelf het doel van de verwerking van persoonsgegevens vast.

¹⁷ Bron: Toelichting op artikel 4 GGDP

¹⁸ Een verantwoordelijke heeft toegang tot GBA en heeft eigen tuchtrecht.

3.4 Ambtelijke en niet- ambtelijke taken

Een gerechtsdeurwaarder is een benoemde openbaar ambtenaar met speciale in de Wet geregelde bevoegdheden. Voorbeelden van ambtelijke- en niet- ambtelijke taken zijn:

<u>Ambtelijke taken</u>	<u>Niet- ambtelijke taken</u>
Uitbrengen van dagvaardingen <i>Mededeling, schriftelijk, eventueel ook mondeling aan een gedaagde, dat hij op een bepaald tijdstip voor de rechter zal hebben te verschijnen, onder mededeling van hetgeen aldaar van hem verlangd zal worden en door wie.¹⁹</i>	
Betekening van een vonnis <i>Gerechtelijke, ambtelijke bekendmaking van stukken en mededelingen aan de daarbij belanghebbende, door een gerechtsdeurwaarder, die daarvan akte opmaakt.²⁰</i>	- Incasseren van vorderingen; - Geven van juridisch advies; - Opstellen van overeenkomsten en leveringsvoorwaarden;²¹
Beslaglegging <i>Wanneer de veroordeelde partij na betekening van het vonnis niet aan de inhoud daarvan voldoet, kan de gerechtsdeurwaarder beslag leggen op bezittingen van de schuldenaar. Beslag kan bijvoorbeeld gelegd worden op roerende en onroerende zaken van een veroordeelde, daarnaast ook op zijn salaris of uitkering en op zijn bankrekening en/of aandelen.²²</i>	- Opstellen van processtukken ten behoeve van procedures; - Optreden als procesvertegenwoordiger bij gerechtelijke procedures; Vastleggen van feitelijke situaties in een proces-verbaal constatering.²³
Openbare verkoop <i>In het geval dat de debiteur na de beslaglegging op zijn roerende zaken niet tot betaling van het totaal verschuldigde overgaat, kan de gerechtsdeurwaarder, als de enige wettelijk daartoe bevoegde, tot openbare verkoop van deze spullen overgaan. Alvorens de verkoop plaatsvindt, volgt de bekendmaking van de verkoop door middel van aanplakbiljetten en publicatie in een lokaal dagblad.²⁴</i>	

¹⁹ Mr. N.E. Algra, Mr. H.R.W. Gokkel, *Fockema andreae's rechtsgeleerdheid handwoordenboek*, H.D Tjeenk Willink Alphen aan den Rijn 1983, Vierde druk, derde oplage

²⁰ Mr. N.E. Algra, Mr. H.R.W. Gokkel, *Fockema andreae's rechtsgeleerdheid handwoordenboek*, H.D Tjeenk Willink Alphen aan den Rijn 1983, Vierde druk, derde oplage

²¹ Bron: <http://www.dekluijver.nl/overons.php>

²² Bron: <http://www.deurwaarder-torres.com/nl/plichten.html>

²³ Bron: <http://www.dekluijver.nl/overons.php>

²⁴ Bron: <http://www.deurwaarder-torres.com/nl/plichten.html>

De Ambtelijke taken staan vermeld in artikel 20 Gerechtsdeurwaarderswet, (GDW). De niet-ambtelijke taken staan in artikel 2 GDW.

Onder de ambtelijke taak valt categorie B (GBA/ Sofinummer), categorie C (materieel), categorie D (Acties) en categorie F (overige). Onder de niet-ambtelijke taak valt de categorie A (NAW) en de categorie E (financieel).

3.5 Definitie verwerking van persoonsgegevens

“ Elke handeling of elk geheel van handelingen met betrekking tot persoonsgegevens, waaronder in ieder geval:

> Het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van gegevens”. Deze definitie staat in artikel 1 sub b WBP.

3.6 De juridische grondslag voor het verwerken van persoonsgegevens

Er zijn verschillende juridische grondslagen voor het verwerken van persoonsgegevens. Hieronder wordt kort weergegeven welke zeven juridische grondslagen er zijn voor het verwerken van deze gegevens.

- **Rechtmatigheidsbeginsel (artikel 6 WBP)**
Persoonsgegevens worden in overeenstemming met de wet en op behoorlijke en zorgvuldige wijze verwerkt.
- **Doelbinding (artikel 7 WBP)**
Persoonsgegevens worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden verzameld.
- **Grondslag voor verwerking (artikel 8 WBP)**
Persoonsgegevens mogen slechts verwerkt worden in de volgende gevallen:
 - Ondubbelzinnige toestemming;
 - Uitvoering van overeenkomst waarbij betrokkene partij is of precontractuele fase van contract;
 - Nakoming wettelijke verplichting en verantwoordelijke;
 - Goede vervulling publiekrechtelijke taak;
 - Behartiging gerechtvaardigd belang verantwoordelijke of derde tenzij recht op bescherming van persoonlijke levenssfeer prevaleert.
- **Verenigbaarheid (artikel 9 WBP)**
 - Niet verder verwerken op een wijze die onverenigbaar is met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen.
 - Hierbij wordt rekening gehouden met:
 - a) de verwantschap tussen het doel van de beoogde verwerking en het doel waarvoor de gegevens zijn verkregen;
 - b) de aard van de betreffende gegevens;
 - c) de gevolgen van de beoogde verwerking voor de betrokkene;
 - d) de wijze waarop de gegevens zijn verkregen;
 - e) de mate waarin jegens de betrokkene wordt voorzien in de passende waarborgen.

- **Transparantiebeginsel (artikel 33 en 34 WBP)**
 - Het moet voor de betrokkene duidelijk zijn wie, in welke hoedanigheid, voor welk doel, wat van hem vastlegt. De verantwoordelijke heeft de plicht betrokkene hierover van tevoren te informeren;
- **Kwaliteitsbeginsel en beveiliging (artikel 11 tot en met 13 WBP)**
 - Persoonsgegevens worden slechts verwerkt voor zover zij, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, toereikend, ter zake dienend en niet bovenmatig zijn;
 - De verantwoordelijke treft de nodige maatregelen opdat persoonsgegevens, gelet op de doeleinde waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, juist en nauwkeurig zijn;
 - De medewerkers zijn verplicht tot geheimhouding van de persoonsgegevens waarvan zij kennis nemen;
 - De verantwoordelijke legt passende technische en organisatorische maatregelen ten uitvoer om persoonsgegevens te beveiligen tegen verlies of tegen enige vorm van onrechtmatige verwerking;²⁵
 - Integriteit van de database;
 - Informatiebeveiliging door middel van: toegangscontrole, risicoanalyse en encryptie;
- **Waarborg**
 - Er moeten passende waarborgen aanwezig zijn om de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig te schaden.

3.7 De risicoklasse voor het verwerken van persoonsgegevens²⁶

Er zijn verschillende risicoklassen met betrekking tot het verwerken van persoonsgegevens.

• Risicoklasse 0	Publiek niveau;
• Risicoklasse I	Basis niveau;
• Risicoklasse II	Verhoogd risico;
• Risicoklasse III	Hoog risico.

Risicoklasse 0

Het gaat hier om openbare persoonsgegevens. In deze klasse zijn persoonsgegevens opgenomen waarvan algemeen aanvaard is dat deze, bij het beoogde gebruik, geen risico opleveren voor de betrokkene. Voorbeelden hiervan zijn telefoonboeken, brochures, publieke internetsites etc. De persoonsgegevens behoeven ten aanzien van de exclusiviteit van de persoonsgegevens niet beter beveiligd te worden dan gebruikelijk is om een toereikende kwaliteit van de informatievoorziening tot stand te brengen en in stand te houden. Als gevolg van de WBP worden voor deze risicoklasse geen extra eisen ten aanzien van de beveiliging gesteld dan welke al noodzakelijk.²⁷

²⁵ Zie ook hoofdstuk 4, paragraaf 4.1.1

²⁶ Bron: G.W. van Blarkom & drs. J.J. Borking, *Beveiliging van persoonsgegevens*, Registratiekamer Den Haag, april 2001, P. 26

²⁷ Bron: G.W. van Blarkom & drs. J.J. Borking, *Beveiliging van persoonsgegevens*, Registratiekamer Den Haag, april 2001, P. 27

Risicoklasse I

Bij verwerkingen van persoonsgegevens in deze klasse gaat het meestal om een beperkt aantal persoonsgegevens dat betrekking heeft op bijvoorbeeld lidmaatschappen, arbeidsrelaties, klantrelaties en overeenkomstige relaties tussen een betrokkene en een organisatie. Voorbeelden van relaties waarover veelal persoonsgegevens worden verwerkt die vallen in deze klasse zijn: school & leerling, verhuurder & huurder, hotel & gast, vereniging & lid, organisatie & deelnemer. Opgemerkt wordt dat het lidmaatschap van een instelling op zich al informatie kan bevatten betreffende een persoon. Indien dit gegevens zijn die vallen onder de categorie bijzondere gegevens, bijvoorbeeld over politieke voorkeur, kerkelijke genootschappen etc., dan dient de beveiliging van persoonsgegevens tenminste te worden ondergebracht in risicoklasse II.²⁸

Risicoklasse II

In deze klasse passen verwerkingen van persoonsgegevens die voldoen aan een van de hieronder gegeven beschrijvingen:

1. de verwerkingen van bijzondere persoonsgegevens zoals bedoeld in artikel 16 WBP;
2. de verwerking in het bank- en verzekeringswezen van gegevens over de persoonlijke of economische situatie van een betrokkene;
3. de gegevens die bij handelsinformatiebureaus worden verwerkt ten behoeve van kredietinformatie of schuldsanering;
4. de gegevens die worden verwerkt hebben betrekking op de gehele of grote delen van de bevolking (de impact van op zich onschuldige gegevens over een groot aantal betrokkene);
5. alle verwerkingen van persoonsgegevens die met het bovenstaande vergelijkbaar zijn.²⁹

Risicoklasse III

Bij verwerking van meerdere verzamelingen van bijzondere persoonsgegevens kan het resultaat van deze verwerking een dermate vergroot risico voor de betrokkene opleveren dat het gerechtvaardigd is deze verwerking van persoonsgegevens in risicoklasse III te plaatsen. De maatregelen die voor de beveiliging van dergelijke persoonsgegevens moeten worden genomen, moeten voldoen aan de hoogste normen. De verwerking van persoonsgegevens die in deze klasse passen zijn onder andere de verwerkingen die betrekking hebben op opsporingsdiensten met bijzondere bevoegdheden of verwerkingen waarbij de belangen van de betrokkene ernstig kunnen worden geschaad indien dit onzorgvuldig of onbevoegd geschiedt. Een voorbeeld hiervan is een DNA- Databank.³⁰

²⁸ Bron: G.W. van Blarckom & drs. J.J. Borking, *Beveiliging van persoonsgegevens*, Registratiekamer Den Haag, april 2001, P. 27

²⁹ Bron: G.W. van Blarckom & drs. J.J. Borking, *Beveiliging van persoonsgegevens*, Registratiekamer Den Haag, april 2001, P. 28

³⁰ Bron: G.W. van Blarckom & drs. J.J. Borking, *Beveiliging van persoonsgegevens*, Registratiekamer Den Haag, april 2001, P. 28

3.8 In de praktijk

GGN werkt met persoonsgegevens. Zoals eerder beschreven in dit hoofdstuk zijn de categorieën persoonsgegevens noodzakelijk voor de gerechtsdeurwaarder om zijn ambtelijke en niet- ambtelijke taken te kunnen uitvoeren. GGN werkt naast de gebruikelijke NAW gegevens ook met gegevens op het gebied van inkomen, bezittingen en schulden. Hierdoor valt GGN binnen de risicoklasse II. Dit wil zeggen dat de persoonsgegevens die GGN verwerkt een verhoogd risico hebben. Wanneer er niet zorgvuldig met deze gegevens omgegaan wordt kan dit grote gevolgen hebben zowel voor de debiteur als voor GGN. De persoonsgegevens worden bij GGN verwerkt in Eurodossier. Dit wordt verzorgd door Eurosystems, die de veiligheid waarborgt. Eurodossier is een applicatie die de bedrijfsprocessen binnen een incasso- en/of gerechtsdeurwaarderorganisatie automatiseert.³¹ Doordat de gerechtsdeurwaarder zelf, in dit geval GGN het doel en de middelen voor het verwerken van persoonsgegevens vaststelt is hij een verantwoordelijke.

De risicoklasse waarin GGN behoort

<u>Aard van de persoonsgegevens</u>		<u>Persoonsgegevens</u>	<u>Bijzondere persoonsgegevens</u>	<u>Financieel en/of economische gegevens</u>
Hoeveelheid persoonsgegevens (aard & omvang)			Conform artikel 16 WBP	
Weinig persoonsgegevens	Lage complexiteit van verwerking	Risicoklasse 0	Risicoklasse II	Risicoklasse II
Veel persoonsgegevens	Hoge complexiteit van verwerking	Risicoklasse I	Risicoklasse III ³²	

Figuur 1 van Registratiekamer: G.W. van Blarckom, drs. J.J. Borking, *Beveiliging van persoonsgegevens*, Den Haag Sdu Grafisch Bedrijf bv 2001.

³¹ Bron: <http://www.eurosystems.nl/credit-management/eurodossier>

³² Bron: G.W. van Blarckom & drs. J.J. Borking, *Beveiliging van persoonsgegevens*, Registratiekamer Den Haag, april 2001, P. 29

4 Juridisch kader

In dit hoofdstuk wordt er ingegaan op de verschillende wetten die van toepassing zijn op het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens en ambtelijke stukken. Verder wordt er aandacht gegeven aan de bewijskracht van ambtelijke stukken wanneer deze digitaal zijn en als laatste worden de gevolgen voor het niet nakomen van de WBP besproken. Aan het einde van dit hoofdstuk wordt beschreven wat de wettelijke bepalingen voor GGN inhoudt. De WBP en het Basis Selectie Document Gerechtsdeurwaarder (BSD) is bijgevoegd als bijlage 2 & 3. Hiervoor is gekozen, omdat de WBP de algemene regels bevat op het gebied van persoonsgegevens en de BSD is ingevoerd tijdens het onderzoek. Het BSD is vastgesteld op 13 februari 2008 en 10 maart 2008 gepubliceerd in de Staatscourant.

4.1 Wet- en regelgeving inzake het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens

Een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie heeft te maken met verschillende wet- en regelgeving. Persoonsgegevens mogen niet zomaar bewaard en/of verwijderd worden. Er zijn een aantal bepalingen over het bewaren en verwijderen van persoonsgegevens vastgelegd in de wet, maar er ontbreekt een duidelijke richtlijn waardoor er veel onduidelijkheid ontstaat inzake het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Zoals in de inleiding van dit onderzoek is aangegeven heeft GGN naast de persoonsgegevens die zij verzamelt en verwerkt voor het incasseren van vorderingen ook te maken met ambtelijke stukken. In de ambtelijke stukken worden ook persoonsgegevens opgenomen. Al deze persoonsgegevens gezamenlijk vallen onder het overkoepelende begrip privacy.

Alan F. Westin was een van de eersten die expliciet aandacht vroeg voor de bescherming van persoonsgegevens. Hij zag privacy als het recht van individuen, groepen of organisaties om voor hen zelf te bepalen wanneer, hoe en hoeveel informatie over hen aan anderen mag worden geopenbaard.³³

Privacy is het recht op een persoonlijke levenssfeer, rust en vrijheid van hinder van anderen.³⁴ Dit is terug te vinden in artikel 8 Europees verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en artikel 10 Grondwet (GW). In beide artikelen wordt de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer benadrukt. In artikel 10 GW wordt nog ingegaan op de bescherming van het vastleggen en verstrekken van persoonsgegevens. Het artikel stelt verder de regels op het gebied van de aanspraken van personen op kennisneming van over hen vastgelegde gegevens en van het gebruik dat daarvan wordt gemaakt, alsmede op de verbetering van zodanige gegevens.

De Nederlandse wet- en regelgeving is een uitwerking van de internationale wetgeving. De WBP is op hoofdlijnen gelijk aan de Europese richtlijn 95/46/EG, die op 24 oktober 1995 werd aangenomen. Deze richtlijn beschrijft de wijze waarop in de lidstaten moet worden omgegaan met persoonsgegevens. Tevens wordt in deze richtlijn bepaald onder welke voorwaarden persoonsgegevens verstrekt mogen worden aan (organisaties in) landen buiten de Europese Unie.³⁵ Het gevolg van deze richtlijn is dat in 2001 in Nederland de WBP van kracht is gegaan.

³³ Bron: R.D. van Bruggen, H.A.A. van Dun & E. de Lange, *Juridische aspecten van de informatievoorziening*, SDU Uitgevers bv, Den Haag 2005 derde herziene uitgave, P. 146

³⁴ Bron: Mr. N.E. Algra, Mr. H.R.W. Gokkel, *Fockema andreae's rechtsgeleerdheid handwoordenboek*, H.D Tjeenk Willink Alphen aan den Rijn 1983, Vierde druk, derde oplage

³⁵ Bron: G.W. van Blarckom & drs. J.J. Borking, *Beveiliging van persoonsgegevens*, Registratiekamer Den Haag, april 2001, P. 13

Maar wat betekent het ontstaan van de WBP voor een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie? Naast de WBP is er nog andere wet- en regelgeving waar naar gekeken dient te worden. Dit zijn het Burgerlijk Wetboek (BW), Wetboek van Rechtsvordering (Rv), Vrijstellingsbesluit (VB), Archiefwet, Gerechtsdeurwaarderswet (GDW), Administratieverordening Gerechtsdeurwaarders (AG), Gedragscode Gerechtsdeurwaarders ter Bescherming van Persoonsgegevens (GGBP), Wet gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens (WGBA), Autorisatiebesluit, Algemene Wet inzake Rijksbelastingen (AWR), Douanewet (DW), Basis Selectiedocument Gerechtsdeurwaarders en de tuchtrechtspraak.

4.1.1 Wet Bescherming Persoonsgegevens, Vrijstellingsbesluit & Gedragscode

Zoals in paragraaf 3.3 van dit onderzoek staat beschreven is de gerechtsdeurwaarder een verantwoordelijke en is de WBP van toepassing.

In artikel 10 lid 1 van de WBP staat:

“Persoonsgegevens worden niet langer bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkene te identificeren, dan noodzakelijk is voor de verwerking van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt”.

Persoonsgegevens mogen niet langer bewaard worden dan nodig is. In de memorie van toelichting van regels inzake de bescherming van persoonsgegevens staat dat het wel mag indien het valt onder artikel 8 sub c en e WBP. Persoonsgegevens mogen dan langer bewaard worden om een wettelijke plicht na te komen of de gegevensverwerking is noodzakelijk voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak door het desbetreffende bestuursorgaan.³⁶

Bij de totstandkoming van de Gerechtsdeurwaarderswet is reeds helderheid verschaft over de positie van de gerechtsdeurwaarder. Voor zover deze ambtshandelingen verricht, is hij bestuursorgaan in de zin van artikel 1:1 van de Algemene wet bestuursrecht.³⁷

Gerechtsdeurwaarders als bestuursorgaan mogen dus voor langere tijd persoonsgegevens bewaren.³⁸

Artikel 27 WBP verplicht de verantwoordelijke elke verwerking van persoonsgegevens bij het CBP te melden, tenzij hiervoor een vrijstelling geldt. Op grond van artikel 29 WBP is er het VB waarin is bepaald welke verwerkingen van persoonsgegevens vrijgesteld zijn van deze melding. Een verantwoordelijke kan een beroep doen op dit artikel en daarmee hoeft die verwerking van persoonsgegevens niet bij het CBP gemeld te worden. Wanneer de verwerking van persoonsgegevens niet gemeld hoeft te worden, betekent dit niet dat de verwerking van persoonsgegevens niet onder de reikwijdte van de WBP valt. Artikel 13 WBP blijft van toepassing en dus ook het vaststellen van de risicoklasse³⁹ als basis voor de te nemen beveiligingsmaatregelen.⁴⁰ Uit artikel 13 WBP is de Privacy-enhancing Technologies (PET) toepassing ontstaan. Dit is een technische maatregel en een oplossing voor het juist toepassen van de WBP, zodat ze voldoen aan de wetgeving.

Kortom elk bedrijf of organisatie dient bij het CBP of bij de brancheorganisatie te melden dat er persoonsgegevens verwerkt worden. Artikel 15 VB sluit dit uit voor gerechtsdeurwaarders. De melding hoeft door gerechtsdeurwaarders niet gedaan te worden. Dit artikel geeft tevens

³⁶ Bron: Regels inzake de bescherming van persoonsgegevens (Wet bescherming persoonsgegevens), Kamerstukken II 1997/98, 25 892, nr. 5

³⁷ Bron: <http://www.ombudsman.nl/documenten/20040352%202003.03859.doc>

³⁸ Bron: E.E. Minkjan & D. Struiksma, “gerechtsdeurwaarder bestuursorgaan”, Executief 2003,1

³⁹ Zie ook hoofdstuk 3, paragraaf 3.7 van dit onderzoek

⁴⁰ Bron: G.W. van Blarckom & drs. J.J. Borking, *Beveiliging van persoonsgegevens*, Registratiekamer Den Haag, april 2001, P. 27

aan dat de bewaartermijn van persoonsgegevens in de gedragscode staat. In de gedragscode van de gerechtsdeurwaarder is dit niet het geval.

Het VB geeft een indicatie wat redelijke bewaartermijnen zijn voor bepaalde persoonsgegevens. Omdat het VB alleen iets zegt over de meldingsplicht kunnen de hierin genoemde bewaartermijnen slechts als richtlijn worden gebruikt bij de beoordeling hoelang persoonsgegevens bewaard mogen worden.⁴¹ In het eerder genoemde artikel, artikel 15 VB, staat dat persoonsgegevens worden verwijderd nadat de bewaartermijn op grond van toepasselijke gedrags- en beroepsregels is verstreken, dan wel bij gebreke daarvan, uiterlijk twee jaren na de beëindiging van de behandeling van de zaak, de uitvoering van de controle of de beslechting van het geschil, tenzij de persoonsgegevens noodzakelijk zijn ter voldoening aan een wettelijke bewaarplicht.

De gedragscode dient aan te sluiten op de WBP en een juiste uitwerking te zijn van deze wet en van andere wettelijke bepalingen waarin de verwerking van persoonsgegevens aan de orde is. Gerechtsdeurwaarders hebben als openbaar ambtenaar vergaande wettelijke bevoegdheden om aan informatie te komen. Het is daarom noodzakelijk dat zij de verkregen informatie uit hoofde van deze bijzondere wettelijke bevoegdheden niet zondermeer gebruiken voor de niet-ambtelijke werkzaamheden. De gedragscode geeft daarom regels voor een zorgvuldige informatiehuishouding bij gerechtsdeurwaarders. De gedragscode wordt mogelijk gemaakt door artikel 25 WBP. Hierin staat dat een organisatie met toestemming van het CBP een gedragscode mag opstellen.

Volgens de toelichting op artikel 4 GGBP⁴² moeten alle gegevens die de gerechtsdeurwaarder verkrijgt zorgvuldig verwerkt worden, waardoor te allen tijde een controle op een juiste en rechtmatige verwerking van persoonsgegevens mogelijk is.⁴³ In aansluiting op het onder het regiem van de WPR vastgestelde reglement heeft de ledenraad van de KBvG een gedragscode vastgesteld. Deze gedragscode onderstreept het belang om de uitwerking van de WBP op juiste wijze vorm te geven, waardoor het voor degene wiens gegevens door de gerechtsdeurwaarder verwerkt worden duidelijk is dat deze verwerking zorgvuldig plaats vindt.

⁴¹ Bron: http://www.cbweb.nl/downloads_inf/inf_va_bewaartermijnen.pdf?refer=true&theme=purple

⁴² Zie ook hoofdstuk 3, paragraaf 3.2 van dit onderzoek

⁴³ Bron: Toelichting op de gedragscode, GGBP, P. 3 & 4

4.1.2 Gerechtsdeurwaarderswet, Administratieverordening Gerechtsdeurwaarders & overige wetgeving inzake bewaar en/of verwijdertermijnen persoonsgegevens

De GDW is op 15 juli 2001 in werking getreden. In artikel 17 en 18 van de GDW staan nader verplichtingen gedefinieerd met betrekking tot de bewaarplicht van de administratie en boekhouding. Artikel 17 GDW luidt als volgt:

“ De gerechtsdeurwaarder is verplicht zowel ten aanzien van zijn werkzaamheden als zodanig als ten aanzien van zijn kantoorvermogen een administratie te voeren, waaruit te allen tijde op eenvoudige wijze zijn rechten en verplichtingen kunnen worden gekend. Hij is tevens verplicht ten aanzien van zijn privévermogen, daaronder mede begrepen het vermogen van een gemeenschap van goederen waarin hij is gehuwd of waarin hij een geregistreerd partnerschap is aangegaan, een administratie te voeren. De gerechtsdeurwaarder moet jaarlijks zowel ten aanzien van zijn kantoorvermogen als ten aanzien van zijn privévermogen een balans opmaken en voor wat betreft de kantoorwerkzaamheden een staat van baten en lasten”.

De gerechtsdeurwaarder is dus verplicht om naast de administratie van zijn kantoorvermogen ook van zijn werkzaamheden een administratie te voeren. De werkzaamheden van een gerechtsdeurwaarder bestaan uit ambtelijke en niet- ambtelijke taken.⁴⁴ De ambtelijke taken van een gerechtsdeurwaarder worden bijgehouden in een register en een repertorium. In lid 3 van dit artikel wordt nader gedefinieerd wat een register omvat: “Het register omvat, in volgorde van dagtekening, de afschriften van de door de gerechtsdeurwaarder:

- Opgemaakte of ondertekende exploten;
- Processen- verbaal;
- Akten en verklaringen.

In lid 4 van dit artikel staat dat het repertorium van dag tot dag wordt bijgehouden en het volgende omvat:

- de dagtekening van het exploit;
- de aard van het exploit;
- de naam van ten minste een der betrokken partijen en de kosten van het exploit.

In lid 5 van dit artikel staat dat bij de verordening regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de kantoor- en privéadministratie worden ingericht en worden bijgehouden”. Met de verordening wordt in dit lid de AG bedoeld. In de toelichting van artikel 1 AG staat de bewaartermijn van persoonsgegevens op zeven jaar voor het voeren van een juiste administratie. De stukken dienen toegankelijk te zijn en binnen een redelijke termijn raadpleegbaar te zijn.

Mocht een gerechtsdeurwaarder zijn standplaats wijzigen buiten het arrondissement van zijn huidige standplaats is hij niet bevoegd om zijn register en repertorium over te brengen naar de nieuwe plaats van vestiging. Dit staat in artikel 10 lid 4 GDW.

⁴⁴ Zie ook hoofdstuk 3, paragraaf 3.4 van dit onderzoek

In artikel 18 GDW staat dat de gerechtsdeurwaarder verplicht is stukken en afschriften betreffende zijn kantooradministratie gedurende zeven jaar te bewaren, dit is de termijn die ook staat in artikel 10 van boek 2 BW⁴⁵. Dit artikel is tevens de basis voor elk bedrijf en organisatie. In dit artikel staat dat elk bedrijf of organisatie een administratie moet voeren. Elk bedrijf of organisatie moet bepaalde boeken, bescheiden en andere gegevens minimaal zeven jaar bewaren op een zodanige manier dat deze toegankelijk zijn. De minimale bewaartermijn van zeven jaar is ook terug te vinden in artikel 52 lid 4 AWR en artikel 8 lid 3 DW. De AWR is een wet die geldt voor alle belastingen die door het rijk geïnd worden. In artikel 52 lid 4 van de AWR staat het volgende:

“Voorzover bij of krachtens de belastingwet niet anders is bepaald, zijn administratieplichtigen verplicht de in de voorgaande leden bedoelde gegevensdragers gedurende zeven jaar te bewaren.”

De DW is vergelijkbaar met de AWR. Ook hier staat vermeld in artikel 8 lid 3 DW dat de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers zeven jaar bewaard moeten blijven. In het Rv is geen bewaarplicht opgenomen.

4.1.3 Archiefwet

Wanneer persoonsgegevens niet meer nodig zijn of de bewaartermijn is verlopen dan moeten de persoonsgegevens verwijderd worden. Verwijderen betekent niet dat de persoonsgegevens altijd vernietigd moeten worden. Het is al voldoende als de gegevens buiten het bereik van de actieve administratie worden gebracht en in een archiefdepot of op een aparte schijf worden opgeslagen. Een organisatie mag persoonsgegevens in een archief bewaren als het bestemd is voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden. Bij de overheid is de bewaring van archiefdocumenten of archiefbestanden voor enige tijd of voor altijd neergelegd in de selectielijsten ingevolge de archiefwet. Het bedrijfsleven moet de bewaartermijn van de archiefdocumenten zelf vast leggen. Tenzij de archiefwet of een andere wet van toepassing is, zijn aan de persoonsgegevens in een archief geen bewaartermijnen verbonden. Die gegevens moeten daarom worden verwijderd zodra zij hun belang voor de archiefbestemming hebben verloren. Een organisatie mag ook besluiten de gegevens te vernietigen in plaats van ze in een archief op te nemen. Voor de wijze waarop gegevens vernietigd moeten worden, is geen harde regel gegeven. Een organisatie moet zorgvuldig met persoonsgegevens omgaan. Deze verantwoordelijkheid wordt groter naarmate de gevoeligheid van gegevens groter is.⁴⁶

4.2 Wet- en regelgeving inzake het bewaren en/of verwijderen van ambtelijke stukken

Veel bedrijven en organisatie worden steeds meer digitaal. Ook in de incasso- en gerechtsdeurwaarderbranche. Maar hoe staat het met het bewaren en/of verwijderen van ambtelijke stukken binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie? Als deze digitaal bewaard worden, hoe staat het dan met de bewijskracht van deze ambtelijke stukken?

4.2.1 Basis Selectie Document Gerechtsdeurwaarders

Het BSD, is gebaseerd op het rapport institutioneel onderzoek (RIO) waarin het terrein waarop de selectielijst betrekking heeft wordt beschreven en waarin de handelingen die in het BSD voorkomen, in hun functionele context worden geplaatst en toegelicht, uitgaande

⁴⁵ Zie ook hoofdstuk 1, paragraaf 1.3 van dit onderzoek

⁴⁶ Bron: http://www.cbpreweb.nl/downloads_inf/inf_va_bewaartermijnen.pdf?refer=true&theme=purple

van de taken en bevoegdheden van de betrokken organen.⁴⁷ Het BSD is een document dat gebaseerd is op artikel 5 Archiefwet en het RIO. In dit document wordt aangegeven welke bewaar- en /of verwijderingstermijn er geldt voor verschillende documenten.⁴⁸ In het BSD worden de bewaartermijnen voor ambtelijke stukken gesteld op tien jaar, na deze termijn mogen de stukken vernietigd worden.

Een repertorium en een register moeten volgens het BSD Gerechtsdeurwaarders voor altijd bewaard worden. Deze documenten moeten eerst minimaal twintig jaar bewaard blijven binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Na deze twintig jaar moeten de documenten overgebracht worden naar het Nationaal Archief. Uit het eerdere driehoeksoverleg van 25 september tot en met 15 november 2007⁴⁹ bleek dat het van belang is dat over decennia nog gekeken kan worden, welke handelingen een gerechtsdeurwaarder in zaken heeft verricht.

Doordat er gestreefd wordt naar een eenduidige richtlijn inzake bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens op incasso niveau (persoonsgegevens uit het minnelijk traject) en persoonsgegevens op ambtelijk niveau (persoonsgegevens uit het gerechtelijk traject) moet er gekeken worden wat hier de mogelijkheden voor zijn, nu de vaststelling van het BSD voor een langere bewaar- en/of verwijdertermijn van ambtelijke stukken zorgt. Er moet gekeken worden of er bepaalde persoonsgegevens in een eerder stadium verwijderd kunnen worden uit het dossier die niet meer van belang zijn voor het dossier. Daarnaast is het van belang om de proportionaliteit hoog in het vaandel te houden. Er moet gekeken worden of het eerder verwijderen van persoonsgegevens op incasso niveau in vergelijking met persoonsgegevens op ambtelijk niveau, in verhouding staat met de extra tijd en kosten die een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie hier moet investeren.

4.2.2 Digitaliseren en Bewijskracht van ambtelijke stukken

De ambtelijke stukken moeten bewaard blijven voor het voeren van een juiste administratie en voor een eventueel bewijsstuk. Steeds meer bedrijven en organisaties gaan digitaal werken en papieren stukken verdwijnen langzaam uit de administratie. Dit gebeurt ook binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Maar hoe is de bewijskracht van ambtelijke stukken wanneer deze digitaal zijn?

Binnen de meeste incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie worden ambtelijke stukken digitaal gemaakt, maar daarnaast worden ze ook bewaard op schrift. Wanneer een dossier afgewikkeld wordt, worden in de meeste gevallen de ambtelijke stukken op schrift mee gestuurd naar de opdrachtgever. Bij een aantal opdrachtgevers gebeurt dit niet en blijven de ambtelijke stukken binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie bewaard in het papierenarchief. Dit is verschillend per opdrachtgever. Digitale stukken hebben een vrije bewijskracht. Vrije bewijskracht wil zeggen dat de rechter bepaald of het stuk als bewijs mag gelden of niet. De vrije bewijskracht wordt sterker naarmate meer maatregelen zijn getroffen

⁴⁷ Bron: http://www.nationaalarchief.nl/images/3_11750.pdf

⁴⁸ Bron: Nationaal Archief, Ministerie van Justitie, 'Basis selectiedocument Gerechtsdeurwaarder', PWAA: ontwerp november 2007

⁴⁹ Bron: Drs. R.P. Yap, 'Driehoeksoverleg BSD Gerechtsdeurwaarders', Den Haag: 15 november 2007

"Tijdens het opstellen van het BSD en tijdens het gevoerde driehoeksoverleg is rekening gehouden met de in artikel 2, sub c van het archiefbesluit 1995 genoemde waarde van de archiefbescheiden als bestanddeel van het cultureel erfgoed en het onder sub d van hetzelfde besluit genoemde belang van de in de archiefbescheiden voorkomende gegevens voor overheidsorganen, voor recht- of bewijszoekende en voor historisch onderzoek."

om manipulaties te voorkomen.⁵⁰ Dit kan voorkomen worden door het gebruik van niet-herschrijfbaar gegevensdragers. Deze gegevensdragers kunnen niet meer gewijzigd worden.

Authentieke akte blijven altijd hun dwingende bewijskracht behouden. De juridische bewijskracht van elektronisch opgeslagen stukken is in principe dus vrij zwak.⁵¹ Er is wel een nieuw wetsvoorstel ingediend door Minister van Justitie, Hirsch Ballin. Het wetsvoorstel heeft ten doel meer ruimte te bieden aan de ontwikkelingen op het gebied van het elektronisch verkeer. De Raad van State merkt in dit wetsvoorstel op dat het voor de elektronische polis bepaalde in het voorgestelde tweede lid van artikel 7:932 van het Burgerlijk Wetboek (BW) voor alle elektronische onderhandse akten zou moeten gelden.⁵² Als dit wetsvoorstel als zodanig aangenomen wordt krijgt de digitale onderhandse akte een betere bewijskracht. Als gevolg hiervan zouden alleen de ambtelijke stukken en de titels (vonnissen, arresten, dwangbevelen etc.) in het papierenarchief bewaard moeten worden.

4.3 Overige wet- en regelgeving inzake Persoonsgegevens

Naast de wet- en regelgeving inzake het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens en ambtelijke stukken zijn er nog een aantal regelingen met betrekking tot persoonsgegevens belangrijk voor de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Deze worden hieronder weergegeven.

4.3.1 Wet Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens

Elke gemeente heeft een GBA (vroeger heette dit het bevolkingsregister). In een GBA wordt een aantal persoonsgegevens verwerkt. De wet die toeziet op een juist gebruik van deze gegevens is de Wet Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens (WGBA). De WGBA kent een eigen stelsel van regels voor de verwerking van persoonsgegevens die voorkomen in de GBA. Op de gegevens die in de GBA voorkomen is de WBP niet van toepassing. Hoe een gemeente dient te handelen bij het opnemen van persoonsgegevens in de GBA, bij wijzigen, verstrekken aan anderen, het verlenen van inzage etc. wordt dus geregeld door de WGBA.⁵³

De GBA is een gesloten bron. Dit wil zeggen dat het niet voor iedereen toegankelijk is maar slechts voor geautoriseerde personen (bevoegdheden staan in het autorisatiebesluit), waaronder gerechtsdeurwaarders.

In 1996 is een koppeling met de GBA tot stand gebracht. Aan de Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders (SNG) is voor haar deelnemers (gerechtsdeurwaarders) autorisatie verleend voor het verkrijgen van informatie uit de GBA. Om de berichtenuitwisseling te realiseren is een gateway tot stand gebracht. Het berichtenverkeer is ingericht via een koppeling tussen de GBA en het netwerk van SNG.⁵⁴

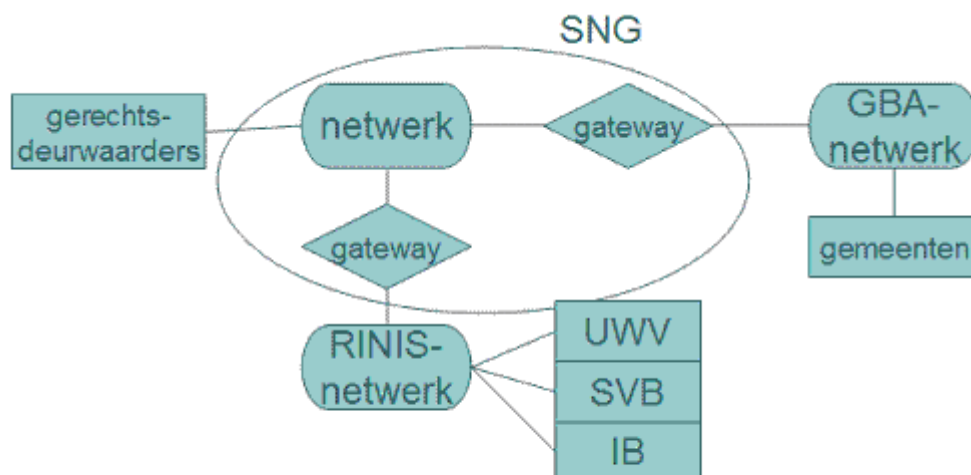
⁵⁰ Bron: http://www.ddisplay.nl/pages/knowledge_page.asp?p_id=80

⁵¹ Bron: F. Timmermans, 'Juridische bewijskracht elektronisch opgeslagen documenten zwak', computable 2001,10

⁵² Bron: http://www.justitie.nl/images/elektronisch%20verkeer_9708_tcm34-102684.pdf?cp=34&cs=15971

⁵³ Bron: http://www.cbpweb.nl/indexen/ind_wetten_wgba.stm

⁵⁴ Bron: www.sng.nl

Figuur 2 van Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders⁵⁵

In het autorisatiebesluit⁵⁶ staat vermeld waartoe een organisatie wel en niet bevoegd is. Het autorisatiebesluit is technische vertaald in een autorisatietabelregel die in de gemeentelijke GBA- systemen is opgenomen. Aan de hand van deze regel is het geautomatiseerde systeem van de gemeente in staat de gerechtsdeurwaarder te herkennen en via het netwerk de gegevensverstrekking geautomatiseerd af te wikkelen. In deze regel is opgenomen, welke gegevens aan de gerechtsdeurwaarder op grond van dit besluit kunnen worden verstrekt en op welke wijze dit geschiedt. Indien het autorisatiebesluit vervalt of wordt ingetrokken, wordt de bijhorende tabelregel uit de GBA- systemen verwijderd.⁵⁷

4.3.2 Wet algemene bepalingen burgerservicenummer

De Wet algemene bepalingen burgerservicenummer (WABB) regelt de toekenning en het beheer van het burgerservicenummer. Deze bepalingen omtrent het gebruik van het burgerservicenummer zijn aanvullend ten opzichte van hetgeen reeds in de WBP en in de andere sectorale wetten over het verwerken van persoonsgegevens is geregeld.⁵⁸ Het burgerservicenummer is volgens de WABB aan een natuurlijke persoon toegekend uniek persoonsnummer. Voorheen was dit het sofinummer. Dit is per 26 november 2007 veranderd in het burgerservicenummer.

4.3.3 Tuchtrechtspraak

Tuchtrechtspraak is een vorm van rechtspraak die erop toeziet dat de leden van een beroepsgroep zich aan de gedragsregels van hun beroep houden. Het doel van tuchtrechtspraak is om de belangen te beschermen van degenen die gebruikmaken van de

⁵⁵ Bron: www.sng.nl

⁵⁶ Bron: BPR 2004/58607, 15 juli 2004, *autorisatiebesluit*

⁵⁷ Bron: BPR 2004/58607, 15 juli 2004, *Toelichting autorisatiebesluit*

⁵⁸ Bron: http://www.burgerservicenummer.nl/documents/upload/handleiding_bsn.pdf

diensten van de beroepsgroep. Daarnaast kan met tuchtrechtspraak de “eer en waardigheid” van het beroep in stand worden gehouden.⁵⁹

Verder zegt de tuchtrechtspraak:

- controle op adresgegevens is een standaard onderdeel bij betekening van gerechtelijke stukken;
- voor justitiabelen vormt de betekening aan het juiste adres gelet op de gevolgen een belangrijk facet van rechtsbescherming;
- groot belang dat ambtshandelingen worden verricht op recente gegevens;
- gerechtsdeurwaarder met een publieke taak heeft voor dat doel directe toegang tot het GBA, zodat voldoening aan die plicht ook niet praktisch bezwaarlijk is.⁶⁰

- de gerechtsdeurwaarder heeft geen ongelimiteerde toegang tot het GBA. Hij mag slechts informeren ten behoeve van een concreet ambtelijk doel;
- soms is gebruik van GBA- gegevens in de pre- justitiële fase gerechtvaardigd, echter
 - alleen ten behoeve van de gerechtsdeurwaarder zelf
 - niet ten behoeve van derde.⁶¹

4.4 Jurisprudentie

Naast wetgeving is er ook gebruik gemaakt van jurisprudentie. Door deze te lezen krijg je een beter beeld van beslissingen die eerder zijn genomen in soortgelijke zaken. In de verschillende arresten wordt beknopt het verloop van enkele zaken weergegeven. De volledige teksten van deze arresten zijn terug te vinden in de bijlagen 4, 5 & 6.

Verzoek tot verwijdering van persoonsgegevens arrest 1⁶²

Appellant verzoekt zijn gegevens te verwijderen uit het register Herkenningdienst van de Koninklijke Marechaussee. Hij is werkzaam bij de Koninklijke Marechaussee. Appellant is vrijgesproken van de gelegde feiten door de Militaire Kamer van de rechtbank Arnhem. Maar doordat de registratie nog steeds bestaat in het register Herkenningsdienst vindt hij dat hij wordt geschaad in zijn carrière mogelijkheden.

De beheerder van het register vindt dat de gegevens rechtmatig verkregen zijn en daarnaast staat in het register dat appellant is vrijgesproken. Verder is niet gebleken dat appellant ten onrechte als verdachte is aangemerkt en vindt de beheerder dat de gegevens nodig zijn voor het doel van het register.

In artikel 8 lid 1 van het privacyreglement staat: “de gegevens worden uit het register verwijderd, wanneer deze niet meer noodzakelijk zijn voor het doel van het register en zodra mogelijk vernietigd”. De gronden die de beheerder stelt worden dan ook niet gerechtvaardigd. Appellant stelt vervolgens dat hij is afgewezen voor een andere functie bij de Koninklijke Marechaussee waarnaar hij gesolliciteerd had, omdat hij in het register geregistreerd stond. Dit heeft de beheerder niet weersproken. De verwijdering van persoonsgegevens van appellant is dan ook noodzakelijk.

Het CBP heeft eerder een advies uitgebracht in een vergelijkbare zaak.⁶³ Het advies van het CBP in die zaak luidt immers: “ voor zover thans van belang, dat bij een negatieve beantwoording van de vraag of verzoeker nog als verdachte kan worden aangemerkt, het verzoek tot verwijdering van persoonsgegevens als grond voorkomt”.

⁵⁹ Bron: <http://www.rechtspraak.nl/Naar+de+rechter/Niet-gerechtelijke+procedures/Tuchtrechtspraak/>

⁶⁰ Bron: KvG 2002.88, 11 februari 2003

⁶¹ Bron: KvG 2005.74, 25 april 2006

⁶² Bron: Rechtbank Haarlem, 16 maart 2006, LJN: AV5266

⁶³ Bron: http://www.cbppweb.nl/downloads_uit/z2004-1392.pdf

De rechtbank beslist in deze zaak het volgende:

Beveelt de beheerder de gegevens van appellant uit het register Herkenningsdiensten van de Koninklijke Marechaussee te verwijderen.

Verzoek tot verwijdering van persoonsgegevens arrest 2⁶⁴

In 1993 is appellante aangehouden in Salou voor drugsgerelateerde feiten. Vervolgens heeft appellante zes weken in voorlopige hechtenis gezeten. De voorlopige hechtenis is geschorst wegens gebrek aan ernstige bezwaren. Ze diende verdere vervolging af te wachten en moest zich tweewekelijks melden bij de rechtbank in Tarragona. Eind juli 1994 is ze terug gekeerd naar Nederland. Op 22 februari 1996 wordt door de rechtbank in Tarragona verklaard dat appellante als voortvluchtige wordt beschouwd. Vervolgens wordt op 4 september 1996 door de rechtbank in Tarragona een uitleveringsverzoek gedaan. Dit verzoek heeft geleid tot een signalering door Spanje in het Schengen informatie systeem (SIS). Op 6 april 1999 heeft de rechtbank Tarragona laten weten het uitleveringsverzoek niet in te trekken. Op 22 april 2002 is door de Officier van Justitie te Haarlem verteld aan appellante, dat een uitleveringsprocedure aanhangig was. Er is een verzoek gedaan aan Spanje om een uitleveringsverzoek over te leggen. Ondanks herhaalde verzoeken is dit niet ontvangen. Op 26 december 2003 heeft appellante per brief een verzoek gedaan tot verwijdering van haar persoonsgegevens uit het SIS. Ondanks verschillende rappellen is hierop niet gereageerd vanuit Spanje. Op 29 maart 2004 heeft appellante een klacht ingediend bij het CBP over de registratie in het SIS.

Op 31 januari 2005 heeft het CBP laten weten dat zij van mening is dat er geen sprake is van onrechtmatige registratie.

Op grond van bovengenoemd feitencomplex ontbreekt de handhaving van de signalering in het SIS volgens appellante een door Schengen uitvoeringsovereenkomst (SUO), toegestaan doel, zodat de signalering onrechtmatig is.

Als uitgangspunt bij de beslissing op het verzoek dient het bepaalde in artikel 112 SUO, dat voor de signalering van personen opgenomen persoonsgegevens niet langer worden bewaard dan nodig is voor het nagestreefde doel.

De rechtbank beslist in deze zaak het volgende:

De rechtbank is van oordeel dat de signalering van appellante in het SIS niet langer het met een dergelijke signalering nagestreefde doel, te weten de uitlevering van appellante, dient. Spanje heeft kennelijk niet de bedoeling de uitlevering van appellante daadwerkelijk te bewerkstelligen. Reeds op grond hiervan is het verzochte bevel tot verwijdering van de persoonsgegevens uit het SIS toewijsbaar.

De beslissing van beide uitspraken is vergelijkbaar met wat in artikel 10 WBP staat.

⁶⁴ Bron: Rechtbank Haarlem, 19 april 2006, LJN: AW2418

Bewaarplicht artikelen 17 en 18 gerechtsdeurwaarderswet arrest⁶⁵

In dit arrest wordt beschreven dat appellant de gerechtsdeurwaarder aanklaagt om het feit dat de gerechtsdeurwaarder stukken heeft vernietigd met betrekking tot het dossier van appellant. Het betreft een brief waarin staat de executie te staken. De andere brief betreft een vraag inzake opheldering over de gemaakte fout. (Het niet staken van de executie.)

In dit arrest wordt als volgt geoordeeld:

Algemene brieven hoeven niet bewaard te blijven, hiervoor geldt geen bewaarplicht. De brieven waarin een opdracht vermeld staat, in dit geval de opdracht om de executie te staken, heeft wel een bewaarplicht.

4.5 Juridische gevolgen voor het niet naleven van de WBP

Op het moment dat de WBP of de daarop gebaseerde regelingen niet worden nageleefd door de (incasso- en gerechtsdeurwaarder)organisatie heeft dat gevolgen. Er zijn drie acties waarmee een organisatie geconfronteerd kan worden:

- Een burger kan stappen ondernemen door middel van het eisen van een vergoeding van schade;
- Het openbaar ministerie kan de organisatie eventueel vervolgen en een geldboete eisen;
- Het CBP kan actie ondernemen.

Iedereen die schade lijdt doordat de organisatie in strijd handelt met de WBP of de daarop gebaseerde regelingen, kan deze schade op de organisatie verhalen. Ook kan de rechter een verbod of gebod opleggen. De rechter kan bijvoorbeeld gebieden bepaalde persoonsgegevens uit het systeem te verwijderen. Overtreding van sommige normen van de WBP is strafbaar gesteld. Het openbaar ministerie kan de organisatie vervolgen voor de overtreding van die normen. Ten slotte kan het CBP actie ondernemen. Het CBP kan bestuursdwang (een overtreding ongedaan maken binnen een gestelde termijn) toepassen. Het CBP kan een dwangsom opleggen (wanneer het CBP stelt dat bepaalde persoonsgegevens verwijderd moeten worden uit het systeem binnen 14 dagen en de organisatie doet dit niet, kan na deze 14 dagen een geldbedrag per dag worden geëist) en kan een bestuurlijke boete opleggen. De bestuurlijke boete kan alleen opgelegd worden op grond van artikel 27 en 28 WBP (deze artikelen hebben betrekking op de melding en het voorafgaand onderzoek).⁶⁶ De hoogte van de boete is maximaal € 4500, op grond van artikel 66 WBP. Het CBP legt geen boete op indien de verantwoordelijke aannemelijk maakt dat hem van de overtreding geen verwijt kan worden gemaakt.⁶⁷

4.6 In de praktijk

Om een juiste administratie te kunnen voeren geldt de algemene wettelijke bewaarplicht om de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers zeven jaar te bewaren. Dit is terug te vinden in artikel 10 boek 2 BW. GGN dient zich minimaal aan de algemene wettelijke bewaarplicht van zeven jaar te houden om zo een juiste administratie te kunnen voeren. Deze algemene bewaartermijn is verder uitgewerkt in artikel 18 GDW, artikel 52 lid 4 AWR, artikel 1 AG en artikel 8 lid 3 DW.

⁶⁵ Bron: Notariskamer Gerechtshof Amsterdam, 1087-03 GDW, 10 juni 2004, LJN: AQ5849

⁶⁶ Bron: Mr. L.B. Sauerwein & Mr. J.J. Linnemann, *Handleiding voor verwerkers van persoonsgegevens*, Ministerie van Justitie Den Haag, april 2002, P. 58

⁶⁷ Bron: artikel 66 lid 2 WBP

In Nederland vormt de WBP het algemene kader voor de bescherming van persoonsgegevens. Wanneer een organisatie, in dit geval GGN, van mening is dat bepaalde gegevens niet meer nodig zijn en er geen wettelijke bewaartermijn vastgesteld is, moet GGN de gegevens verwijderen. Er wordt geen specifieke bewaartermijn gegeven in de WBP. Wanneer GGN persoonsgegevens langer wil bewaren dan de algemene wettelijke bepaling moet altijd het doel voor het bewaren van de persoonsgegevens aangetoond worden. Wanneer een organisatie een bestuursorgaan is mogen de persoonsgegevens ook langer bewaard worden.

GGN werkt ook digitaal. De meeste opdrachtgevers leveren hun vorderingen digitaal aan. De ambtelijke stukken worden altijd op papier aangeleverd. Deze stukken worden ingescand en zijn digitaal raadpleegbaar. Wanneer een dossier is afgewikkeld worden de ambtelijke stukken terug gestuurd naar de opdrachtgever of blijven de ambtelijke stukken binnen GGN, de dossiers blijven bewaard in het archief binnen GGN en vervolgens in het extern archief.

GGN heeft als incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie de bevoegdheid om GBA gegevens op te vragen. De PET toepassing wordt binnen GGN gebruikt zodat het burgerservicenummer (voorheen het sofinummer) niet via GBA opgevraagd kan worden. Door de PET toepassing wordt dit geblokkeerd. PET werkt met vier risicoklassen die eerder zijn uitgewerkt in hoofdstuk 3, paragraaf 3.7.

Wanneer de WBP niet nageleefd wordt kunnen er stappen ondernomen worden door de burger, het Openbaar Ministerie en het CBP.

5 Veldonderzoek

In dit hoofdstuk wordt kort weergegeven wat er in hoofdzaak naar voren is gekomen uit de gehouden interviews. De gehouden interviews zijn bijgevoegd in bijlage 7. De interviews zijn samengevoegd en geanonimiseerd. De reden hiervoor is dat de respondenten van de gehouden interviews het niet op prijs stellen dat de NAW- gegevens in combinatie met de antwoorden die gegeven zijn tijdens het houden van de interviews gepubliceerd worden. Deze interviews zijn afgenomen voordat het BSD Gerechtsdeurwaarder vastgesteld is.

5.1 Veldonderzoek kort samengevat

Met de vraag of de bewaarplicht een te grote inbreuk op de privacy vormt antwoordt het merendeel van de respondenten dat de bewaarplicht niet een te grote inbreuk op de privacy is. Er staan genoeg waarborgen tegenover. Door de vergaande geheimhoudingsplicht van een gerechtsdeurwaarder en het feit dat de WBP tot stand is gekomen in lijn met het EVRM is de bewaarplicht van persoonsgegevens geen buitenproportionele inbreuk op de privacy.

Incidenteel komt het weleens voor dat persoonsgegevens onterecht bij een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie terecht komen. Het merendeel van de respondenten geeft aan dat het geen verplichting is om de persoonsgegevens te verwijderen, er bestaat wel de bevoegdheid. Afscherming van de persoonsgegevens is wel een optie die aangekaart wordt. Dit kan bijvoorbeeld door een debiteurennummer, een * figuur en/of een a-nummer. Zo zijn de persoonsgegevens niet direct zichtbaar. Met persoonsgegevens die onterecht bij een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie terecht zijn gekomen mag dan geen historie opgebouwd worden. De gegevens moeten dan afgeschermd worden voor derden en intern gebruik. Verder moet er wel transparante verantwoording worden afgelegd tegen de relevante partijen van de onterechte persoonsgegevens. De persoonsgegevens moeten wel bewaard blijven om een juiste administratie te kunnen voeren, de reden hiervoor is dat er administratieve handelingen zijn verricht. Ook voor onterechte persoonsgegevens geldt een minimale bewaarplicht van zeven jaar.

Een uitzondering is terug te vinden in de getrokken GBA informatie van een ander persoon, (EAP). Hier vindt het merendeel dat de persoonsgegevens niet bewaard hoeven te blijven. Wanneer een gerechtsdeurwaarder deze persoonsgegevens verwijdert, moet hij wel goed gemotiveerd aan kunnen tonen waarom dat is gebeurd. Een van de respondenten vindt dat de persoonsgegevens van EAP wel bewaard moeten blijven om te voorkomen dat die fout weer wordt gemaakt. Daarnaast geven ze aan dat het belangrijk is om de persoonsgegevens te bewaren voor een eventuele audit.

Een tweede uitzondering is het executeren van een vonnis na 17 jaar. Dit is ook een incidenteel geval. De mening over dit incidentele geval komt aardig overeen bij alle respondenten. De respondenten vinden over het algemeen dat de bewijslast bij de debiteur ligt. Een van de respondenten vindt de verjaringstermijn van 20 jaar te lang voor het bewaren van persoonsgegevens. De reden hiervoor is dat een incasso- en gerechtsdeurwaarderkantoor geen administratiekantoor is. Daarnaast geeft een van de respondenten aan dat artikel 150 RV van belang is. De schuldenaar die stelt te hebben betaald, draagt hiervan dan ook de bewijslast is hierbij de mening.

Een ideale bewaartermijn is er volgens het merendeel van de respondenten niet. Er wordt twee keer een termijn van tien jaar genoemd en daarnaast wordt zeven jaar als leidende bewaartermijn gezien. Verder wordt de mening gegeven dat er een afweging moet worden gemaakt op basis van ervaring uit de branche. Verder komt uit de interviews naar voren dat de respondenten vinden dat de WBP geen algemene bewaartermijn kan opvangen, maar dat

er altijd een belangenafweging plaats moet vinden. Bij een van de respondenten was tijdens het interview het ontwerp van het BSD Gerechtsdeurwaarder bekend. Dit is ook een van de respondenten die de termijn van tien jaar een geschikte termijn vindt voor het bewaren van persoonsgegevens.

6 Bewaartermijnen en/of verwijdertermijnen

In dit hoofdstuk wordt gekeken naar een aantal aspecten die naar voren zijn gekomen naar aanleiding van het documentenonderzoek en het veldonderzoek. Daarnaast wordt in dit hoofdstuk mijn eigen visie over de bewaar- en/of verwijdertermijn inzake persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie beschreven.

6.1 Juridisch kader versus ethisch verantwoord in de praktijk

In zijn algemeenheid komt de bewaartermijn van persoonsgegevens van zeven jaar in verschillende wettelijke bepalingen naar voren. Deze termijn is vereist voor het voeren van een juiste administratie. De bewaartermijn van zeven jaar is terug te vinden in artikel 2:10 BW, artikel 18 GDW, artikel 52 AWR en artikel 8 DW.

Wanneer er administratieve handelingen zijn verricht binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie met betrekking tot persoonsgegevens, dien je de persoonsgegevens zeven jaar te bewaren voor de controlerende administratie, ook wel financiële administratie genoemd. Incidenteel komt het weleens voor dat persoonsgegevens onterecht bij een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie terecht komen. Hieronder volgt een praktijkvoorbeeld:

Praktijkvoorbeeld 1

Opdrachtgever heeft een vordering uit handen gegeven aan een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie, deze vordering blijkt na een dag niet terecht te zijn. Er gaat een excuusbrief uit naar debiteur vanuit de opdrachtgever. Vervolgens belt debiteur op met het verzoek zijn persoonsgegevens te verwijderen. Hij heeft de volgende motivering: "deze vordering had niet uit handen gegeven mogen worden. Mijn persoonsgegevens zijn onterecht bij een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie terecht gekomen". Is de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie dan verplicht om zijn persoonsgegevens te verwijderen?

Er is een eerste sommatie verstuurd vanuit de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Het verrichten van een administratieve handeling heeft plaats gevonden. De gegevens dienen dan ook zeven jaar bewaard te blijven. Dit is ook een juiste motivering voor een gerechtsdeurwaarder om aan te geven dat de noodzaak bestaat om de gegevens te bewaren. Wanneer persoonsgegevens onterecht bij een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie terecht zijn gekomen is het wel van belang dat deze gegevens afgeschermd worden voor derden en intern gebruik. Je bouwt als incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie geen historie op met deze persoonsgegevens.

Praktijkvoorbeeld 2

Er is een vordering uit handen gegeven. Vervolgens wordt er jaren geprocedeerd en geëxecuteerd. Pas door de Hoge Raad wordt de vordering afgewezen. De vordering is dus ten onrechte uit handen gegeven. Debiteur staat al die jaren ten onrechte in het systeem van de gerechtsdeurwaarder. Is de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie dan verplicht om zijn persoonsgegevens te verwijderen?

De opdrachtgever, gerechtsdeurwaarder en de geëxecuteerde hebben belang bij het bewaren van de persoonsgegevens. Gepleegde acties moeten traceerbaar blijven, zodat er ook verantwoording kan worden afgelegd. In ieder geval moeten de persoonsgegevens bewaard blijven zodat er voldaan kan worden aan de termijn voor het voeren van een juiste administratie.

Praktijkvoorbeeld 3

Een debiteur heeft na beslag op de roerende zaken de gehele vordering aan gerechtsdeurwaarder A voldaan. Na 17 jaar wordt het vonnis opnieuw ter executie aan gerechtsdeurwaarder B aangeboden. De debiteur stelt dat hij aan gerechtsdeurwaarder A de gehele vordering heeft voldaan. Moet een gerechtsdeurwaarder als openbaar ambtenaar zijn administratie zolang bewaren, zodat aangetoond kan worden dat debiteur inderdaad heeft voldaan?

De gerechtsdeurwaarder is gehouden om aan de debiteur de bescheiden te verstrekken die op de vordering en het verloop van de inning van de vordering betrekking heeft. In dit geval is het niet aan de gerechtsdeurwaarder om aan te tonen dat de vordering is voldaan. De zaak is 17 jaar geleden afgewikkeld met de opdrachtgever die vervolgens alle stukken en de nota heeft ontvangen. Gegevens kunnen in theorie na zeven jaar verwijderd worden. De debiteur kan in principe zelf aantonen dat de vordering is voldaan. Op grond van artikel 150 RV volgt dat de partij die zich beroept op de rechtsgevolgen van door haar gestelde feiten of rechten, de bewijslast van die feiten of rechten draagt. De schuldenaar die stelt te hebben betaald draagt daarvan de bewijslast. Het artikel kent ook een mogelijkheid tot omkering van de bewijslast op grond van redelijkheid en billijkheid. Maar in dit geval is het gebruikelijk dat het bewijs dat er is betaald bij de betaler ligt. Omkering houdt in dat iemand zou moeten bewijzen dat er niet betaald is, hetgeen een feitelijk onmogelijke last zou zijn. In dit geval moet je dan bewijzen wat niet is. Het gaat in dit praktijkvoorbeeld om een incidenteel geval.

Wanneer gegevens onterecht bij een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie terecht komen via getrokken informatie uit de GBA, moet er gekeken worden of dan ook de bewaartermijn van zeven jaar van toepassing zou kunnen zijn. Het volgende praktijkvoorbeeld is van toepassing:

Praktijkvoorbeeld 4

Een aanmaning komt retour met de melding “verhuisd”. Om te kunnen dagvaarden wordt er informatie getrokken uit de GBA. Achteraf blijken in plaats A twee personen gewoond te hebben met dezelfde voorletters, naam en geboortedatum. Debiteur is verhuisd naar plaats B en een ander persoon (EAP) met dezelfde voorletters, naam en geboortedatum woont nog in plaats A. Door een fout in het GBA systeem wordt EAP teruggemeld en blijft debiteur buiten beeld. De fout wordt gesignaleerd doordat EAP reageert en via de Landelijke Raadpleegbare Deelregistratie (LRD) komt debiteur weer in beeld. Moeten deze persoonsgegevens van EAP bewaard blijven?

Wanneer er een accountant (auditer) komt en aangeeft een selectie van de gegevens van GBA aanvragen te willen auditeren, die in het voorgaande jaar zijn aangevraagd, dient dit verantwoord te worden. Op het gestructureerde berichtenverkeer vindt door middel van een audit periodiek een toets plaats. Aan de hand van de audit wordt vastgesteld of de gerechtsdeurwaarders op juiste wijze gebruik maken van de elektronische informatie bevoegdheden.⁶⁸ Wanneer er een relatie verwijderd is op grond van het feit dat het EAP betreft welke onderdeel kan zijn van een audit, dan zal de gerechtsdeurwaarder goed gemotiveerd moeten aangeven waarom deze relatie verwijderd is.

Het bewaren van de persoonsgegevens van EAP kan ook in het voordeel zijn van deze persoon. Om de gemaakte fout te voorkomen is het goed om de persoonsgegevens van EAP wel te bewaren. Dit moet gebeuren met transparante verantwoording en afscherming aan derden. In het kader van de transparante verantwoording zal EAP van de verkrijging en de

⁶⁸ Bron: <http://www.sng.nl/ontwikkelingen.asp>

verwerking van zijn of haar persoonsgegevens op de hoogte moeten worden gesteld net als de relevante partijen die hierbij betrokken zijn.

6.2 Bewaartermijn versus inbreuk op de privacy

Wanneer er gebruik gemaakt wordt van persoonsgegevens, maak je gebruik van de privacy van personen. Een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie maakt gebruik van persoonsgegevens. Artikel 8 EVRM en artikel 10 GW gaan over eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Volgens de toelichting van artikel 4 GGBP en artikel 1 AG is de gerechtsdeurwaarder gehouden, persoonsgegevens die hij verkrijgt te vermelden in zijn administratie, waarbij de datum waarop de gegevens zijn verkregen, het doel en het gebruik ervan dient te worden vastgelegd. Hierdoor is te allen tijde een controle op een juiste en rechtmatige verwerking van persoonsgegevens mogelijk. Het in contact komen met een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie hebben een behoorlijke impact op het sociaal en maatschappelijk welbevinden van een betrokkene. Het is daarom een belangrijk aspect om in de gaten te houden wat er vervolgens met die gegevens gebeurt. Hier ligt een risico van een eventuele inbreuk op de privacy van een betrokkene. Maar ook hier geldt dat verdere verwerking van de persoonsgegevens in overeenstemming moet zijn met de beginselen van de WBP.⁶⁹

6.3 Mogelijkheid tot het komen van een richtlijn inzake een bewaartermijn

De mogelijkheid tot het komen van een richtlijn met betrekking tot een bewaartermijn van persoonsgegevens is aanwezig. De bewaartermijn van tien jaar is een proportionele bewaartermijn voor het bewaren van persoonsgegevens. De bewaartermijn van tien jaar die staat voor het bewaren van ambtelijke stukken is voor een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie tevens een goede richtlijn voor het bewaren van de persoonsgegevens op incasso niveau⁷⁰. Er wordt dan gekeken naar:

- rechtszekerheidsmotieven: het is de helft van de verjaringstermijn voor tenuitvoerlegging van vonnissen;
- samenvoeging: de bewaartermijn van persoonsgegevens voor het voeren van een juiste administratie en de ambtelijke stukken worden samengevoegd;
- Incidentele gevallen inzake persoonsgegevens binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie;
- Eenduidigheid met betrekking tot het bewaren van persoonsgegevens;

De persoonsgegevens op incasso niveau zouden kunnen voldoen met een bewaartermijn van zeven jaar, deze termijn is minimaal voor het voeren van een juiste administratie. Wanneer de termijn van tien jaar wordt gehanteerd worden de bewaartermijnen van alle persoonsgegevens samengevoegd. Volgens het BSD mogen de ambtelijke stukken na tien jaar vernietigd worden. Omdat voor de andere persoonsgegevens een bewaartermijn van zeven jaar voldoende is, zou het digitaal archiveren van dossiers een goede optie zijn. Op deze manier kunnen persoonsgegevens effectiever gesplitst en verwijderd worden.

Wanneer er digitaal wordt gearchiveerd kan er een keuze gemaakt worden tussen het archief en het historisch archief. Het verschil met het archief en het historisch archief is dat wanneer een dossier gesloten is, het dossier naar het bestand archief geëxporteerd kan worden. In dit stadium worden de persoonsgegevens uit de actieve administratie gehaald maar is het gehele dossier nog wel raadpleegbaar. Wanneer dossiers historisch gearchiveerd worden kan er

⁶⁹ Zie voor de beginselen van de WBP hoofdstuk 3, paragraaf 3.6

⁷⁰ Zie voor de categorieën van persoonsgegevens paragraaf 3.2

precies aangegeven worden welke persoonsgegevens uit het dossier bewaard dienen te blijven en de rest wordt vernietigd uit het dossiers. Wanneer het historisch archiveren toegepast gaat worden, moet er wel elke keer een vraagstelling over de database om te controleren welke persoonsgegevens al zeven jaar gearhiveerd staan. Na tien jaar kunnen dan alle resterende persoonsgegevens inclusief ambtelijke stukken vernietigd worden.

De reden dat er verder niet gedifferentieerd wordt binnen de tien jaar is dat dit een hoop onduidelijkheid met zich meebrengt. Wanneer een vordering onterecht uit handen is gegeven en persoonsgegevens onterecht bij een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie terecht zijn gekomen brengt dit geen nadelen met zich mee voor de persoon zelf. De persoonsgegevens kunnen worden afgeschermd voor derden en intern gebruik. Met deze persoonsgegevens wordt ook geen historie opgebouwd.

7 Conclusie

De dossiers die afgewikkeld zijn door GGN staan allemaal nog in de actieve administratie (digitaal). De papieren dossiers worden nadat een dossier is afgewikkeld in Eurodossier in het intern archief binnen GGN bewaard. Wanneer het intern archief binnen GGN vol is worden de dossiers overgebracht naar het extern archief. GGN loopt aan tegen de algemene bewaartermijn van zeven jaar. Dit is de algemene bewaartermijn van persoonsgegevens voor het voeren van een juiste administratie. GGN is gestart in 2001 en daarom is het ook van belang om duidelijkheid te brengen in de bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. GGN verwerkt en bewaart persoonsgegevens via Eurodossier. Dit systeem wordt verzorgd door Eurosystems, die de veiligheid waarborgt.

Binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie wordt eerst het minnelijk traject doorlopen (persoonsgegevens op incasso niveau). Wanneer binnen dit traject de vordering niet voldaan is, gaat het traject over in het gerechtelijk traject (persoonsgegevens op ambtelijk niveau). Voor persoonsgegevens op incasso niveau is een bewaartermijn van zeven jaar voldoende voor het voeren van een juiste administratie. Dit staat in artikel 2:10 BW, artikel 18 GDW, artikel 52 lid 4 AWR en artikel 8 lid 3 DW. Voor persoonsgegevens op ambtelijk niveau is in het BSD een bewaartermijn van tien jaar vastgesteld.

Persoonsgegevens zijn onderverdeeld in verschillende categorieën. De categorieën zijn onderverdeeld in de letters A tot en met F. Gedurende het minnelijk traject zijn categorie A en E van toepassing. Wanneer het traject gerechtelijk gaat, komen de overige categorieën aan bod. Categorie A staat voor naam, adres en woonplaats (NAW gegevens). Categorie B staat voor Gemeentelijk Basisadministratie (GBA)- sofinummer gegevens. Categorie C staat voor materiële gegevens. Categorie D geeft de acties weer, in categorie E worden de financiële gegevens verwerkt en de categorieën worden afgesloten met een categorie F overige, dit staat in artikel 4 lid 1 sub a tot en met f GGBP.

Het verschil wat er bestaat inzake de bewaartermijn tussen persoonsgegevens op incasso niveau en persoonsgegevens op ambtelijk niveau is drie jaar. Wanneer er digitaal wordt gearchiveerd kan er een keuze gemaakt worden tussen het archief en het historisch archief. Het verschil tussen het archief en het historisch archief is dat wanneer een dossier gesloten is, het dossier naar het bestand archief geëxporteerd kan worden. In dit stadium worden de persoonsgegevens uit de actieve administratie gehaald maar is het gehele dossier nog wel raadpleegbaar. Op deze manier worden persoonsgegevens in principe al verwijderd. Zoals eerder is opgemerkt in paragraaf 4.1.2 betekent verwijderen niet dat de persoonsgegevens altijd vernietigd moeten worden. Het is al voldoende als de gegevens buiten het bereik van de actieve administratie worden gebracht en in een archiefdepot of op een aparte schijf worden opgeslagen. Wanneer dossiers historisch gearchiveerd worden kan er precies aangegeven worden welke persoonsgegevens uit het dossier bewaard dienen te blijven. Na tien jaar kunnen dan alle resterende persoonsgegevens inclusief ambtelijke stukken vernietigd worden.

Kijkend naar het intern en extern papieren archief moet de archivaris van het extern archief een controle uitvoeren na zeven jaar. De persoonsgegevens op incasso niveau kunnen dan verwijderd worden uit het dossier. De persoonsgegevens op ambtelijk niveau (ambtelijke stukken) moeten dan nog voor drie jaar bewaard blijven in het dossier.

Authentieke akte blijven altijd hun dwingende bewijskracht behouden. De juridische bewijskracht van elektronisch opgeslagen stukken is in principe dus vrij zwak.⁷¹ Er is wel een nieuw wetsvoorstel ingediend door Minister van Justitie, Hirsch Ballin. Het wetsvoorstel heeft ten doel meer ruimte te bieden aan de ontwikkelingen op het gebied van het elektronisch verkeer. Het is dus nog van belang om persoonsgegevens in het papieren archief te bewaren. Doordat de persoonsgegevens de komende tijd dubbel bewaard dienen te blijven is het van belang om de proportionaliteit, kijkend naar de bewaar- en/of verwijdertermijnen inzake persoonsgegevens van zeven en tien jaar hoog in het vaandel te houden.

Kijkend naar de proportionaliteit van de bewaar- en/of verwijdertermijn van zeven en tien jaar inzake persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie is het niet reëel om persoonsgegevens op incasso niveau na zeven jaar te verwijderen en stukken op ambtelijk niveau pas na tien jaar te verwijderen. Voor het papieren archief zou dit betekenen dat de archivaris van het (extern) archief elk dossier na moet lopen om een controle uit voeren op alle dossiers om na te gaan welke stukken al zeven jaar gearchiveerd staan. Voor een digitale archief zou dit betekenen dat elke keer een vraagstelling over de database heen moet om te kijken welke persoonsgegevens er al zeven jaar gearchiveerd staan. Vervolgens moet er gekeken worden of dit persoonsgegevens zijn op incasso niveau of ambtelijk niveau. Dit brengt extra tijd en kosten met zich mee en staat hierdoor niet meer in verhouding tot de bewaarplicht van de organisatie.

Zo ontstaat er een eenduidige richtlijn van een bewaar en/of verwijdertermijn inzake persoonsgegevens van tien jaar.

Wanneer persoonsgegevens onterecht bij een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie terecht zijn gekomen moeten deze bewaard blijven zoals eerder gezien in dit onderzoek. Dit komt omdat er administratieve handelingen zijn verricht met deze gegevens (denk hierbij aan het versturen van een eerste sommatie) en daardoor moet een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie dit na zeven jaar kunnen aantonen omdat deze termijn staat voor het voeren van een juiste administratie. Deze persoonsgegevens moeten wel afgeschermd worden voor derden en intern gebruik.

De gerechtsdeurwaarder is gehouden om aan de debiteur de bescheiden te verstrekken die op de vordering en het verloop van de inning van de vordering betrekking heeft. Wanneer een debiteur na beslag op de roerende zaken de gehele vordering aan gerechtsdeurwaarder A heeft voldaan en vervolgens na 17 jaar het vonnis opnieuw ter executie aan gerechtsdeurwaarder B wordt aangeboden, is het niet aan de gerechtsdeurwaarder om aan te tonen dat de vordering is voldaan.

De zaak is 17 jaar geleden afgewikkeld met de opdrachtgever die vervolgens alle stukken en de nota heeft ontvangen. Gegevens kunnen in theorie na zeven jaar verwijderd worden. De debiteur kan in principe zelf aantonen dat de vordering is voldaan.

Gelet op:

- rechtszekerheidsmotieven: het is de helft van de verjaringstermijn voor tenuitvoerlegging van vonnissen;
- samenvoeging: de bewaartermijn van persoonsgegevens voor het voeren van een juiste administratie en de ambtelijke stukken worden samengevoegd;
- Incidentele gevallen inzake persoonsgegevens binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie;
- Eenduidigheid met betrekking tot het bewaren van persoonsgegevens;

⁷¹ Bron: F. Timmermans, 'Juridische bewijskracht elektronisch opgeslagen documenten zwak', computable 2001,10

is tien jaar de juiste bewaartermijn voor het bewaren van persoonsgegevens binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie.

Het repertorium en het register moeten 20 jaar bewaard blijven binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie en vervolgens moeten deze overgebracht worden naar het Nationaal archief.

Er kan nu geconcludeerd worden dat een bewaartermijn van persoonsgegevens binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie van tien jaar een juiste bewaartermijn is om eenduidigheid te krijgen met betrekking tot het bewaren van persoonsgegevens. Om deze bewaartermijn van tien jaar te kunnen realiseren, zullen in het volgende hoofdstuk aanbevelingen gedaan worden.

8 Aanbeveling

De aanbevelingen hebben betrekking op de bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie.

De bewaar- en/of verwijdertermijn voor persoonsgegevens is tien jaar. De noodzaak is terug te vinden in het BSD.

Gezien de toekomst moet er naast het papieren archief ook digitaal gearchiveerd worden. De reden hiervoor is dat er steeds meer organisaties gaan digitaliseren. Kijkend naar de proportionaliteit moeten de persoonsgegevens op incasso- en ambtelijk niveau digitaal en in het papierenarchief tien jaar bewaard blijven zonder een tussentijdse controle uit te voeren op de bewaartermijn van zeven jaar. Als het wetsvoorstel wordt goedgekeurd kan het papierenarchief gedeeltelijk verdwijnen. In het papierenarchief moeten dan alleen nog de ambtelijke stukken en de titels bewaard worden voor de bewaartermijn van tien jaar. Alle persoonsgegevens gezamenlijk (persoonsgegevens op incasso- en ambtelijk niveau) kunnen dan digitaal gearchiveerd worden. Na de genoemde tien jaar mogen dan alle persoonsgegevens gezamenlijk en ineens vernietigd worden.

Wanneer persoonsgegevens onterecht bij een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie terecht zijn gekomen moeten deze dossiers afgeschermd worden door het dossier te voorzien van een bepaalde aanduiding. Zo zijn de persoonsgegevens niet zichtbaar, maar blijven de dossiers wel bestaan voor bijvoorbeeld een eventuele audit op informatie uit het GBA. Daarnaast moet ook voor het voeren van een juiste administratie de dossiers blijven bestaan, alleen zonder persoonsgegevens.

Om te voorkomen dat een vonnis na 17 jaar opnieuw geëxecuteerd wordt moet er gewezen worden op de verantwoordelijkheid van de gerechtsdeurwaarder tegenover de geëxecuteerde. Indien deze de vordering uit hoofde van het vonnis geheel heeft voldaan, moet de gerechtsdeurwaarder de grosse onbruikbaar maken. Het opnieuw executeren van diezelfde grosse wordt daarmee voorkomen.

9 Evaluatie

In dit hoofdstuk wordt het onderzoek geëvalueerd. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen het opgeleverde product en het proces. Eerst wordt er ingegaan op het opgeleverde product en vervolgens wordt het proces besproken.

9.1 Productevaluatie

In deze paragraaf wordt er gekeken of de resultaten uit dit onderzoek een antwoord geven op de onderzoeksvraag. Daarnaast wordt er gekeken naar de sterke en de zwakke punten van het onderzoek.

Dit onderzoek is gericht op de bewaar- en/of verwijdertermijnen van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Er wordt gekeken of de mogelijkheid bestaat om te komen tot een richtlijn voor het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Door de resultaten die uit dit onderzoek voortkomen wordt een antwoord gegeven op de centrale vraag van dit onderzoek.

Een zwak punt van dit onderzoek is dat er bewaar- en/of verwijdertermijnen inzake persoonsgegevens bestaan maar dat er nog veel onduidelijkheid over dit onderwerp bestaat binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Dit is ook het eerste onderzoek wat er plaats vindt op dit gebied binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Het tweede zwakke punt van dit onderzoek is dat er maar een klein aantal personen geïnterviewd is. De reden hiervoor dat er maar een aantal personen zijn binnen dit vakgebied die hier kennis van hebben. Daarnaast is de tijd waarbinnen het onderzoek uitgevoerd diende te worden vrij kort. De vaak lange reistijden, de tijd voor het houden van een interview en de verwerking van gegevens nam veel tijd in beslag.

Een sterk punt van dit onderzoek is dat de respondenten erg enthousiast waren over het onderwerp. Er komt binnen het vakgebied steeds meer vraag naar wat nu eigenlijk een juiste bewaar en/of verwijdertermijn is voor persoonsgegevens binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. De respondenten waren dan ook erg enthousiast dat er onderzoek naar gedaan werd. Ze wilde daarom graag medewerking verlenen aan het interview en daarmee tegelijkertijd aan het onderzoek.

9.2 Procesevaluatie

Om een onderzoek tot een goed einde te brengen is een proces waarin het onderzoek plaatsvindt erg belangrijk. Een belangrijk punt van een onderzoek is dat de gevonden informatie op een juiste manier geselecteerd wordt en op een juiste manier verwerkt wordt in het rapport. Een goede structuur aan brengen in een rapport is dan ook een vereiste. De structuur uit dit rapport is afkomstig uit het boek “*basisboek kwalitatief onderzoek*” van Baarda, De Goede & Teunissen.

Een zwak punt van het proces zat in de beginfase van het onderzoek. Doordat de doelstelling niet geheel duidelijk was heeft dit wat vertraging op gelopen. Dit is tijdens het onderzoek weer goed gekomen. Het tweede zwakke punt van dit onderzoek is dat de respondenten met hun kantoren door heel Nederland gevestigd zitten. Door de lange reistijd en afspraken die verschillende keren verzet moesten worden is er vertraging opgelopen. Ook dit punt is gedurende het onderzoek weer goed gekomen door vooraf extra tijd in te plannen. Een sterk punt van het proces is dat het onderzoek zeer interessant is en dat de vraag met betrekking tot de bewaar- en/of verwijdertermijnen binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie bij personen in het vakgebied speelt. Waardoor je continu door je eigen enthousiasme en het enthousiasme van de respondenten gefocust blijft op je einddoel. Duidelijkheid in kaart brengen op het gebied van bewaar- en/of verwijdertermijnen inzake persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie.

9.3 Aanbeveling voor een eventueel vervolgonderzoek

In dit rapport is na het uitvoeren van een onderzoek naar de bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie een bewaartermijn van tien jaar vastgesteld. Een aanbeveling voor een eventueel vervolgonderzoek zou plaats kunnen vinden na goedkeuring van het wetsvoorstel. Dan kan er gekeken worden of het papieren archief daadwerkelijk helemaal kan verdwijnen en plaats kan maken voor het volledig digitaal archiveren van persoonsgegevens.

Bronnenlijst

Het rapport bestaat uit veel (samengevoegde) informatie en gegevens, afkomstig uit verschillende informatiebronnen. De bronnen worden in dit hoofdstuk genoemd en gesorteerd naar soort.

Literatuur

Tijdens het onderzoek is gebruik gemaakt van informatie uit de onderstaande boeken, wetteksten, readers, jurisprudentie, Tuchtrechtspraak, rapporten & kamerstukken:

Boeken

- Baarda, De goede & Teunissen, *Basisboek kwalitatief onderzoek. Handleiding voor het opzetten en uitvoeren van kwalitatief onderzoek*, Groningen/Houten: Wolters-Noordhoff bv. 2005
- M.H. Bastiaans e.a., *Leidraad voor juridische auteurs*, Deventer 2004
- R. Grit, *Projectmanagement*, Groningen: Noordhoff Wolters 2000
- R.D. van Bruggen, H.A.A. van Dun & E. de Lange, *Juridische aspecten van de informatievoorziening*, SDU Uitgevers bv, Den Haag 2005 derde herziene uitgave
- Mr. N.E. Algra, Mr. H.R.W. Gokkel, *Fockema andreae's rechtsgeleerdheid handwoordenboek*, H.D Tjeenk Willink Alphen aan den Rijn 1983, Vierde druk, derde oplage
- T.F.M. Hooghiemstra, *tekst en toelichting Wet Bescherming Persoonsgegevens*, Den Haag: Koninklijke Vermande 2003.

Wet- en regelgeving

Grondwet
Burgerlijk Wetboek
Wet bescherming persoonsgegevens
Gerechtsdeurwaarderswet
Archiefwet
Wetboek van Rechtsvordering
Algemene Wet op rijksbelastingen
Wet Gemeentelijke basisadministratie
Autorisatiebesluit (BPR 2004/58607, 15 juli 2004)
De Wet algemene bepalingen burgerservicenummer
Gedragscoderechtsdeurwaarders ter bescherming persoonsgegevens
Administratieverordening gerechtsdeurwaarders (9 juli 2001/Nr. 5107248/801)
Douanewet
Vaststelling selectielijst neerslag handelingen Minister van Economische Zaken
beleidsterrein Gerechtsdeurwaarders vanaf 1945 (13 februari 2008/Nr. C/S&A/08/3158)

Readers

Juridische Hogeschool Avans-Fontys, *Competentieboek stage E3 en E4*, september 2007 versie 1

Jurisprudentie

Notariskamer Gerechtshof Amsterdam, 1087-03 GDW, 10 juni 2004, LJN: AQ5849
Rechtbank Haarlem, 16 maart 2006, LJN: AV5266
Rechtbank Haarlem, 19 april 2006, LJN: AW2418

Tuchtrechtspraak

KvG 2002.88, 11 februari 2003

KvG 2005.74, 25 april 2006

Rapporten

- Mr. L.B. Sauerwein & Mr. J.J. Linnemann, '*Handleiding voor verwerkers van persoonsgegevens*', Ministerie van Justitie Den Haag, april 2002
<http://www.justitie.nl/images/Handleiding%20voor%20verwerkers%20persoonsgegevens_tcm34-3940.pdf?refer=true&theme=purple> geraadpleegd 11 februari 2008
- G.W. van Blarckom & drs. J.J. Borking, '*Beveiliging van persoonsgegevens*', Registratiekamer Den Haag, april 2001
- Nationaal Archief, Ministerie van Justitie, '*Basis selectiedocument Gerechtsdeurwaarder*', PWAA: ontwerp november 2007
- Drs. R.P. Yap, '*Driehoeksoverleg BSD Gerechtsdeurwaarders*', Den Haag: 15 november 2007

Kamerstukken

Regels inzake de bescherming van persoonsgegevens (Wet bescherming persoonsgegevens), *Kamerstukken II* 1997/98, 25 892, nr. 5

Artikel

- E.E. Minkjan & D. Struiksma, '*gerechtsdeurwaarder bestuurorgaan*', Executief 2003,1
- F. Timmermans, '*Juridische bewijskracht elektronisch opgeslagen documenten zwak*', computable 2001,10
<<http://www.computable.nl/artikel.jsp?rubriek=1272857&id=1404878>> geraadpleegd 10 april 2008

Internet

De volgende webpagina's zijn (meerdere keren) geraadpleegd tijdens de looptijd van het onderzoek in februari 2008 – juni 2008. Voor het vinden van relevante uitspraken is in dit rapport gebruik gemaakt van rechtspraak.nl.

www.ggn.nl

- <<http://www.ggn.nl/GGN/consumenten.aspx?pageid=41>> geraadpleegd 7 februari 2008
- <<http://www.ggn.nl/GGN/consumenten.aspx?pagetype=faqitem&id=6>> geraadpleegd 7 februari 2008

www.justitie.nl

- <http://www.justitie.nl/images/Handleiding%20voor%20verwerkers%20persoonsgegevens_tcm34-3940.pdf?refer=true&theme=purple> geraadpleegd 11 februari 2008
- <http://www.justitie.nl/onderwerpen/opsporing_en_handhaving/wbp/> geraadpleegd 13 februari 2008

www.cbppweb.nl

- <http://www.cbppweb.nl/downloads_inf/inf_va_bewaartermijnen.pdf?refer=true&theme=purple> geraadpleegd 13 februari 2008
- <http://www.cbppweb.nl/indexen/ind_wetten_wgba.stm> geraadpleegd 14 februari 2008
- <http://www.cbppweb.nl/documenten/ged_kbvg_20040218.stm?refer=true&refurl=http%3A/www.cbppweb.nl/indexen/ind_wetten_zelfr_gedr.shtml&theme=purple> geraadpleegd 14 februari 2008
- <http://www.cbppweb.nl/downloads_uit/z2004-1392.pdf> geraadpleegd 25 februari 2008

- <http://www.cbpweb.nl/indexen/ind_takencbp_bijzgeg.stm> geraadpleegd 5 maart 2008
- <http://www.cbpweb.nl/downloads_av/AV23.pdf> geraadpleegd 21 maart 2008
www.rechtspraak.nl
- <<http://www.rechtspraak.nl/Naar+de+rechter/Niet-gerechtelijke+procedures/Tuchtrechtspraak/>> geraadpleegd 14 februari 2008
www.sng.nl
- < <http://www.sng.nl/ontwikkelingen.asp>> geraadpleegd 31 maart 2008
Overige websites
- <<http://www.os.amsterdam.nl/onderzoek/40230/>> geraadpleegd 13 februari 2008
- <<http://www.moaweb.nl/bibliotheek/digitaal-woordenboek/v/veldonderzoek>> geraadpleegd 13 februari 2008
- <http://www.denationalefranchisegids.nl/firstfranchise/KG_groepgerechtsdeurwaarder-snederland.htm> geraadpleegd 13 februari
- <http://www.burgerservicenummer.nl/documents/upload/handleiding_bsn.pdf> geraadpleegd 14 februari 2008
- <<http://www.deurwaarder-torres.com/nl/plichten.html>> geraadpleegd 18 februari 2008
- <<http://www.dekluijver.nl/overons.php>> geraadpleegd 18 februari 2008
- <<http://www.data-space.nl/site/data/document/26.pdf>> geraadpleegd 22 februari 2008
- <<http://www.view.nl/pagina.aspx?pid=66&gid=4>> geraadpleegd 28 februari 2008
- <<http://www.jurofoon.nl/nieuws/weblog.asp?id=2401>> geraadpleegd 5 maart 2008
- <<http://www.digitaleduurzaamheid.nl/index.cfm?paginakeuze=308>> geraadpleegd 21 maart 2008
- <<http://www.handelingenbank.info/informatiebronnen/182%20Gerechtsdeurwaarders/Vastgestelde%20selectielijsten/vaststelling%20EZ%202008.pdf>> geraadpleegd 2 april 2008
- <http://www.nationaalarchief.nl/images/3_14798.pdf> geraadpleegd 4 april 2008
- < <http://www.ombudsman.nl/documenten/20040352%202003.03859.doc>> geraadpleegd 4 april 2008
- < http://www.ddisplay.nl/pages/knowledge_page.asp?p_id=80> geraadpleegd 10 april 2008
- < http://www.justitie.nl/images/elektronisch%20verkeer_9708_tcm34-102684.pdf?cp=34&cs=15971> geraadpleegd 10 april 2008
- < <http://www.eurosystems.nl/credit-management/eurodossier>> geraadpleegd 14 april 2008
- <<http://www.wetten.nl>> geraadpleegd tijdens de looptijd van het onderzoek februari 2008- juni 2008
- <www.ngfg.nl> geraadpleegd tijdens de looptijd van het onderzoek februari 2008- juni 2008

Bijlagen

Bijlage 1

Plan van aanpak

Bijlage 1

Plan van aanpak

“Sporen uitwissen of bewaren”

**Op weg naar een richtlijn voor het verwijderen van
persoonsgegevens binnen een incasso- en
gerechtsdeurwaarderorganisatie**

In opdracht van
Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland

Door Maurieke van Dalm
‘s- Hertogenbosch 20 februari 2008

Bijlage 1

Plan van aanpak

“Sporen uitwissen of bewaren”

**Op weg naar een richtlijn voor het verwijderen van
persoonsgegevens binnen een incasso- en
gerechtsdeurwaarderorganisatie**

Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland

Naam:	Maurieke van Dalm
Studentnummer:	9952458
E-mail adres:	m.vandalm@student.avans.nl/m.van.dalm@ggn.nl
Afstudeerperiode:	6 februari t/m 2 juni 2008
Afstudeerderadres:	Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland
Afdeling:	Informatie- en Gegevensbescherming
Afstudeermentor:	Dhr. F.A.Th. Vrouwdeunt
E-mail adres:	f.vrouwdeunt@ggn.nl
Eerste Afstudeerdocent:	Dhr. A.J.M. van Dooren
E-mail adres:	ajm.vandooren@avans.nl
Tweede Afstudeerdocent:	Mevr. M. Duijs-Bomhof
Datum en plaats:	's- Hertogenbosch 2 juni 2008

Juridische Hogeschool Avans- Fontys
Locatie 's- Hertogenbosch

1 Inleiding

1.1 Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland

Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland, nader te noemen GGN, is in Nederland al jarenlang de grootste incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. GGN heeft ruim 30 vestigingen verspreid over heel Nederland. In totaal werken bij GGN meer dan 1200 medewerkers, waaronder ruim 130 (kandidaat) gerechtsdeurwaarders, 500 incassospecialisten en 55 juristen.⁷²

GGN verzorgt minnelijke incasso en gerechtelijke incasso voor haar klanten. Het minnelijk traject wil zeggen dat een bedrijf een onbetaalde rekening uit handen geeft aan een incasso- en/of gerechtsdeurwaarderorganisatie. Deze incasso- en/of gerechtsdeurwaarderorganisatie heeft als doel om met een schriftelijke sommatie, ook wel aanmaning genoemd, of door telefonisch contact het bedrag, verhoogd met de incassokosten, te incasseren.

Als dit niet lukt dan kan het bedrijf beslissen een gerechtelijk traject te starten. Dit kan alleen met behulp van een gerechtsdeurwaarder. De debiteur, degene die de rekening niet heeft betaald, ontvangt dan een dagvaarding, ook wel exploit genoemd.

Deze akte wordt op verzoek van de eiser, het bedrijf dat het geld tegoed heeft, door een gerechtsdeurwaarder uitgereikt aan de gedaagde partij, de debiteur.⁷³

1.2 Probleembeschrijving

De privacywetgeving verlangt dat er een bewaar en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie opgezet wordt. Over de bewaar en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie is nagenoeg geen literatuur en/of rechtspraak bekend. In artikel 2:10 lid 1 BW⁷⁴, staat: "het bestuur is verplicht van de vermogenstoestand van de rechtspersoon en van alles betreffende de werkzaamheden van de rechtspersoon, naar de eisen die voortvloeien uit deze werkzaamheden, op zodanige wijze een administratie te voeren en de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers op zodanige wijze te bewaren, dat te allen tijde de rechten en de verplichtingen van de rechtspersoon kunnen worden gekend." Vervolgens staat in lid 3 van hetzelfde artikel dat de bewaarplicht van deze boeken, bescheiden en andere gegevensdragers zeven jaar betreft. GGN is gestart in 2001 en loopt aan tegen de bewaarplicht van zeven jaar. Dit is de reden dat de bewaar en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens uit de administratie van de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie vorm moet gaan krijgen. GGN heeft te maken met boekhouding, ambtelijke stukken en persoonsgegevens van debiteur verkregen door opdrachtgever, verhaalsinformatiebureaus en debiteur zelf. Verder maakt GGN gebruik van de administratienummers van gesloten bronnen, waaronder A-nummers. Deze bronnen zijn slechts toegankelijk voor een beperkt aantal personen met een bepaalde autorisatie.

De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders heeft zich nog niet over de bewaar en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens uitgesproken. Dit is het eerste onderzoek dat zich richt op de bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Aan het einde van dit onderzoek is het de bedoeling dat de bewaar- en/of verwijdertermijn met betrekking tot persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie duidelijk in kaart is gebracht.

⁷² Bron: <http://www.ggn.nl/GGN/consumenten.aspx?pageid=41>

⁷³ Bron: <http://www.ggn.nl/GGN/consumenten.aspx?pagetype=faqitem&id=6>

⁷⁴ Burgerlijk Wetboek

1.3 Doelstelling

Als doelstelling van het onderzoek is geformuleerd:

De doelstelling van het onderzoek is om aan het einde van de afstudeerperiode een rapport te geven aan de Functionaris voor de Informatie- en Gegevensbescherming van GGN waarin de bewaar- en/of verwijdertermijn met betrekking tot persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie duidelijk in kaart is gebracht.

1.4 Vraagstelling

Welke bewaar- en/of verwijdertermijn is van toepassing om te komen tot een richtlijn voor het bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens uit de administratie van een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie?

De hoofdvraag is onderverdeeld in verschillende deelvragen:

8. Welke categorieën persoonsgegevens kunnen er worden onderscheiden?
9. Welke juridische richtlijn ligt ten grondslag voor het verwerken van persoonsgegevens?
10. Welk juridisch kader is van toepassing op de bewaar- en/of verwijdertermijnen van persoonsgegevens?
11. Hoelang en op welke manier worden ambtelijke stukken bewaard en/of verwijderd?
12. Is het juridisch kader ethisch verantwoord inzake de bewaar- en/of verwijdertermijnen van persoonsgegevens?
13. Is het bewaren van persoonsgegevens een inbreuk op de privacy?
14. Wat moet er aangepast worden om een richtlijn te krijgen met betrekking tot de bewaar- en/of verwijdertermijnen van persoonsgegevens?

1.5 Attenderende begrippen

Hieronder worden enkele begrippen uit de doelstelling en vraagstelling nader uitgelegd:

Incasso: Is een omschrijving, voor vorderingen die niet betaald zijn, te incasseren (het innen van geld).

Persoonsgegevens: “Elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon”, dit staat in artikel 1 sub a Wet bescherming persoonsgegevens gedefinieerd.⁷⁵

Administratie: Onder administratie wordt verstaan het geheel van handelingen dat is gericht op het systematisch verzamelen, vastleggen en verstrekken van informatie, zowel zakelijk als privé ten behoeve van het besturen en doen functioneren van een gerechtsdeurwaarderpraktijk en ten behoeve van de verantwoording die daarover moet worden afgelegd.⁷⁶

⁷⁵ Dit wordt verder toegelicht in hoofdstuk 3 van dit onderzoek

⁷⁶ Toelichting van de administratieverordening gerechtsdeurwaarders (AG), 9 juli 2001/Nr. 5107248/801, P.2

3 Onderzoeksopzet

3.1 Onderzoeksmethode

In de uitvoering van dit onderzoek wordt gebruik gemaakt van de onderzoeksmethode deskresearch en fieldresearch. Deze twee methodes zijn gekozen omdat er nagenoeg geen literatuur en/of rechtspraak over de bewaar- en/of verwijdertermijnen van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie bekend is. De methode deskresearch zal daarom ook voornamelijk plaatsvinden op relevante wetsartikelen en jurisprudentie. De methode fieldresearch wordt toegepast door het voeren van gesprekken met verschillende personen uit het vakgebied. Deze gesprekken vinden onder andere plaats met een ex- collegelid van het College Bescherming Persoonsgegevens, nu werkzaam als privacy auditor. Deze heeft ook de privacycertificering uitgereikt aan GGN. Verder met twee bestuurleden van de KBvG en als laatste met de privacy officer van een bank.

3.2 Opbouw

De privacywetgeving verlangt dat er een bewaar- en/of verwijdertermijn van persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie opgezet wordt.

Bij dit onderzoek is het van belang dat de verschillende persoonsgegevens binnen de incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie en de verschillende bewaar- en/of verwijdertermijnen met betrekking tot persoonsgegevens in kaart worden gebracht. Uiteindelijk is aan de hand van dit onderzoek het beleid vast te stellen.

Het onderzoek wordt uitgevoerd in 16 weken, reden waarom bovenstaande onderdelen nauwkeurig gepland dienen te worden. Door middel van een planning wordt de voortgang van het onderzoek bewaakt en de afleverdatum gewaarborgd.

3.3 Planning

- De werkzaamheden die elke week verricht gaan worden staan hieronder duidelijk in de strokenplanning vermeld. Dit overzicht geeft een goed beeld gegeven van alle werkzaamheden die tijdens de afstudeerperiode worden verricht.
- Iedere week, zal de voortgang met de afstudeermentor besproken worden.

	5				10					15					20				
* Oriënteren																			
*plan van aanpak																			
*Informatie verzamelen																			
* Informatie bestuderen																			
* informatie selecteren																			
* informatie verwerken																			
* Schrijven van scriptie																			
* Afronden scriptie en voorbereiden presentatie																			

De gesprekken die gedurende de afstudeerperiode plaats gaan vinden zijn:

- het voeren van een gesprek met een ex- collegelid van het College Bescherming Persoonsgegevens, nu werkzaam als privacy auditor;
- het voeren van een gesprek met twee bestuursleden van de KBvG;
- het voeren van een gesprek met de privacy officer van een bank;
- het voeren van gesprekken met de afstudeermentor;

3.4 De Fasering

Initiatiefase:

- Oriëntatie;
- Opdracht vaststellen;
- Brainstormen;
- Vaststellen van de achtergronden;
- Vaststellen van de probleembeschrijving;
- Vaststellen van het doel;
- Haalbaarheid onderzoeken.

Definitiefase:

- Opstellen definitieve doelstelling;
- Vaststellen van producten;
- Vaststellen van mijlpalen;
- Onderzoeksformulering maken;
- Onderzoeksopzet maken;
- Terugkoppelen van onderzoeksformulering en onderzoeksopzet naar de heer Vrouwdeunt van GGN en de heer Van Dooren van de Juridische Hogeschool Avans-Fontys.

Ontwerpfase:

- Zoeken naar relevante gegevens op internet in hoeverre er literatuur en/of rechtspraak over bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens te vinden is;
- Zoeken naar relevante gegevens in de literatuur inzake bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens;
- Zoeken naar relevante gegevens in de rechtspraak inzake bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens;
- Zoeken naar relevante wetten inzake bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens;
- Het voeren van gesprekken met de verschillende personen met vakkennis inzake persoonsgegevens.

Vorbereidingsfase:

- Selecteren van informatie uit de gevonden gegevens;
- Opbouw van het onderzoeksrapport voorbereiden.

Realisatie:

- Alle informatie in een logisch, goedlopend rapport zetten

Nazorg:

- Terugkoppelen van het resultaat naar de heer Vrouwdeunt van GGN en de heer Van Dooren van de Juridische Hogeschool Avans-Fontys.

De mijlpalen:

Initiatiefase:

- Doelstelling;
- Probleembeschrijving;
- Vraagstelling.

Definitiefase:

- Onderzoeksformulering;
- Onderzoeksopzet.

Ontwerpfase:

- Documentatiemap met relevante literatuur inzake bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens;
- Documentatiemap met relevante rechtspraak inzake bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens;
- Documentatiemap met relevante wetten;
- Documentatiemap met interviews die zijn afgenomen.

Voorbereidingsfase:

- Definitieve Documentatiemap met relevante literatuur inzake bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens;
- Definitieve documentatiemap met relevante rechtspraak inzake bewaren en/of verwijderen van persoonsgegevens;
- Definitieve Documentatiemap met relevante wetten;
- Definitieve map met interviews die zijn afgenomen;
- Plan voor opbouw van onderzoeksrapport.

Realisatie:

Definitief rapport

Nazorg:

Vraagbaak

3.5 Kwaliteit

Hulpmiddelen

- Word/ Excel/ PowerPoint/ Internet;
- Cursusmateriaal;
- Tijdschriften;
- Kranten;
- Boeken;
- Wettenbundels;
- Jurisprudentie;
- Kamerstukken van de Eerste en Tweede kamer;
- E-mail;
- Telefoon.

Terugkoppelen

Het onderzoeksrapport wordt teruggekoppeld aan de heer Vrouwdeunt van GGN en de heer Van Dooren van de Juridische Hogeschool Avans-Fontys om de kwaliteit te waarborgen. Er wordt commentaar gegeven door hen, zodat zaken verbeterd/veranderd kunnen worden om zo tot een goed rapport te komen.

Controles

Aan de hand van de mijlpalen, die opgesteld zijn, worden er controles uitgevoerd. Bij deze controles wordt er gekeken naar wat de mijlpalen zeker moeten bevatten (normen). Er wordt dan gekeken of de normen bereikt zijn tijdens dit onderzoek.

Door gebruik te maken van verschillende methoden van informatieverzameling is er informatie vanuit verschillende bronnen. De informatie is afkomstig van officiële wetgeving of gepubliceerde jurisprudentie. Daarnaast is gebruik gemaakt van relevante literatuur, waarin naar dezelfde jurisprudentie en wetgeving wordt verwezen.

Ook met het voeren van gesprekken en interviews wordt rekening gehouden met het waarborgen van de kwaliteit. Informatie is afkomstig van mensen die direct betrokken zijn bij alle facetten van persoonsgegevens en die verstand hebben van het werkgebied. (ex-collegelid van het College Bescherming Persoonsgegevens, nu werkzaam als privacy auditor, bestuursleden van de KBvG en laatste met de privacy officer van een Bank.) Daarnaast is er niet gekozen voor één enkele bron, maar wordt meerdere personen gevraagd informatie te verstrekken.

3.5.1 Afwerking

De afwerking van het rapport betekent voornamelijk een onderzoek naar de verschillende bewaar en/of verwijdertermijnen die van toepassing zijn bij persoonsgegevens uit de administratie van een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Er wordt dan voornamelijk gekeken naar de relevante wetsartikelen, relevante literatuur en/of rechtspraak en naar de verschillende antwoorden die worden verkregen uit de interviews. Aan de hand van de gevonden gegevens wordt de bewaar en/of verwijdertermijn met betrekking tot persoonsgegevens binnen een incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie in kaart gebracht.

4 Projectgrenzen en randvoorwaarden

4.1 Data project

De startdatum voor de afstudeeropdracht is woensdag 6 februari 2008.

De einddatum voor de afstudeeropdracht is woensdag 14 mei 2008.

De inleverdatum voor de afstudeerscriptie via Urkund is 1 juni 2008.

De inleverdatum voor de papieren afstudeerscriptie is 2 juni 2008.

4.2 Uitgangspunten en randvoorwaarden

- De aanwezigheid bij GGN is vier dagen in de week van 08.30 tot 17.00 uur. De andere dag wordt thuis aan de afstudeeropdracht gewerkt.
- Iedere week is er een gesprek met de afstudeermentor, de heer Vrouwdeunt, om de voortgang van de afstudeeropdracht te bespreken;
- Er zal eenmaal een bezoek plaatsvinden van de stagedocent aan GGN;
- Tijdens de afstudeerperiode wordt twee keer deel genomen aan een terugkomdag;
- De afstudeerperiode omvat 16 weken.

4.3 Bevoegdheden en verantwoordelijkheden

Aan het einde van de afstudeerperiode is er de verantwoordelijkheid voor het op tijd afronden van de afstudeeropdracht.

- Gedurende de afstudeerperiode worden de bronnen genoteerd die worden gebruikt tijdens het onderzoek, deze worden uiteindelijk aan de scriptie toegevoegd;
- Bij de afronding van de scriptie zullen de gemaakte onderdelen bij elkaar worden gevoegd zodat het een geheel wordt.

4.4 Communicatie

Gedurende de afstudeerperiode wordt er verantwoording af gelegd aan de heer Vrouwdeunt, de afstudeermentor. De heer Vrouwdeunt is werkzaam als Functionaris voor Informatie- en Gegevensbescherming en tevens werkzaam als Gerechtsdeurwaarder. Tevens wordt er verantwoording af gelegd aan de heer Van Dooren, de afstudeerdocent, werkzaam bij de Juridische Hogeschool Avans-Fontys.

De afstudeerdocent, de heer Van Dooren, zal eenmaal op bezoek komen bij GGN. Daarnaast vindt tweemaal een terugkomdag plaats waarvoor er naar de Juridische Hogeschool wordt gegaan.

Datum	Plaats	Gespreksonderwerp
7 maart 2008, 08.40 uur	GGN, s'-Hertogenbosch	Leggen van persoonlijke contacten tussen het afstudeeradres en de Juridische Hogeschool.
12 maart 2008	Juridische Hogeschool	Eerste terugkomdag Ervaringen uitwisselen met medestudenten en bespreken afstudeerperiode.
18 april 2008	Juridische Hogeschool	Tweede terugkomdag Reflecteren op het functioneren van de student.

5 Voorlopige hoofdstukindeling en literatuurlijst

5.1 Voorlopige hoofdstukindeling

Op dit moment wordt een globale hoofdstukindeling geven van de afstudeerscriptie. Aan de hand van de informatie die er wordt verkregen, gedurende de afstudeerperiode, wordt de definitieve hoofdstukindeling bepaald.

Hieronder volgt een globale indeling:

- Voorwoord
- Samenvatting
- Inhoudsopgave
- Hoofdstuk 1 Inleiding
 - § 1.1 Groep Gerechtsdeurwaarders Nederland
 - § 1.2 Aanleiding van het probleem
 - § 1.3 Doelstelling
 - § 1.4 Vraagstelling
 - § 1.5 Attenderende begrippen
 - § 1.6 Onderzoekseenheid
 - § 1.7 Belanghebbende
 - § 1.8 Leeswijzer
- Hoofdstuk 2 Methodische verantwoording
 - § 2.1 Kwalitatief onderzoek
 - § 2.2 Documentenonderzoek
 - § 2.3 Veldonderzoek
- Hoofdstuk 3 Deelvraag 1 Wettelijke regeling
- Hoofdstuk 4 Deelvraag 2 Welke categorieën persoonsgegevens kunnen er worden onderscheiden?
- Hoofdstuk 5 Deelvraag 3 Wat is er al geregeld in de wet, wat mag niet en kan nog niet worden geregeld?
- Hoofdstuk 6 Deelvraag 4 Op welke wijze is de Wet bescherming persoonsgegevens van belang?
- Hoofdstuk 7 Deelvraag 5 Hoe worden persoonsgegevens verwerkt?
- Hoofdstuk 8 Deelvraag 6 Welke juridische grondslag is daarvoor vereist?
- Hoofdstuk 9 Deelvraag 7 Welke termijnen kunnen er worden onderscheiden kijkend naar de juridische grondslag?
- Hoofdstuk 10 Conclusies
- Hoofdstuk 11 Aanbevelingen
- Literatuurlijst
- Bijlagen
 - Bijlage 1 Plan van aanpak
 - Bijlage 2 Wet bescherming persoonsgegevens

5.2 Voorlopige literatuurlijst

Internet

<http://www.ggn.nl/GGN/consumenten.aspx?pageid=41>, geraadpleegd op 7 februari 2008
<http://www.ggn.nl/GGN/consumenten.aspx?pagetype=faqitem&id=6>, geraadpleegd op 7 februari 2008

www.rechtspraak.nl
www.wetten.nl
www.cbpweb.nl
www.ngfg.nl
www.sng.nl

Literatuur

Boeken

Baarda, De goede & Teunissen, *Basisboek kwalitatief onderzoek. Handleiding voor het opzetten en uitvoeren van kwalitatief onderzoek*, Groningen/Houten: Wolters-Noordhoff bv. 2005

M.H. Bastiaans e.a., *Leidraad voor juridische auteurs*, Deventer 2004

R. Grit, *Projectmanagement*, Groningen: Noordhoff Wolters 2000

Wetteksten

Wet bescherming persoonsgegevens
Gerechtsdeurwaarderswet
Archiefwet
Burgerlijk Wetboek
Wetboek van Rechtsvordering
Wet op Rijksbelastingen
Wet GBA
Autorisatiebesluit
Wet gebruik sofinummer
Gerechtsdeurwaarderswet
Gedragscodes
Tuchtrechtspraak

Readers

Juridische Hogeschool Avans-Fontys, *Competentieboek stage E3 en E4*,

Jurisprudentie

Rapporten

Kamerstukken

Regels inzake de bescherming van persoonsgegevens (Wet bescherming persoonsgegevens), *Kamerstukken II* 1997/98, 25 892, nr. 5

Bijlage 2

Wet bescherming persoonsgegevens

(Tekst geldend op: 19-05-2005)

Wet van 6 juli 2000, houdende regels inzake de bescherming van persoonsgegevens (Wet bescherming persoonsgegevens)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is de richtlijn nr. 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 november 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PbEG L 281) te implementeren;

Gelet op artikel 10, tweede en derde lid, van de Grondwet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. persoonsgegeven: elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon;
- b. verwerking van persoonsgegevens: elke handeling of elk geheel van handelingen met betrekking tot persoonsgegevens, waaronder in ieder geval het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van gegevens;
- c. bestand: elk gestructureerd geheel van persoonsgegevens, ongeacht of dit geheel van gegevens gecentraliseerd is of verspreid is op een functioneel of geografisch bepaalde wijze, dat volgens bepaalde criteria toegankelijk is en betrekking heeft op verschillende personen;
- d. verantwoordelijke: de natuurlijke persoon, rechtspersoon of ieder ander die of het bestuursorgaan dat, alleen of te zamen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt;
- e. bewerker: degene die ten behoeve van de verantwoordelijke persoonsgegevens verwerkt, zonder aan zijn rechtstreeks gezag te zijn onderworpen;
- f. betrokkene: degene op wie een persoonsgegeven betrekking heeft;
- g. derde: ieder, niet zijnde de betrokkene, de verantwoordelijke, de bewerker, of enig persoon die onder rechtstreeks gezag van de verantwoordelijke of de bewerker gemachtigd is om persoonsgegevens te verwerken;
- h. ontvanger: degene aan wie de persoonsgegevens worden verstrekt;
- i. toestemming van de betrokkene: elke vrije, specifieke en op informatie berustende wilsuiting waarmee de betrokkene aanvaardt dat hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt;
- j. Onze Minister: Onze Minister van Justitie;
- k. het College bescherming persoonsgegevens of het College: het College als bedoeld in artikel 51;
- l. functionaris: de functionaris voor de gegevensbescherming als bedoeld in artikel 62;
- m. voorafgaand onderzoek: een onderzoek als bedoeld in artikel 31;
- n. verstrekken van persoonsgegevens: het bekend maken of ter beschikking stellen van persoonsgegevens;
- o. verzamelen van persoonsgegevens: het verkrijgen van persoonsgegevens.

Artikel 2

1. Deze wet is van toepassing op de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, alsmede de niet geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen.
2. Deze wet is niet van toepassing op verwerking van persoonsgegevens:
 - a. ten behoeve van activiteiten met uitsluitend persoonlijke of huishoudelijke doeleinden;
 - b. door of ten behoeve van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, bedoeld in de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2002;
 - c. ten behoeve van de uitvoering van de politietaak, omschreven in artikel 2 van de Politiewet 1993;
 - d. die is geregeld bij of krachtens de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens;
 - e. ten behoeve van de uitvoering van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens en
 - f. ten behoeve van de uitvoering van de Kieswet.
3. Deze wet is niet van toepassing op verwerking van persoonsgegevens door de krijgsmacht indien Onze Minister van Defensie daartoe beslist met het oog op de inzet of het ter beschikking stellen van de krijgsmacht ter handhaving of bevordering van de internationale rechtsorde. Van de beslissing wordt zo spoedig mogelijk mededeling gedaan aan het College.

Artikel 3

1. Deze wet is niet van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens voor uitsluitend journalistieke, artistieke of literaire doeleinden, behoudens de overige bepalingen van dit hoofdstuk, alsmede de artikelen 6 tot en met 11, 13 tot en met 15, 25 en 49.
2. Het verbod om persoonsgegevens als bedoeld in artikel 16 te verwerken is niet van toepassing voor zover dit noodzakelijk is voor de doeleinden als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 4

1. Deze wet is van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten van een vestiging van een verantwoordelijke in Nederland.
2. Deze wet is van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens door of ten behoeve van een verantwoordelijke die geen vestiging heeft in de Europese Unie, waarbij gebruik wordt gemaakt van al dan niet geautomatiseerde middelen die zich in Nederland bevinden, tenzij deze middelen slechts worden gebruikt voor de doorvoer van persoonsgegevens.
3. Het is een verantwoordelijke als bedoeld in het tweede lid, verboden persoonsgegevens te verwerken, tenzij hij in Nederland een persoon of instantie aanwijst die namens hem handelt overeenkomstig de bepalingen van deze wet. Voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen, wordt hij aangemerkt als de verantwoordelijke.

Artikel 5

1. Indien de betrokkene minderjarig is en de leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt, of onder curatele is gesteld, dan wel ten behoeve van de betrokkene een mentorschap is ingesteld, is in de plaats van de toestemming van de betrokkene die van zijn wettelijk vertegenwoordiger vereist.
2. Een toestemming kan door de betrokkene of zijn wettelijk vertegenwoordiger te allen tijde worden ingetrokken.

Hoofdstuk 2. Voorwaarden voor de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens

Paragraaf 1. De verwerking van persoonsgegevens in het algemeen

Artikel 6

Persoonsgegevens worden in overeenstemming met de wet en op behoorlijke en zorgvuldige wijze verwerkt.

Artikel 7

Persoonsgegevens worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden verzameld.

Artikel 8

Persoonsgegevens mogen slechts worden verwerkt indien:

- a. de betrokkene voor de verwerking zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend;
- b. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of voor het nemen van precontractuele maatregelen naar aanleiding van een verzoek van de betrokkene en die noodzakelijk zijn voor het sluiten van een overeenkomst;
- c. de gegevensverwerking noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke onderworpen is;
- d. de gegevensverwerking noodzakelijk is ter vrijwaring van een vitaal belang van de betrokkene;
- e. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak door het desbetreffende bestuursorgaan dan wel het bestuursorgaan waaraan de gegevens worden verstrekt, of
- f. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke of van een derde aan wie de gegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert.

Artikel 9

1. Persoonsgegevens worden niet verder verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen.
2. Bij de beoordeling of een verwerking onverenigbaar is als bedoeld in het eerste lid, houdt de verantwoordelijke in elk geval rekening met:
 - a. de verwantschap tussen het doel van de beoogde verwerking en het doel waarvoor de gegevens zijn verkregen;
 - b. de aard van de betreffende gegevens;
 - c. de gevolgen van de beoogde verwerking voor de betrokkene;
 - d. de wijze waarop de gegevens zijn verkregen en
 - e. de mate waarin jegens de betrokkene wordt voorzien in passende waarborgen.
3. Verdere verwerking van de gegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden, wordt niet als onverenigbaar beschouwd, indien de verantwoordelijke de nodige voorzieningen heeft getroffen ten einde te verzekeren dat de verdere verwerking uitsluitend geschiedt ten behoeve van deze specifieke doeleinden.
4. De verwerking van persoonsgegevens blijft achterwege voor zover een geheimhoudingsplicht uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift daaraan in de weg staat.

Artikel 10

1. Persoonsgegevens worden niet langer bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkene te identificeren, dan noodzakelijk is voor de verwerking van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt.
2. Persoonsgegevens mogen langer worden bewaard dan bepaald in het eerste lid voor zover ze voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden worden bewaard, en de verantwoordelijke de nodige voorzieningen heeft getroffen ten einde te verzekeren dat de desbetreffende gegevens uitsluitend voor deze specifieke doeleinden worden gebruikt.

Artikel 11

1. Persoonsgegevens worden slechts verwerkt voor zover zij, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, toereikend, ter zake dienend en niet bovenmatig zijn.
2. De verantwoordelijke treft de nodige maatregelen opdat persoonsgegevens, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, juist en nauwkeurig zijn.

Artikel 12

1. Een ieder die handelt onder het gezag van de verantwoordelijke of van de bewerker, alsmede de bewerker zelf, voor zover deze toegang hebben tot persoonsgegevens, verwerkt deze slechts in opdracht van de verantwoordelijke, behoudens afwijkende wettelijke verplichtingen.
2. De personen, bedoeld in het eerste lid, voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift een geheimhoudingsplicht geldt, zijn verplicht tot geheimhouding van de persoonsgegevens waarvan zij kennis nemen, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hen tot mededeling verplicht of uit hun taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit. Artikel 272, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht is niet van toepassing.

Artikel 13

De verantwoordelijke legt passende technische en organisatorische maatregelen ten uitvoer om persoonsgegevens te beveiligen tegen verlies of tegen enige vorm van onrechtmatige verwerking. Deze maatregelen garanderen, rekening houdend met de stand van de techniek en de kosten van de tenuitvoerlegging, een passend beveiligingsniveau gelet op de risico's die de verwerking en de aard van te beschermen gegevens met zich meebrengen. De maatregelen zijn er mede op gericht onnodige verzameling en verdere verwerking van persoonsgegevens te voorkomen.

Artikel 14

1. Indien de verantwoordelijke persoonsgegevens te zijnen behoeve laat verwerken door een bewerker, draagt hij zorg dat deze voldoende waarborgen biedt ten aanzien van de technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen met betrekking tot de te verrichten verwerkingen. De verantwoordelijke ziet toe op de naleving van die maatregelen.
2. De uitvoering van verwerkingen door een bewerker wordt geregeld in een overeenkomst of krachtens een andere rechtshandeling waardoor een verbintenis ontstaat tussen de bewerker en de verantwoordelijke.
3. De verantwoordelijke draagt zorg dat de bewerker

- a. de persoonsgegevens verwerkt in overeenstemming met artikel 12, eerste lid en
 - b. de verplichtingen nakomt die op de verantwoordelijke rusten ingevolge artikel 13.
4. Is de bewerker gevestigd in een ander land van de Europese Unie, dan draagt de verantwoordelijke zorg dat de bewerker het recht van dat andere land nakomt, in afwijking van het derde lid, onder b.
5. Met het oog op het bewaren van het bewijs worden de onderdelen van de overeenkomst of de rechtshandeling die betrekking hebben op de bescherming van persoonsgegevens, alsmede de beveiligingsmaatregelen als bedoeld in artikel 13 schriftelijk of in een andere, gelijkwaardige vorm vastgelegd.

Artikel 15

De verantwoordelijke draagt zorg voor de naleving van de verplichtingen, bedoeld in de artikelen 6 tot en met 12 en 14, tweede en vijfde lid van dit hoofdstuk.

Paragraaf 2. De verwerking van bijzondere persoonsgegevens

Artikel 16

De verwerking van persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven, alsmede persoonsgegevens betreffende het lidmaatschap van een vakvereniging is verboden behoudens het bepaalde in deze paragraaf. Hetzelfde geldt voor strafrechtelijke persoonsgegevens en persoonsgegevens over onrechtmatig of hinderlijk gedrag in verband met een opgelegd verbod naar aanleiding van dat gedrag.

Artikel 17

1. Het verbod om persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging te verwerken als bedoeld in artikel 16, is niet van toepassing indien de verwerking geschiedt door:
 - a. kerkgenootschappen, zelfstandige onderdelen daarvan of andere genootschappen op geestelijke grondslag voor zover het gaat om gegevens van daartoe behorende personen;
 - b. instellingen op godsdienstige of levensbeschouwelijke grondslag, voor zover dit gelet op het doel van de instelling en voor de verwezenlijking van haar grondslag noodzakelijk is, of
 - c. andere instellingen voor zover dit noodzakelijk is met het oog op de geestelijke verzorging van de betrokkene, tenzij deze daartegen schriftelijk bezwaar heeft gemaakt.
2. In de gevallen als bedoeld in het eerste lid, onder a, is het verbod tevens niet van toepassing op persoonsgegevens betreffende godsdienst of levensovertuiging van de gezinsleden van de betrokkene voor zover:
 - a. het betreffende genootschap met die gezinsleden uit hoofde van haar doelstelling regelmatige contacten onderhoudt en
 - b. die gezinsleden daartegen geen schriftelijk bezwaar hebben gemaakt.
3. In de gevallen als bedoeld in het eerste en tweede lid worden geen persoonsgegevens aan derden verstrekt zonder toestemming van de betrokkene.

Artikel 18

Het verbod om persoonsgegevens betreffende iemands ras te verwerken als bedoeld in artikel 16, is niet van toepassing indien de verwerking geschiedt:

- a. met het oog op de identificatie van de betrokkene en slechts voor zover dit voor dit doel onvermijdelijk is;

- b. met het doel personen van een bepaalde etnische of culturele minderheidsgroep een bevoorrechte positie toe te kennen ten einde feitelijke nadelen verband houdende met de grond ras op te heffen of te verminderen en slechts indien:
 - 1°. dit voor dat doel noodzakelijk is;
 - 2°. de gegevens slechts betrekking hebben op het geboorteland van de betrokkene, van diens ouders of grootouders, dan wel op andere, bij wet vastgestelde criteria, op grond waarvan op objectieve wijze vastgesteld kan worden of iemand tot een minderheidsgroep als bedoeld in de aanhef van onderdeel b behoort, en
 - 3°. de betrokkene daartegen geen schriftelijk bezwaar heeft gemaakt.

Artikel 19

- 1. Het verbod om persoonsgegevens betreffende iemands politieke gezindheid te verwerken als bedoeld in artikel 16, is niet van toepassing indien de verwerking geschiedt:
 - a. door instellingen op politieke grondslag betreffende hun leden of hun werknemers dan wel andere tot de instelling behorende personen, voor zover dit gelet op het doel van de instelling noodzakelijk is voor de verwezenlijking van haar grondslag, of
 - b. met het oog op de eisen die met betrekking tot politieke gezindheid in redelijkheid kunnen worden gesteld in verband met de vervulling van functies in bestuursorganen en adviescolleges.
- 2. In het geval als bedoeld in het eerste lid, onder a, worden geen persoonsgegevens aan derden verstrekt zonder toestemming van de betrokkene.

Artikel 20

- 1. Het verbod om persoonsgegevens betreffende iemands lidmaatschap van een vakbond te verwerken als bedoeld in artikel 16, is niet van toepassing indien de verwerking geschiedt door de betreffende vakbond of de vakcentrale waarvan die bond een onderdeel vormt, voor zover dat gelet op de doelstelling van de vakbond of centrale noodzakelijk is.
- 2. In het geval als bedoeld in het eerste lid worden geen persoonsgegevens aan derden verstrekt zonder toestemming van de betrokkene.

Artikel 21

- 1. Het verbod om persoonsgegevens betreffende iemands gezondheid te verwerken als bedoeld in artikel 16, is niet van toepassing indien de verwerking geschiedt door:
 - a. hulpverleners, instellingen of voorzieningen voor gezondheidszorg of maatschappelijke dienstverlening voor zover dat met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene, dan wel het beheer van de betreffende instelling of beroepspraktijk noodzakelijk is;
 - b. verzekeraars als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder h, van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993, verzekeraars als bedoeld in artikel 1, onder c, van de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf en tussenpersonen en sub-agenten als bedoeld in artikel 1, onder b en c, van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf, voor zover dat noodzakelijk is voor:
 - 1°. de beoordeling van het door verzekeraar te verzekeren risico en de betrokkene geen bezwaar heeft gemaakt of
 - 2°. de uitvoering van de verzekeringsovereenkomst;
 - c. scholen voor zover dat met het oog op de speciale begeleiding van leerlingen of het treffen van bijzondere voorzieningen in verband met hun gezondheidstoestand noodzakelijk is;
 - d. een reclasseringsinstelling, een bijzondere reclasseringsambtenaar, de raad voor de kinderbescherming of de stichting, bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg en de rechtspersoon, bedoeld in artikel 254, tweede lid, of artikel 302, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover dat noodzakelijk is voor de uitvoering van de hun wettelijk opgedragen taken;

- e. Onze Minister van Justitie voor zover dat in verband met de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen of vrijheidsbenemende maatregelen noodzakelijk is of
 - f. bestuursorganen, pensioenfondsen, werkgevers of instellingen die te hunnen behoeve werkzaam zijn voor zover dat noodzakelijk is voor:
 - 1°. een goede uitvoering van wettelijke voorschriften, pensioenregelingen of collectieve arbeidsovereenkomsten die voorzien in aanspraken die afhankelijk zijn van de gezondheidstoestand van de betrokkene of
 - 2°. de reïntegratie of begeleiding van werknemers of uitkeringsgerechtigden in verband met ziekte of arbeidsongeschiktheid.
2. In de gevallen als bedoeld in het eerste lid worden de gegevens alleen verwerkt door personen die uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift, dan wel krachtens een overeenkomst tot geheimhouding zijn verplicht. Indien de verantwoordelijke gegevens persoonlijk verwerkt en op hem niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift een geheimhoudingsplicht rust, is hij verplicht tot geheimhouding van de gegevens, behoudens voor zover de wet hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak voortvloeit dat de gegevens worden meegedeeld aan anderen die krachtens het eerste lid bevoegd zijn tot verwerking daarvan.
3. Het verbod om andere persoonsgegevens als bedoeld in artikel 16 te verwerken, is niet van toepassing voor zover dit noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van persoonsgegevens betreffende iemands gezondheid als bedoeld in het eerste lid, onder a, met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene.
4. Persoonsgegevens betreffende erfelijke eigenschappen mogen slechts worden verwerkt voor zover deze verwerking plaatsvindt met betrekking tot de betrokkene bij wie de betreffende gegevens zijn verkregen, tenzij:
- a. een zwaarwegend geneeskundig belang prevaleert of
 - b. de verwerking noodzakelijk is ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek of statistiek.
- In het geval als bedoeld onder b, is artikel 23, eerste lid, onder a, en tweede lid, van overeenkomstige toepassing.
5. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen omtrent de toepassing van het eerste lid, onder b en f, nadere regels worden gesteld.

Artikel 22

1. Het verbod om strafrechtelijke persoonsgegevens te verwerken als bedoeld in artikel 16, is niet van toepassing indien de verwerking geschiedt door organen die krachtens de wet zijn belast met de toepassing van het strafrecht, alsmede door verantwoordelijken die deze hebben verkregen krachtens de Wet politieregisters of de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens.
2. Het verbod is niet van toepassing op de verantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt ter:
- a. beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren of
 - b. bescherming van zijn belangen voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
3. De verwerking van deze gegevens over personeel in dienst van de verantwoordelijke, vindt plaats overeenkomstig regels die zijn vastgesteld in overeenstemming met de procedure als bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden.
4. Het verbod is niet van toepassing wanneer deze gegevens ten behoeve van derden worden verwerkt:

- a. door verantwoordelijken die optreden krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus of
 - b. indien deze derde een rechtspersoon betreft die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 2:24b van het Burgerlijk Wetboek, of
 - c. indien passende en specifieke waarborgen zijn getroffen en de procedure is gevolgd, bedoeld in artikel 31.
5. Het verbod om andere persoonsgegevens als bedoeld in artikel 16, te verwerken, is niet van toepassing voor zover dit noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van strafrechtelijke gegevens voor de doeleinden waarvoor deze gegevens worden verwerkt.
6. Het tweede tot en met vijfde lid is van overeenkomstige toepassing op persoonsgegevens betreffende een door de rechter opgelegd verbod naar aanleiding van onrechtmatig of hinderlijk gedrag.
7. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de passende en specifieke waarborgen, bedoeld in het vierde lid, onder c.

Artikel 23

1. Onverminderd de artikelen 17 tot en met 22 is het verbod om persoonsgegevens als bedoeld in artikel 16, te verwerken niet van toepassing voor zover:
- a. dit geschiedt met uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene;
 - b. de gegevens door de betrokkene duidelijk openbaar zijn gemaakt;
 - c. dit noodzakelijk is voor de vaststelling, de uitoefening of de verdediging van een recht in rechte;
 - d. dit noodzakelijk is ter voldoening aan een volkenrechtelijke verplichting of
 - e. dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, passende waarborgen worden geboden ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer en dit bij wet wordt bepaald dan wel het College ontheffing heeft verleend. Het College kan bij de verlening van ontheffing beperkingen en voorschriften opleggen.
2. Het verbod om persoonsgegevens als bedoeld in artikel 16, te verwerken ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek of statistiek is niet van toepassing voor zover:
- a. het onderzoek een algemeen belang dient,
 - b. de verwerking voor het betreffende onderzoek of de betreffende statistiek noodzakelijk is,
 - c. het vragen van uitdrukkelijke toestemming onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning kost en
 - d. bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad.
3. Verwerkingen als bedoeld in het eerste lid, onder e, worden bij de Europese Commissie gemeld. Onze Minister wie het aangaat verricht de melding indien de verwerking bij wet is voorzien. Het College verricht de melding indien het voor de verwerking ontheffing heeft verleend.

Artikel 24

1. Een nummer dat ter identificatie van een persoon bij wet is voorgeschreven, wordt bij de verwerking van persoonsgegevens slechts gebruikt ter uitvoering van de betreffende wet dan wel voor doeleinden bij de wet bepaald.
2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen andere dan in het eerste lid bedoelde gevallen worden aangewezen waarin een daarbij aan te wijzen nummer als bedoeld in het eerste lid, kan worden gebruikt. Daarbij kunnen nadere regels worden gegeven over het gebruik van een zodanig nummer.

Hoofdstuk 3. Gedragcodes

Artikel 25

1. De organisatie of organisaties, die voornemens zijn een gedragscode vast te stellen, kunnen het College verzoeken te verklaren dat de daarin opgenomen regels, gelet op de bijzondere kenmerken van de sector of sectoren van de samenleving waarin deze organisaties werkzaam zijn, een juiste uitwerking vormen van deze wet of van andere wettelijke bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens. Indien een gedragscode voorziet in beslechting van geschillen over de naleving ervan, kan het College de verklaring slechts afgeven indien is voorzien in waarborgen met betrekking tot de onafhankelijkheid.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op wijzigingen of verlengingen van bestaande gedragscodes.
3. Het College neemt het verzoek slechts in behandeling, indien naar zijn oordeel de verzoeker of verzoekers voldoende representatief zijn en de betrokken sector of de sectoren in de code voldoende nauwkeurig zijn omschreven.
4. Een beslissing op een verzoek als bedoeld in het eerste lid, geldt als een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Op de voorbereiding ervan is de in Afdeling 3.4 van die wet geregelde procedure van toepassing. De beslissing dient binnen een redelijke termijn te worden genomen met dien verstande dat deze termijn niet langer bedraagt dan dertien weken.
5. De verklaring geldt voor de termijn waarvoor de gedragscode zal gaan gelden echter niet voor langer dan vijf jaar na het tijdstip waarop de verklaring is bekend gemaakt. Wordt de verklaring gevraagd voor een wijziging van een gedragscode waarvoor reeds eerder een verklaring is afgegeven, dan geldt deze voor de duur van de eerder afgegeven verklaring.
6. De verklaring wordt, tezamen met de gedragscode waarop zij betrekking heeft, door de zorg van het College in de Staatscourant geplaatst.

Artikel 26

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voor een bepaalde sector nadere regels worden gesteld inzake de in de artikelen 6 tot en met 11 en 13 geregelde onderwerpen.
2. Het College geeft in zijn jaarverslag aan in hoeverre naar zijn oordeel toepassing van het eerste lid wenselijk is.

Hoofdstuk 4. Melding en voorafgaand onderzoek

Paragraaf 1. De melding

Artikel 27

1. Een geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die voor de verwezenlijking van een doeleinde of van verscheidene samenhangende doeleinden bestemd is, wordt alvorens met de verwerking wordt aangevangen gemeld bij het College of de functionaris.
2. Een niet geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die voor de verwezenlijking van een doeleinde of van verscheidene samenhangende doeleinden bestemd is, wordt gemeld indien deze is onderworpen aan voorafgaand onderzoek.

Artikel 28

1. De melding behelst een opgave van:

- a. de naam en het adres van de verantwoordelijke;
 - b. het doel of de doeleinden van de verwerking;
 - c. een beschrijving van de categorieën van betrokkenen en van de gegevens of categorieën van gegevens die daarop betrekking hebben;
 - d. de ontvangers of categorieën van ontvangers aan wie de gegevens kunnen worden verstrekt;
 - e. de voorgenomen doorgiften van gegevens naar landen buiten de Europese Unie;
 - f. een algemene beschrijving om een voorlopig oordeel te kunnen geven over de gepastheid van de voorgenomen maatregelen om, ter toepassing van artikel 13 en 14, de beveiliging van de verwerking te waarborgen.
2. De melding behelst het doel of de doeleinden waarvoor de gegevens of de categorieën van gegevens zijn of worden verzameld.
 3. Een wijziging in de naam of het adres van de verantwoordelijke wordt binnen een week gemeld. Wijzigingen in de opgave die betrekking hebben op de onderdelen b tot en met f van het eerste lid, worden telkens binnen een jaar na de voorafgaande melding gemeld voor zover zij blijken van meer dan incidentele aard te zijn.
 4. Een verwerking die afwijkt van hetgeen overeenkomstig het eerste lid, onder b tot en met f, is gemeld, wordt vastgelegd en bewaard gedurende ten minste drie jaren.
 5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de wijze waarop de melding dient te geschieden.

Artikel 29

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat daarbij aan te geven verwerkingen van gegevens waarbij de inbreuk op de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene onwaarschijnlijk is, zijn vrijgesteld van de melding, bedoeld in artikel 27.
2. Daarbij worden vastgesteld:
 - a. de doeleinden van de verwerking,
 - b. de verwerkte gegevens of categorieën van verwerkte gegevens,
 - c. de categorieën van betrokkenen,
 - d. de ontvangers of categorieën ontvangers aan wie de gegevens worden verstrekt, en
 - e. de periode gedurende welke de gegevens worden bewaard.
3. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, indien dit noodzakelijk is met het oog op de opsporing van strafbare feiten in een bepaald geval, dat daarbij aan te geven verwerkingen van gegevens door verantwoordelijken die krachtens de wet met opsporing zijn belast, worden vrijgesteld van de melding. Daarbij kunnen compenserende waarborgen ter bescherming van persoonsgegevens worden vastgesteld. De verwerkte gegevens kunnen slechts worden gebruikt voor de doeleinden die bij die algemene maatregel van bestuur uitdrukkelijk zijn vermeld.
4. De verplichting tot melding is niet van toepassing op openbare registers die bij de wet zijn ingesteld alsmede op verstrekkingen aan een bestuursorgaan ingevolge een wettelijke verplichting.

Artikel 30

1. Zowel het College als de functionaris houden een register bij van de bij hen aangemelde gegevensverwerkingen. Het register bevat ten minste de inlichtingen die zijn opgegeven krachtens artikel 28, eerste lid, onder a tot en met e.
2. Het register kan door een ieder kosteloos worden geraadpleegd.

3. De verantwoordelijke verstrekt een ieder die daarom verzoekt de inlichtingen als bedoeld in artikel 28, eerste lid, onder a tot en met e, omtrent de van de aanmelding vrijgestelde gegevensverwerkingen.
4. Het derde lid is niet van toepassing op:
 - a. een gegevensverwerking die is vrijgesteld krachtens artikel 29, derde lid;
 - b. openbare registers die bij de wet zijn ingesteld.

Paragraaf 2. Voorafgaand onderzoek

Artikel 31

1. Het College stelt voorafgaand aan een verwerking een onderzoek in indien de verantwoordelijke:
 - a. een nummer ter identificatie van personen voornemens is te verwerken voor een ander doeleinde dan waarvoor het nummer specifiek bestemd is teneinde gegevens in verband te kunnen brengen met gegevens die worden verwerkt door een andere verantwoordelijke, tenzij het gebruik van het nummer geschiedt voor de gevallen als omschreven in artikel 24;
 - b. voornemens is gegevens vast te leggen op grond van eigen waarneming zonder de betrokkene daarvan op de hoogte te stellen, of
 - c. anders dan krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus voornemens is strafrechtelijke gegevens of gegevens over onrechtmatig of hinderlijk gedrag te verwerken ten behoeve van derden.
2. Het eerste lid, onder b, is niet van toepassing op openbare registers die bij de wet zijn ingesteld.
3. Bij wet of algemene maatregel van bestuur kunnen andere gegevensverwerkingen die een bijzonder risico inhouden voor de persoonlijke rechten en vrijheden van de betrokkene worden aangewezen waarop het eerste lid van toepassing is. Het College geeft in zijn jaarverslag aan in hoeverre naar zijn oordeel een dergelijke aanwijzing wenselijk is.
4. Het College meldt een verwerking als bedoeld in het eerste lid, onder c, bij de Europese Commissie.

Artikel 32

1. Een gegevensverwerking waarop artikel 31, eerste lid, van toepassing is, wordt als zodanig door de verantwoordelijke bij het College gemeld.
2. De melding van een zodanige gegevensverwerking verplicht de verantwoordelijke de verwerking die hij voornemens is te verrichten, op te schorten totdat het onderzoek van het College is afgerond dan wel hij een bericht heeft ontvangen dat niet tot nader onderzoek wordt overgegaan.
3. In geval van een melding van een gegevensverwerking waarop artikel 31, eerste lid, van toepassing is, besluit het College schriftelijk binnen vier weken na de melding of het tot nader onderzoek overgaat.
4. In het besluit tot nader onderzoek over te gaan geeft het College aan binnen welke termijn het voornemens is dit onderzoek te verrichten. Deze termijn bedraagt niet langer dan dertien weken.
5. Het nader onderzoek, bedoeld in het vierde lid, leidt tot een verklaring omtrent de rechtmatigheid van de gegevensverwerking.
6. De verklaring van het College geldt als een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Op de voorbereiding ervan is de in Afdeling 3.4 van die wet geregelde procedure van toepassing.

Hoofdstuk 5. Informatieverstrekking aan de betrokkene

Artikel 33

1. Indien persoonsgegevens worden verkregen bij de betrokkene, deelt de verantwoordelijke vóór het moment van de verkrijging de betrokkene de informatie mede, bedoeld in het tweede en derde lid, tenzij de betrokkene daarvan reeds op de hoogte is.
2. De verantwoordelijke deelt de betrokkene zijn identiteit en de doeleinden van de verwerking waarvoor de gegevens zijn bestemd, mede.
3. De verantwoordelijke verstrekt nadere informatie voor zover dat gelet op de aard van de gegevens, de omstandigheden waaronder zij worden verkregen of het gebruik dat ervan wordt gemaakt, nodig is om tegenover de betrokkene een behoorlijke en zorgvuldige verwerking te waarborgen.

Artikel 34

1. Indien persoonsgegevens worden verkregen op een andere wijze dan bedoeld in artikel 33, deelt de verantwoordelijke de betrokkene de informatie mede, bedoeld in het tweede en derde lid, tenzij deze reeds daarvan op de hoogte is:
 - a. op het moment van vastlegging van hem betreffende gegevens, of
 - b. wanneer de gegevens bestemd zijn om te worden verstrekt aan een derde, uiterlijk op het moment van de eerste verstrekking.
2. De verantwoordelijke deelt de betrokkene zijn identiteit en de doeleinden van de verwerking mede.
3. De verantwoordelijke verstrekt nadere informatie voor zover dat gelet op de aard van de gegevens, de omstandigheden waaronder zij worden verkregen of het gebruik dat ervan wordt gemaakt, nodig is om tegenover de betrokkene een behoorlijke en zorgvuldige verwerking te waarborgen.
4. Het eerste lid is niet van toepassing indien mededeling van de informatie aan de betrokkene onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning kost. In dat geval legt de verantwoordelijke de herkomst van de gegevens vast.
5. Het eerste lid is evenmin van toepassing indien de vastlegging of de verstrekking bij of krachtens de wet is voorgeschreven. In dat geval dient de verantwoordelijke de betrokkene op diens verzoek te informeren over het wettelijk voorschrift dat tot de vastlegging of verstrekking van de hem betreffende gegevens heeft geleid.

Hoofdstuk 6. Rechten van de betrokkene

Artikel 35

1. De betrokkene heeft het recht zich vrijelijk en met redelijke tussenpozen tot de verantwoordelijke te wenden met het verzoek hem mede te delen of hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt. De verantwoordelijke deelt de betrokkene schriftelijk binnen vier weken mee of hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt.
2. Indien zodanige gegevens worden verwerkt, bevat de mededeling een volledig overzicht daarvan in begrijpelijke vorm, een omschrijving van het doel of de doeleinden van de verwerking, de categorieën van gegevens waarop de verwerking betrekking heeft en de ontvangers of categorieën van ontvangers, alsmede de beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens.

3. Voordat een verantwoordelijke een mededeling doet als bedoeld in het eerste lid, waartegen een derde naar verwachting bedenkingen zal hebben, stelt hij die derde in de gelegenheid zijn zienswijze naar voren te brengen indien de mededeling gegevens bevat die hem betreffen, tenzij dit onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning kost.
4. Desgevraagd doet de verantwoordelijke mededelingen omtrent de logica die ten grondslag ligt aan de geautomatiseerde verwerking van hem betreffende gegevens.

Artikel 36

1. Degene aan wie overeenkomstig artikel 35 kennis is gegeven van hem betreffende persoonsgegevens, kan de verantwoordelijke verzoeken deze te verbeteren, aan te vullen, te verwijderen, of af te schermen indien deze feitelijk onjuist zijn, voor het doel of de doeleinden van de verwerking onvolledig of niet ter zake dienend zijn dan wel anderszins in strijd met een wettelijk voorschrift worden verwerkt. Het verzoek bevat de aan te brengen wijzigingen.
2. De verantwoordelijke bericht de verzoeker binnen vier weken na ontvangst van het verzoek schriftelijk of dan wel in hoeverre hij daaraan voldoet. Een weigering is met redenen omkleed.
3. De verantwoordelijke draagt zorg dat een beslissing tot verbetering, aanvulling, verwijdering of afscherming zo spoedig mogelijk wordt uitgevoerd.
4. Indien de persoonsgegevens zijn vastgelegd op een gegevensdrager waarin geen wijzigingen kunnen worden aangebracht, dan treft hij de voorzieningen die nodig zijn om de gebruiker van de gegevens te informeren over de onmogelijkheid van verbetering, aanvulling, verwijdering of afscherming ondanks het feit dat er grond is voor aanpassing van de gegevens op grond van dit artikel.
5. Het bepaalde in het eerste tot en met vierde lid is niet van toepassing op bij de wet ingestelde openbare registers, indien in die wet een bijzondere procedure voor de verbetering, aanvulling, verwijdering of afscherming van gegevens is opgenomen.

Artikel 37

1. Indien een gewichtig belang van de verzoeker dit eist, voldoet de verantwoordelijke aan een verzoek als bedoeld in de artikelen 35 en 36, in een andere dan schriftelijke vorm, die aan dat belang is aangepast.
2. De verantwoordelijke draagt zorg voor een deugdelijke vaststelling van de identiteit van de verzoeker.
3. De verzoeken, bedoeld in de artikelen 35 en 36, worden ten aanzien van minderjarigen die de leeftijd van zestien jaren nog niet hebben bereikt, en ten aanzien van onder curatele gestelden gedaan door hun wettelijke vertegenwoordigers. De betrokken mededeling geschiedt eveneens aan de wettelijke vertegenwoordigers.

Artikel 38

1. De verantwoordelijke die naar aanleiding van een verzoek op grond van artikel 36 persoonsgegevens heeft verbeterd, aangevuld, verwijderd of afgeschermd, is verplicht om aan derden aan wie de gegevens daaraan voorafgaand zijn verstrekt, zo spoedig mogelijk kennis te geven van de verbetering, aanvulling, verwijdering of afscherming, tenzij dit onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning kost.
2. De verantwoordelijke doet aan de verzoeker, bedoeld in artikel 36, desgevraagd opgave van

degenen aan wie hij de mededeling heeft gedaan.

Artikel 39

1. De verantwoordelijke kan voor een bericht als bedoeld in artikel 35 een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vast te stellen vergoeding van kosten verlangen die ten hoogste fl. 10,- bedraagt.
2. De vergoeding wordt teruggegeven in geval de verantwoordelijke op verzoek van de betrokkene, op aanbeveling van het College of op bevel van de rechter tot verbetering, aanvulling, verwijdering of afscherming is overgegaan.
3. Het bedrag genoemd in het eerste lid kan in bijzondere gevallen bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd.

Artikel 40

1. Indien gegevens het voorwerp zijn van verwerking op grond van artikel 8, onder e en f, kan de betrokkene daartegen bij de verantwoordelijke te allen tijde verzet aantekenen in verband met zijn bijzondere persoonlijke omstandigheden.
2. De verantwoordelijke beoordeelt binnen vier weken na ontvangst van het verzet of het verzet gerechtvaardigd is. Indien het verzet gerechtvaardigd is beëindigt hij terstond de verwerking.
3. De verantwoordelijke kan voor het in behandeling nemen van een verzet een vergoeding van kosten verlangen, die niet hoger mag zijn dan een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag. De vergoeding wordt teruggegeven in geval het verzet gegrond wordt bevonden.
4. Dit artikel is niet van toepassing op openbare registers die bij de wet zijn ingesteld.

Artikel 41

1. Indien gegevens worden verwerkt in verband met de totstandbrenging of de instandhouding van een directe relatie tussen de verantwoordelijke of een derde en de betrokkene met het oog op werving voor commerciële of charitatieve doelen, kan de betrokkene daartegen bij de verantwoordelijke te allen tijde kosteloos verzet aantekenen.
2. In geval van verzet treft de verantwoordelijke de maatregelen om deze vorm van verwerking terstond te beëindigen.
3. De verantwoordelijke die voornemens is persoonsgegevens aan derden te verstrekken of voor rekening van derden te gebruiken voor het in het eerste lid bedoelde doel, neemt passende maatregelen om de betrokkenen de mogelijkheden bekend te maken tot het doen van verzet. De bekendmaking vindt plaats via een of meer dag-, nieuws-, of huis-aan-huisbladen of op een andere geschikte wijze. Bij regelmatige verstrekking aan derden of gebruik voor rekening van derden vindt de bekendmaking ten minste eens per jaar plaats.
4. De verantwoordelijke die persoonsgegevens verwerkt voor het in het eerste lid bedoelde doel, draagt zorg dat, indien daartoe rechtstreeks een boodschap aan de betrokkene wordt toegezonden, deze daarbij telkens wordt gewezen op de mogelijkheid tot het doen van verzet.

Artikel 42

1. Niemand kan worden onderworpen aan een besluit waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem in aanmerkelijke mate treft, indien dat besluit alleen wordt genomen op grond van een geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens bestemd om een beeld te

krijgen van bepaalde aspecten van zijn persoonlijkheid.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien het daar bedoelde besluit:

- a. wordt genomen in het kader van het sluiten of uitvoeren van een overeenkomst en
 - 1°. aan het verzoek van de betrokkene is voldaan of
 - 2°. passende maatregelen zijn genomen ter bescherming van zijn gerechtvaardigd belang, of
- b. zijn grondslag vindt in een wet waarin maatregelen zijn vastgelegd die strekken tot bescherming van het gerechtvaardigde belang van de betrokkene.

3. Een passende maatregel als bedoeld in het tweede lid, onder a, is getroffen indien de betrokkene in de gelegenheid is gesteld omtrent het besluit als bedoeld in het eerste lid, zijn zienswijze naar voren te brengen.

4. In het geval, bedoeld in het tweede lid, deelt de verantwoordelijke de betrokkene de logica mee die ten grondslag ligt aan de geautomatiseerde verwerking van hem betreffende gegevens.

Hoofdstuk 7. Uitzonderingen en beperkingen

Artikel 43

De verantwoordelijke kan de artikelen 9, eerste lid, 30, derde lid, 33, 34 en 35 buiten toepassing laten voor zover dit noodzakelijk is in het belang van:

- a. de veiligheid van de staat;
- b. de voorkoming, opsporing en vervolging van strafbare feiten;
- c. gewichtige economische en financiële belangen van de staat en andere openbare lichamen;
- d. het toezicht op de naleving van wettelijke voorschriften die zijn gesteld ten behoeve van de belangen, bedoeld onder b en c, of
- e. de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen.

Artikel 44

1. Indien een verwerking plaatsvindt door instellingen of diensten voor wetenschappelijk onderzoek of statistiek, en de nodige voorzieningen zijn getroffen om te verzekeren dat de persoonsgegevens uitsluitend voor statistische en wetenschappelijke doeleinden kunnen worden gebruikt, kan de verantwoordelijke een mededeling als bedoeld in artikel 34 achterwege laten en weigeren aan een verzoek als bedoeld in artikel 35 te voldoen.

2. Indien een verwerking plaatsvindt van persoonsgegevens die deel uitmaken van archiefbescheiden die ingevolge de artikelen 12 of 13 van de Archiefwet 1995 zijn overgebracht naar een archiefbewaarplaats, kan de verantwoordelijke een mededeling als bedoeld in artikel 34 achterwege laten.

Hoofdstuk 8. Rechtsbescherming

Artikel 45

Een beslissing op een verzoek als bedoeld in de artikelen 30, derde lid, 35, 36 en 38, tweede lid, alsmede een beslissing naar aanleiding van de aantekening van verzet als bedoeld in de artikelen 40 of 41 gelden voor zover deze is genomen door een bestuursorgaan als een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 46

1. Indien een beslissing als bedoeld in artikel 45 is genomen door een ander dan een bestuursorgaan, kan de belanghebbende zich tot de rechtbank wenden met het schriftelijk

verzoek, de verantwoordelijke te bevelen alsnog een verzoek als bedoeld in de artikelen 30, derde lid, 35, 36 of 38, tweede lid, toe of af te wijzen dan wel een verzet als bedoeld in de artikelen 40 of 41 al dan niet te honoreren.

2. Het verzoekschrift moet worden ingediend binnen zes weken na ontvangst van het antwoord van de verantwoordelijke. Indien de verantwoordelijke niet binnen de gestelde termijn heeft geantwoord, moet het verzoekschrift worden ingediend binnen zes weken na afloop van die termijn.
3. De rechtbank wijst het verzoek toe, voor zover zij dit gegrond oordeelt. Alvorens de rechtbank beslist, stelt zij zo nodig de belanghebbenden in de gelegenheid hun zienswijze naar voren te brengen.
4. De indiening van het verzoekschrift behoeft niet door een procureur te geschieden.
5. De derde afdeling van de vijfde titel van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is van overeenkomstige toepassing.
6. De rechtbank kan partijen en anderen verzoeken binnen een door haar te bepalen termijn schriftelijke inlichtingen te geven en onder hen berustende stukken in te zenden. De verantwoordelijke en belanghebbende zijn verplicht aan dit verzoek te voldoen. De artikelen 8:45, tweede en derde lid, en 8:29 van de Algemene wet bestuursrecht zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 47

1. De belanghebbende kan zich ook binnen de termijn bepaald voor het beroep op grond van de Algemene wet bestuursrecht, dan wel die, bedoeld in artikel 46, tweede lid, tot het College wenden met het verzoek te bemiddelen of te adviseren in zijn geschil met de verantwoordelijke, dan wel gebruik maken van een geschillenbeslechtsregeling op grond van een gedragscode ten aanzien waarvan een verklaring is afgegeven als bedoeld in artikel 25, eerste lid. In dat geval kan in afwijking van artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht het beroep nog worden ingesteld, dan wel de procedure ingevolge artikel 46 nog aanhangig worden gemaakt nadat de belanghebbende van het College of ingevolge een geschillenbeslechtsregeling op grond van een gedragscode ten aanzien waarvan een verklaring is afgegeven als bedoeld in artikel 25, eerste lid, bericht heeft ontvangen dat de behandeling van de zaak is beëindigd, doch uiterlijk zes weken na dat tijdstip.
2. Tijdens de behandeling van het beroep en de procedure, bedoeld in het eerste lid, kunnen de instanties die zijn belast met de behandeling van het geschil, het advies van het College inwinnen.

Artikel 48

De instanties die zijn belast met de behandeling van het geschil, zenden afschrift van hun uitspraak aan het College.

Artikel 49

1. Indien iemand schade lijdt doordat ten opzichte van hem in strijd wordt gehandeld met de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften zijn de volgende leden van toepassing, onverminderd de aanspraken op grond van andere wettelijke regels.
2. Voor nadeel dat niet in vermogensschade bestaat, heeft de benadeelde recht op een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding.
3. De verantwoordelijke is aansprakelijk voor de schade of het nadeel, voortvloeiende uit het niet-nakomen van de in het eerste lid bedoelde voorschriften. De bewerker is aansprakelijk voor die

schade of dat nadeel, voor zover ontstaan door zijn werkzaamheid.

4. De verantwoordelijke of de bewerker kan geheel of gedeeltelijk worden ontheven van deze aansprakelijkheid, indien hij bewijst dat de schade hem niet kan worden toegerekend.

Artikel 50

1. Indien de verantwoordelijke of de bewerker handelt in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde en een ander daardoor schade lijdt of dreigt te lijden, kan de rechter hem op vordering van die ander zodanig gedrag verbieden en hem bevelen maatregelen te treffen tot herstel van de gevolgen van dat gedrag.
2. Een verwerking kan niet ten grondslag worden gelegd aan een vordering van een rechtspersoon als bedoeld in artikel 1:2, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht of artikel 3:305a van het Burgerlijk Wetboek, voor zover degene die door deze verwerking wordt getroffen, daartegen bezwaar heeft.

Hoofdstuk 9. Toezicht

Paragraaf 1. Het College bescherming persoonsgegevens

Artikel 51

1. Er is een College bescherming persoonsgegevens dat tot taak heeft toe te zien op de verwerking van persoonsgegevens overeenkomstig het bij en krachtens de wet bepaalde. Tevens houdt het College toezicht op de verwerking van persoonsgegevens in Nederland, wanneer de verwerking plaatsvindt overeenkomstig het recht van een ander land van de Europese Unie.
2. Het College wordt om advies gevraagd over voorstellen van wet en ontwerpen van algemene maatregelen van bestuur die geheel of voor een belangrijk deel betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens.

Artikel 52

1. Het College vervult overigens de taken, hem bij wet en ingevolge verdrag opgedragen.
2. Het College vervult zijn taken in onafhankelijkheid.

Artikel 53

1. Het College bestaat uit een voorzitter en twee andere leden. Bij het College kunnen voorts buitengewone leden worden benoemd. Bij de benoeming van buitengewone leden wordt spreiding over de onderscheidene sectoren van de maatschappij nagestreefd.
2. De voorzitter moet voldoen aan de bij of krachtens artikel 1d van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren gestelde vereisten voor benoembaarheid tot rechter in een arrondissementsrechtbank.
3. De voorzitter wordt bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister, benoemd voor een tijdvak van zes jaar. De andere twee leden en de buitengewone leden worden bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister, benoemd voor een tijdvak van vier jaar. De leden kunnen terstond worden herbenoemd. Op eigen verzoek worden zij door Onze Minister ontslagen.
4. Er is een Raad van advies die het College adviseert over algemene aspecten van de bescherming van persoonsgegevens. De leden zijn afkomstig uit de onderscheidene sectoren van de maatschappij en worden benoemd door Onze Minister op voordracht van het College. De leden worden benoemd voor ten hoogste vier jaar. Herbenoeming kan twee maal en telkens voor ten

hoogste vier jaar plaatsvinden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt de vergoeding van de kosten aan de leden vastgesteld.

Artikel 54

1. Aan een lid wordt bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister, ontslag verleend met ingang van de eerste maand volgend op die waarin hij de leeftijd van vijftig jaar bereikt.
2. De artikelen 46c, 46d, tweede lid, 46f, 46g, 46i, met uitzondering van het eerste lid, onderdeel c, 46j, 46l, eerste en derde lid, 46m, 46n, 46o en 46p van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:
 - a. de disciplinaire maatregel als bedoeld in artikel 46c, eerste lid, ten aanzien van de leden van het College door de voorzitter van het College wordt opgelegd;
 - b. het in artikel 46c, eerste lid, onderdeel b, genoemde verbod zich in een onderhoud of een gesprek in te laten met partijen of haar advocaten, procureurs of gemachtigden of een bijzondere inlichting of schriftelijk stuk van hen aan te nemen niet op de leden van het College van toepassing is.

Artikel 55

1. De voorzitter en de andere twee leden genieten een bezoldiging voor hun werkzaamheden. De buitengewone leden genieten een zittingsgeld. Hun rechtspositie wordt nader geregeld bij algemene maatregel van bestuur.
2. De voorzitter en de andere twee leden mogen zonder toestemming van Onze Minister geen andere werkzaamheden verrichten waarvoor een beloning wordt genoten indien deze werkzaamheden door hun aard of omvang onverenigbaar zijn met hun werkzaamheden voor het College.

Artikel 56

1. Het College heeft een secretariaat, waarvan de ambtenaren door Onze Minister, op voordracht van de voorzitter, worden benoemd, geschorst en ontslagen.
2. De voorzitter geeft leiding aan de werkzaamheden van het College en van het secretariaat.
3. Het College stelt een bestuursreglement vast. Dit bevat in ieder geval regels over het financiële beheer en de administratieve organisatie, alsmede over werkwijzen en procedures met het oog op een goede en zorgvuldige uitoefening van de verschillende taken. Daarbij wordt voorzien in waarborgen tegen vermenging van de toezichthoudende, adviserende en sanctionerende taak van het College. Tevens kan het een nadere regeling geven van de Raad van advies, als bedoeld in artikel 53, vierde lid.
4. Het reglement alsmede elke wijziging daarvan wordt zo spoedig mogelijk gezonden aan Onze Minister en behoeft diens goedkeuring.

Artikel 57

1. Het College wordt vertegenwoordigd door de voorzitter en de twee andere leden, dan wel door een van hen.
2. De leden stellen een verdeling van taken vast en betrekken hierbij zoveel mogelijk de buitengewone leden.

Artikel 58

Het College stelt jaarlijks vóór 1 september een verslag op van de werkzaamheden, het gevoerde beleid in het algemeen en de doelmatigheid en doeltreffendheid van zijn werkwijze in het bijzonder in het afgelopen kalenderjaar. Het verslag wordt aan Onze Minister en aan de functionarissen voor de gegevensbescherming als bedoeld in artikel 62 toegezonden en algemeen verkrijgbaar gesteld.

Artikel 59

1. Het College verstrekt desgevraagd aan Onze Minister de voor de uitoefening van zijn taak benodigde inlichtingen. Onze Minister kan inzage vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden, voor zover dat voor de vervulling van zijn taak nodig is.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien het College de informatie van derden heeft verkregen onder de voorwaarde dat het geheime karakter daarvan wordt gehandhaafd.

Artikel 60

1. Het College kan ambtshalve of op verzoek van een belanghebbende, een onderzoek instellen naar de wijze waarop ten aanzien van gegevensverwerking toepassing wordt gegeven aan het bepaalde bij of krachtens de wet.
2. Het College brengt zijn voorlopige bevindingen ter kennis van de verantwoordelijke of de groep van verantwoordelijken die bij het onderzoek zijn betrokken en stelt hen in de gelegenheid hun zienswijze daarop te geven. Houden de voorlopige bevindingen verband met de uitvoering van enige wet, dan brengt het College deze tevens ter kennis van Onze Minister die het aangaat.
3. In geval van een onderzoek, ingesteld op verzoek van een belanghebbende, doet het College aan deze mededeling van zijn bevindingen, tenzij zodanige mededeling onverenigbaar is met het doel van de gegevensverwerking of de aard van de persoonsgegevens, dan wel gewichtige belangen van anderen dan de verzoeker, de verantwoordelijke daaronder begrepen, daardoor onevenredig zouden worden geschaad. Indien het mededeling van zijn bevindingen achterwege laat, zendt het de belanghebbende zodanig bericht als hem geraden voorkomt.

Artikel 61

1. Met het toezicht op de naleving als bedoeld in artikel 51, eerste lid zijn belast de leden en buitengewone leden van het College, de ambtenaren van het secretariaat van het College, alsmede de bij besluit van het College aangewezen personen.
2. De in het eerste lid bedoelde personen zijn bevoegd een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner.
3. De in het eerste lid bedoelde personen behoeven voor de uitoefening van de in het tweede lid omschreven bevoegdheid de uitdrukkelijke en bijzondere volmacht van het College, onverminderd het bepaalde in artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden.
4. Het College is bevoegd tot toepassing van bestuursdwang ter handhaving van artikel 5:20, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, voor zover het betreft de verplichting tot het verlenen van medewerking aan een bij of krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaar.
5. Geen beroep is mogelijk op een geheimhoudingsplicht, voor zover inlichtingen of medewerking wordt verlangd in verband met de eigen betrokkenheid bij de verwerking van persoonsgegevens.
6. Het College is desgevraagd verplicht aan de toezichthoudende autoriteiten van de andere lidstaten van de Europese Unie alle medewerking te verlenen voor zover dat noodzakelijk is voor de uitvoering van hun taken.

Paragraaf 2. De functionaris voor de gegevensbescherming

Artikel 62

Een verantwoordelijke of een organisatie waarbij verantwoordelijken zijn aangesloten kan een eigen functionaris voor de gegevensbescherming benoemen, onverminderd de bevoegdheden van het College ingevolge hoofdstuk 9 en 10 van deze wet.

Artikel 63

1. Als functionaris kan slechts worden benoemd een natuurlijke persoon die voor de vervulling van zijn taak over toereikende kennis beschikt en voldoende betrouwbaar kan worden geacht.
2. De functionaris kan wat betreft de uitoefening van zijn functie geen aanwijzingen ontvangen van de verantwoordelijke of van de organisatie die hem heeft benoemd. Hij ondervindt geen nadeel van de uitoefening van zijn taak. De verantwoordelijke stelt de functionaris in de gelegenheid zijn taak naar behoren te vervullen. De functionaris kan de kantonrechter verzoeken te bepalen dat de verantwoordelijke gevolg dient te geven aan hetgeen in de tweede volzin is bepaald.
3. De functionaris oefent zijn taken eerst uit nadat de verantwoordelijke of de organisatie die hem heeft benoemd, hem heeft aangemeld bij het College. Het College houdt een lijst bij van aangemelde functionarissen.
4. De functionaris is verplicht tot geheimhouding van hetgeen hem op grond van een klacht of een verzoek van betrokkene is bekend geworden, tenzij de betrokkene in bekendmaking toestemt.
5. De functionaris stelt jaarlijks een verslag op van zijn werkzaamheden en bevindingen.

Artikel 64

1. De functionaris ziet toe op de verwerking van persoonsgegevens overeenkomstig het bij en krachtens de wet bepaalde. Het toezicht strekt zich uit tot de verwerking van persoonsgegevens door de verantwoordelijke die hem heeft benoemd of door de verantwoordelijken die zijn aangesloten bij de organisatie die hem heeft benoemd.
2. Indien op de verwerking een krachtens artikel 25 vastgestelde gedragscode van toepassing is, strekt het toezicht mede uit tot de naleving van deze code.
3. De verantwoordelijke of de organisatie als bedoeld in het eerste lid draagt zorg dat de functionaris ter vervulling van zijn taak over bevoegdheden beschikt die gelijkwaardig zijn aan de bevoegdheden zoals geregeld in Afdeling 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht.
4. De functionaris kan aanbevelingen doen aan de verantwoordelijke die strekken tot een betere bescherming van de gegevens die worden verwerkt. In gevallen van twijfel overlegt hij met het College.

Hoofdstuk 10. Sancties

Paragraaf 1. Bestuursdwang

Artikel 65

Het College is bevoegd tot toepassing van bestuursdwang ter handhaving van de bij of krachtens deze wet gestelde verplichtingen.

Paragraaf 2. Bestuurlijke boeten

Artikel 66

1. Indien de verantwoordelijke handelt in strijd met hetgeen bij of krachtens artikel 27 of 28 is bepaald, kan het College hem een bestuurlijke boete opleggen van ten hoogste € 4 500.
2. Het College legt geen boete op indien de verantwoordelijke aannemelijk maakt dat hem van de overtreding geen verwijt kan worden gemaakt.
3. Bij de vaststelling van de hoogte van de boete houdt het College in ieder geval rekening met de ernst en de duur van de overtreding.
4. De werkzaamheden in verband met de uitvoering van artikel 69 en 70 worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij de opstelling van het in artikel 67, eerste lid, bedoelde rapport en het daaraan voorafgaande onderzoek.
5. De bevoegdheid tot het opleggen van een boete vervalt indien ter zake van de overtreding op grond waarvan de boete kan worden opgelegd, tegen de overtreder een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen, dan wel het recht tot strafvervolgning is vervallen ingevolge artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 67

1. Indien het College vaststelt dat een overtreding als bedoeld in artikel 66, eerste lid, is begaan en dat daarvoor een boete dient te worden opgelegd, maakt het daarvan een rapport op.
2. In het rapport worden in ieder geval vermeld:
 - a. de overtreding, onder verwijzing naar het desbetreffende wettelijke voorschrift;
 - b. een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip waarop de overtreding is begaan;
 - c. de feiten en omstandigheden op grond waarvan is vastgesteld dat een overtreding is begaan.
3. Een afschrift van het rapport wordt toegezonden aan de in artikel 66, eerste lid, bedoelde verantwoordelijke.
4. Op verzoek van de verantwoordelijke die het rapport wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt draagt het College er zoveel mogelijk zorg voor dat de inhoud van het rapport aan de betrokkene wordt megedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

Artikel 68

De verantwoordelijke jegens wie een handeling is verricht waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat hem wegens een overtreding een boete zal worden opgelegd, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. De verantwoordelijke wordt hiervan in kennis gesteld alvorens hem mondeling om informatie wordt gevraagd.

Artikel 69

1. In afwijking van afdeling 4.1.2 van de Algemene wet bestuursrecht stelt het College de verantwoordelijke als bedoeld in artikel 66, eerste lid, in de gelegenheid om binnen een redelijke termijn naar keuze schriftelijk of mondeling zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Indien de verantwoordelijke als bedoeld in artikel 66, eerste lid, zijn zienswijze mondeling naar voren brengt en de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt het College op verzoek van de verantwoordelijke zorg voor benoeming van een tolk die de verantwoordelijke kan bijstaan, tenzij redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat.

Artikel 70

1. Een boete wordt opgelegd bij beschikking van het College.

2. In de beschikking worden in ieder geval vermeld:
 - a. de te betalen geldsom;
 - b. de overtreding ter zake waarvan zij is gegeven, onder verwijzing naar het desbetreffende wettelijke voorschrift;
 - c. de in artikel 67, tweede lid, onder b en c, bedoelde gegevens.
3. Op verzoek van de verantwoordelijke die de beschikking wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt draagt het College er zoveel mogelijk zorg voor dat de inhoud van de beschikking aan de verantwoordelijke wordt meegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

Artikel 71

De werking van een beschikking als bedoeld in artikel 70 wordt opgeschort totdat de bezwaartermijn is verstreken of, indien bezwaar is gemaakt, op het bezwaar is beslist.

Artikel 72

De bevoegdheid tot het opleggen van een boete vervalt vijf jaren nadat de overtreding is begaan.

Artikel 73

1. Een boete wordt betaald binnen zes weken nadat de beschikking waarbij de boete is opgelegd, in werking is getreden.
2. Indien niet is betaald binnen de in het eerste lid genoemde termijn, wordt degene die de boete is verschuldigd schriftelijk bevolen binnen twee weken alsnog het bedrag van de boete, verhoogd met de kosten van de aanmaning te betalen.
3. Bij gebreke van betaling binnen de in het tweede lid genoemde termijn, kan het College de verschuldigde boete, verhoogd met de op de aanmaning en invordering betrekking hebbende kosten, invorderen bij dwangbevel.
4. Het dwangbevel wordt op kosten van degene die de boete is verschuldigd bij deurwaardersexploit betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
5. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de staat.
6. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de staat kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

Artikel 74

Onze Minister kan beleidsregels vaststellen over de uitoefening van de bevoegdheid van het College tot de oplegging van boeten.

Paragraaf 3. Strafrechtelijke sancties

Artikel 75

1. De verantwoordelijke die in strijd handelt met hetgeen bij of krachtens artikel 4, derde lid, 27, 28 of 78, tweede lid, onder a, is bepaald, wordt gestraft met geldboete van de tweede categorie.

2. De verantwoordelijke die een feit als bedoeld in het eerste lid, opzettelijk begaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.
3. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen. De in het tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.
4. Met de opsporing van de in dit artikel omschreven feiten zijn behalve de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren belast de door Onze Minister daartoe aangewezen ambtenaren van het secretariaat van het College.
5. Het recht tot strafvervolgning vervalt indien het College reeds een boete heeft opgelegd.

Hoofdstuk 11. Gegevensverkeer met landen buiten de Europese unie

Artikel 76

1. Persoonsgegevens die aan een verwerking worden onderworpen of die bestemd zijn om na hun doorgifte te worden verwerkt, worden slechts naar een land buiten de Europese Unie doorgegeven indien, onverminderd de naleving van de wet, dat land een passend beschermingsniveau waarborgt.
2. Het passend karakter van het beschermingsniveau wordt beoordeeld gelet op de omstandigheden die op de doorgifte van gegevens of op een categorie gegevensdoorgiften van invloed zijn. In het bijzonder wordt rekening gehouden met de aard van de gegevens, met het doeleinde of de doeleinden en met de duur van de voorgenomen verwerking of verwerkingen, het land van herkomst en het land van eindbestemming, de algemene en sectoriële rechtsregels die in het betrokken derde land gelden, alsmede de regels van het beroepsleven en de veiligheidsmaatregelen die in die landen worden nageleefd.

Artikel 77

1. In afwijking van artikel 76 kan een doorgifte of een categorie van doorgiften van persoonsgegevens naar een derde land dat geen waarborgen biedt voor een passend beschermingsniveau, plaatsvinden indien:
 - a. de betrokkene daarvoor zijn ondubbelzinnige toestemming heeft gegeven;
 - b. de doorgifte noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst tussen de betrokkene en de verantwoordelijke, of voor het nemen van precontractuele maatregelen naar aanleiding van een verzoek van de betrokkene en die noodzakelijk zijn voor het sluiten van een overeenkomst;
 - c. de doorgifte noodzakelijk is voor de sluiting of uitvoering van een in het belang van de betrokkene tussen de verantwoordelijke en een derde gesloten of te sluiten overeenkomst;
 - d. de doorgifte noodzakelijk is vanwege een zwaarwegend algemeen belang, of voor de vaststelling, de uitvoering of de verdediging in rechte van enig recht;
 - e. de doorgifte noodzakelijk is ter vrijwaring van een vitaal belang van de betrokkene, of
 - f. de doorgifte geschiedt vanuit een register dat bij wettelijk voorschrift is ingesteld en dat door een ieder dan wel door iedere persoon die zich op een gerechtvaardigd belang kan beroepen, kan worden geraadpleegd, voor zover in het betrokken geval is voldaan aan de wettelijke voorwaarden voor raadpleging.
2. In afwijking van het eerste lid, kan Onze Minister, gehoord het College, een vergunning geven voor een doorgifte of een categorie doorgiften van persoonsgegevens naar een derde land dat geen waarborgen voor een passend beschermingsniveau biedt. Aan de vergunning worden de nadere voorschriften verbonden die nodig zijn om de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de fundamentele rechten en vrijheden van personen, alsmede de uitoefening van de daarmee verband houdende rechten te waarborgen.

Artikel 78

1. Onze Minister stelt de Commissie van de Europese Gemeenschappen in kennis van:
 - a. de gevallen waarin, naar zijn oordeel, een derde land geen waarborgen voor een passend beschermingsniveau biedt in de zin van artikel 76, eerste lid, en
 - b. van een vergunning als bedoeld in artikel 77, tweede lid.
2. Indien zulks voortvloeit uit een besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen of de Raad van de Europese Unie, bepaalt Onze Minister bij ministeriële regeling of bij beschikking dat:
 - a. de doorgifte naar een land buiten de Europese Unie is verboden;
 - b. een land buiten de unie geacht wordt een passend beschermingsniveau te waarborgen, of
 - c. een op grond van artikel 77, tweede lid, verleende vergunning wordt ingetrokken of gewijzigd.
3. De in het eerste lid, onder a en b, bedoelde kennisgevingen worden gepubliceerd in de Staatscourant.

Hoofdstuk 12. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 79

1. Binnen een jaar na inwerkingtreding van deze wet worden de gegevensverwerkingen die op dat tijdstip reeds plaatsvonden, in overeenstemming gebracht met deze wet en worden deze gemeld als bedoeld in artikel 27 bij het College of de functionaris. Bij algemene maatregel van bestuur kan de termijn, bedoeld in de eerste volzin, worden verlengd tot ten hoogste drie jaren voor wat betreft de verplichting tot melding.
2. Voor de aanpassing van de verwerking van bijzondere gegevens aan paragraaf 2 van hoofdstuk 2 geldt een termijn van drie jaren met dien verstande dat voor verwerkingen die al plaatsvonden en noodzakelijk zijn voor de uitvoering van overeenkomsten tot stand gekomen voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet, niet opnieuw toestemming behoeft te worden gevraagd als bedoeld in artikel 23, eerste lid, onder a.
3. Artikel 32, tweede lid, is niet van toepassing op de verwerkingen als bedoeld in artikel 31, eerste en derde lid, die reeds plaatsvonden op het tijdstip van inwerkingtreding van de wet, onderscheidenlijk van de wet of de algemene maatregel van bestuur waarbij zij zijn aangewezen.

Artikel 80

Onze Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties zenden binnen vijf jaren na de inwerkingtreding van deze wet aan de Staten-Generaal een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze wet in de praktijk.

Artikel 81

De Wet persoonsregistraties wordt ingetrokken.

Artikel 82

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 83

Deze wet wordt aangehaald als: Wet bescherming persoonsgegevens.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 6 juli 2000

Beatrix

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

De Minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid,
R. H. L. M. van Boxtel

Uitgegeven de twintigste juli 2000

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

Bijlage 3

Basis Selectiedocument Gerechtsdeurwaarders

Vaststelling selectielijst neerslag handelingen Minister van Economische Zaken beleidsterrein Gerechtsdeurwa rds vanaf 1945

13 februari 2008/Nr.

C/S&A/08/3158

De Minister van Onderwijs,
Cultuur en Wetenschap, en de
Minister van Economische
Zaken, Gelet op artikel 5, tweede
lid, onder b, van de Archiefwet
1995;

De Raad voor Cultuur gehoord
(advies van de Raad voor Cultuur
van 30 januari 2008, nr. bca-
2008.04316/1);

Besluiten:

Artikel 1

De bij dit besluit gevoegde
‘selectielijst voor de neerslag van
de handelingen van de Minister
van Economische Zaken en de
onder hem ressorterende
actoren op het beleidsterrein
Gerechtsdeurwaarders over de
periode vanaf 1945’ en de daarbij
behorende toelichting worden
vastgesteld.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met
ingang van de tweede dag na de
dagtekening van de Staatscourant
waarin het wordt geplaatst.
De Minister van Onderwijs,
Cultuur en Wetenschap is belast
met de uitvoering van dit besluit
dat met de daarbij behorende
selectielijst en toelichting in de
Staatscourant zal worden geplaatst.

Den Haag, 13 februari 2008.

De Minister van Onderwijs,
Cultuur en Wetenschap,
namens deze: de wnd. algemene
rijksarchivaris, P. Brood.

De Minister van Economische
Zaken, namens deze:
de projectdirecteur Project
Wegwerken Archief Achterstanden,

A. van der Kooij. Een
belanghebbende kan tegen dit
besluit beroep instellen bij de
rechtbank binnen het rechtsgebied
waarvan hij zijn woonplaats heeft.

**BASISSELECTIEDOCUMENT
Gerechtsdeurwaarders 1945–
Instrument voor de selectie – ter
vernietiging dan wel blijvende
bewaring – van de administratieve
neerslag op het terrein
van de zorgdragers**

Minister van Justitie

Minister van Economische Zaken

Vastgesteld 2008

Nationaal Archief/PIVOT

Ministerie van Justitie

Eindredactie: Project Wegwerken

Archief Achterstanden (PWAA)

Lijst van gebruikte afkortingen

AMvB: algemene maatregel van
bestuur

art.: artikel

BFT: Bureau Financieel Toezicht

BSD: basis selectie document

COREPER: Comité des

représentants

permanents des Etats Membres

auprès

de l'Union

Européenne (Comité van

permanente

vertegenwoordigers):

IO: institutioneel onderzoek

KB: koninklijk besluit

KBvG: Koninklijke

Beroepsorganisatie

van Gerechtsdeurwaarders

KNHG: Koninklijk Nederlands

Historisch

Genootschap

KVG: Koninklijke Vereniging van

Gerechtsdeurwaarders

MDW: operatie Marktwerving,

Deregulering

en Wetgeving

NA: Nationaal Archief

PBO: publiekrechtelijke

bedrijfsorganisatie

PC DIN: Permanente Commissie

Documentaire

Informatieverzorging

PIVOT: Project Invoering

Verkorting

Overbrengingstermijn

RAD: Rijksarchiefdienst

RIO: rapport institutioneel
onderzoek

Stb.: Staatsblad

Str.: Staatscourant

TK: Tweede Kamer

Verantwoording

Doel en werking van het BSD

Definitie van het BSD

Een Basis Selectiedocument
(BSD) is de vorm waarin één of
meerdere selectielijst
(en), bedoeld in artikel 5 van de
Archiefwet 1995 (Stb. 1995, 277),
worden vastgesteld. Een
selectielijst biedt de grondslag
voor het vernietigen dan
wel het ter blijvende bewaring
overbrengen van de neerslag van
handelingen van een zorgdrager en
de onder hem ressorterende
actoren. Een BSD kan
bestaan uit één of meer
selectielijsten.

Een BSD is gebaseerd op een
vastgesteld Rapport Institutioneel
Onderzoek (RIO) en bestrijkt
dezelfde periode als
dit rapport. Een BSD bevat in
principe dezelfde handelingen als
het RIO dat aan het BSD ten
grondslag ligt. Eventuele
afwijkingen hierop worden in het
verslag van het gevoerde
driehoeksoverleg verantwoord.
Indien het RIO een begin- en
eindperiode vermeldt wordt de
eindperiode niet overgenomen in
het BSD, omdat dit ten onrechte
zou suggereren dat alle
handelingen afgesloten zijn. Een
dergelijke wijziging heeft een
praktisch nut en betekent geen
nader institutioneel onderzoek.
Het handelingenblok wijkt in
zoverre af van dat van het RIO dat
een veld voor de waardering wordt
toegevoegd. In het veld
‘waardering’ wordt aangegeven
of de administratieve neerslag
hiervan bewaard dan wel
vernietigd moet worden, en welk
bewaarcriterium of
vernietigingstermijn gehanteerd
wordt. De waardering B (=
bewaren) betekent dat de neerslag
voor permanente bewaring wordt
overgebracht naar het Nationaal
Archief. De waardering V (=
vernietiging) betekent dat de
neerslag wordt vernietigd. Op
welke termijn dat gebeurt, wordt
bij de waardering vermeld.
Bij voorkeur wordt ook het
ingangsmoment vastgelegd (bijv. 3
jaar na vaststelling nieuwe
regeling). Zonder nadere
aanduiding gaat de
vernietigingstermijn
in direct na afsluiting van de
zaak waarop een dossier
betrekking heeft.

Anders dan in het RIO worden in het BSD de handelingen per actor geordend. Indien een BSD bestaat uit lijsten voor actoren onder verschillende zorgdragers, worden deze per zorgdrager geordend. Hiermee wordt uitdrukking gegeven aan het uitgangspunt dat een selectielijst een eenheid is, bevattende handelingen van een zorgdrager en de onder hem ressorterende actoren. Anders gezegd: een selectielijst kan opgebouwd zijn uit (deel)lijsten voor verschillende actoren die onder dezelfde zorgdrager ressorteren. *Functies van het BSD*

Het BSD heeft de volgende functies:
de selectielijsten in het BSD bieden de grondslag voor de vernietiging en over-

OCW, EZ

Uit: Staatscourant 10 maart 2008, nr. 49 / pag. 12 1

brenging van archiefbescheiden waarvoor een zorgdrager verantwoordelijk is (Archiefwet 1995, art. 5, eerste lid);
voor de zorgdrager is het BSD bovendien van belang voor de bedrijfsvoering en als mogelijke basis voor archiefordening volgens bedrijfsprocessen;
voor de zorgdrager dient het BSD als verantwoording tegenover de recht- en bewijszoekende burger, die de mogelijkheid heeft tijdens de ter inzage legging invloed uit te oefenen op het bewaar- en vernietigingsbeleid (Archiefbesluit 1995, art. 2, eerste lid, onder d);
voor de Minister belast met het cultuurbeleid (vertegenwoordigd door de Algemeen Rijksarchivaris) is het BSD de verantwoording inzake het bewaaren vernietigingsbeleid vanuit cultureelhistorisch belang (Archiefbesluit 1995, art. 2, eerste lid, onder c);
voor het Nationaal Archief is het BSD (tezamen met het RIO) het uitgangspunt voor de Institutionele Toegangen.

Definitie van het beleidsterrein

In artikel 1 van de Gerechtsdeurwaarderswet (Stb. 2001, 70) wordt de gerechtsdeurwaarder omschreven als: ‘... een openbaar ambtenaar,

belast met de taken die bij of krachtens de wet, al dan niet bij uitsluiting van ieder ander, aan deurwaarders onderscheidenlijk gerechtsdeurwaarders zijn opgedragen of voorbehouden.’
De deurwaarder is van oudsher dienaar van de rechter geweest. Een van zijn taken bestond uit het handhaven van de orde en rust op de terechtzitting (deurwaarder = deurbewaarder). Andere oude taken zijn het oproepen van personen om voor de rechter te verschijnen en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen. Daarnaast trad de deurwaarder op als bode van partijen. De gerechtsdeurwaarder is zowel openbaar ambtenaar als ondernemer; hij oefent zowel ambtelijke als nietambtelijke taken uit.

Afbakening van het beleidsterrein

Deze selectielijst betreft het (deel) beleidsterrein Gerechtsdeurwaarders. Voorafgaand aan het opstellen van deze lijst is institutioneel onderzoek gedaan door. H. Jordaan. In dit onderzoek is de wet- en regelgeving betrokken die tot en met 2001 tot stand is gekomen. Het onderzoek heeft zijn beslag gekregen in een rapport institutioneel onderzoek, dat echter niet is gepubliceerd. Het vormt als zodanig een aanvulling op C.K. Berghuis, Rechtspleging en rechtshulp. De datageschiedenis van handelingen en organisatie-eenheden van de justitiële Ministeriële organisatie van de rechtspleging en rechtshulp, 1945–1992, 's-Gravenhage 1993 (PIVOT-rapport nr. 10). Hierin waren twee handelingen opgenomen ten aanzien van de gerechtsdeurwaarders, die beide weer waren uitgesplitst in een aantal deelhandelingen. Deze opzet strookt niet met de huidige inzichten over de formulering van handelingen. De genoemde deelhandelingen zijn daarom opnieuw geformuleerd en als afzonderlijke handelingen in het RIO opgenomen. Na 1991 is er op het beleidsterrein Gerechtsdeurwaarders geen nieuwe wetgeving meer van kracht

geworden. Daarom kan gesteld worden dat het voorliggende BSD een geldigheid heeft voor de periode vanaf 1945. In het hierboven genoemde RIO Rechtspleging en Rechtshulp waren de handelingen met betrekking tot de gerechtsdeurwaarders gerangschikt onder rechtshulp. De erechtsdeurwaarder vervult echter vooral een belangrijke rol op het terrein van de rechtspleging. Hij is zowel een door de Kroon benoemd ambtenaar als een zelfstandig ondernemer. In de laatste hoedanigheid verricht hij incassowerkzaamheden voor particulieren en kan hij optreden als procesgemachtigde en rechtsbijstand verlenen, werkzaamheden die geen onderdeel uitmaken van zijn openbare taken. De ambtelijke werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder, die het onderwerp van dit beleidsterrein zijn, betreffen met name zijn rol in het civiele proces zoals bij de dagvaarding, het tussentijds berichtenverkeer tussen partijen, de tenuitvoerlegging van vonnissen en de daaraan gerelateerde of daarmee verwante taken. Dit is de kern van het domeinmonopolie van de gerechtsdeurwaarder dat zijn grondslag vindt in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Voor de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG), een publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie (PBO), die met de inwerkingtreding van de Gerechtsdeurwaarderswet (Stb. 2001, 70) in het leven geroepen is, en die een belangrijke rol vervult ten aanzien van regulering van en opleiding tot het ambt van gerechtsdeurwaarder, is een apart RIO en BSD opgesteld. Omdat deze beroepsorganisatie een eigen BSD heeft bevat onderliggend BSD geen handelingen voor deze actor op het terrein Gerechtsdeurwaarders. In de voorliggende lijst zijn handelingen opgenomen met betrekking tot opleiding, toezicht en tuchtrechtspraak.

Het beleidsterrein van de rechterlijke macht heeft raakpunten met dat van de gerechtsdeurwaarders. Dit is beschreven in ‘Gedeelde geschillen. Een institutioneel onderzoek naar het handelen van de rechterlijke macht vanaf 1950’, ’s- Gravenhage 2001 (PIVOT-rapport nr. 124). In dit RIO wordt kort ingegaan op de rol van de gerechtsdeurwaarder in de civiele procedure. De enige in genoemd rapport vermelde handeling met betrekking tot de gerechtsdeurwaarder betreft zijn beëdiging (handeling 289). Deze handeling is hier dan ook niet opgenomen. Tenslotte zijn er enkele bijzondere wettelijke regelingen met betrekking tot invordering en executie, die de inschakeling van de gerechtsdeurwaarder met zich meebrengen, buiten het kader van de reguliere civiele rechtspleging om. Het betreft onder meer de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wet Mulder), de ontnemingswetgeving (‘Pluk ze’) en de Wet studiefinanciering.¹ Handelingen met betrekking tot gerechtsdeurwaarders die uit deze wetgeving voortvloeien zijn hier buiten beschouwing gelaten. (Zie in dit verband het PIVOT-rapport nr. 112, ‘Van Incasseren tot coördineren. Een institutioneel onderzoek naar het handelen van het Centraal Justitieel Incasso Bureau, 1990-2000’). In onderliggend BSD zijn de handelingen voor de actor Arrondissementsrechtbank/ kantongerecht [president van het college/ kantonrechter] of een door de Minister van Justitie aan te stellen autoriteit niet opgenomen; deze worden namelijk vermeld in een eigen BSD getiteld ‘Rechterlijke Macht’ (vastgesteld Stcrt. 2003/11, rectificatie Stcrt. 2003/36), opgesteld op basis van RIO nr. 124. Ook de handelingen van de actor het Gerechtshof van Amsterdam (belast met de tuchtrechtspraak in hoger beroep, aangaande uitspraken van de Kamer voor gerechtsdeurwaarders) zijn niet hier opgenomen,

maar in het BSD Rechterlijke Macht. Hetzelfde geldt voor de handelingen van (de Voorzitter van) de Kamer voor Gerechtsdeurwaarders. Dit tuchtorgaan maakt deel uit van de rechtbank Amsterdam en het secretariaat wordt gevoerd door de griffier. De handelingen voor deze actor zijn niet opgenomen in onderliggend BSD; zij zullen in de eerstvolgende actualisatie van het BSD Rechterlijke Macht worden meegenomen. Het Bureau Financieel Toezicht heeft een eigen selectielijst, dus ook deze actor is niet in onderhavig BSD opgenomen. Hetzelfde geldt voor de Commissie van Deskundigen die onder het zorgdragerschap van het Bureau Financieel Toezicht valt.

De doelstelling(en) van de overheid op het beleidsterrein

De deurwaarder is van oudsher dienaar van de rechter geweest. Een van zijn taken bestond uit het handhaven van de orde en rust op de terechtzitting (deurwaarder = deurbewaarder). Andere oude taken zijn het oproepen van personen om voor de rechter te verschijnen en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen. Daarnaast trad de deurwaarder op als bode van partijen. De benaming ‘deurwaarder’ wordt gebruikt voor verwante maar verschillende beroepsgroepen. Zo zijn er bijvoorbeeld belastingdeurwaarders, bij de belastingdienst werkzame ambtenaren die zijn belast met de invordering van belastingsschulden. Hun taak bestaat in hoofdzaak uit het behandelen van dwangbevelen die door de ontvanger zijn uitgevaardigd. Ook gemeenten en waterschappen stellen ambtenaren als deurwaarder aan voor de uitvoering van incassotaken. Deze beroepsgroep staat echter los van die van de Gerechtsdeurwaarders. Voor zover hierna de term deurwaarder wordt gebruik, wordt steeds de gerechtsdeurwaarder

bedoeld. De gerechtsdeurwaarder is zowel openbaar ambtenaar als ondernemer; hij oefent zowel ambtelijke als nietambtelijke taken uit. De gerechtsdeurwaarder wordt sinds 1960 door de Kroon benoemd. Voordien was de Minister van Justitie bevoegd tot benoeming. De goedkeuring van de aanstelling van toegevoegd kandidaatdeurwaarders en de benoeming van waarnemend deurwaarders (zie hierna) bleef berusten bij de Minister van Justitie. De gerechtsdeurwaarder mag zijn werkzaamheden pas aanvangen nadat hij is beëdigd. In verband met het tweeledige karakter van zijn ambt kan de gerechtsdeurwaarder zowel civiel- als publiekrechtelijk ter verantwoording worden geroepen.² Het deurwaardersambt was vanaf 1934 geregeld bij het Deurwaardersreglement (Stb. 1934, 598) dat met enkele wijzigingen tot 1960 van kracht bleef. In 1960 werd het deurwaardersreglement gewijzigd en opnieuw vastgesteld (Stb. 1960, 562). De omstandigheden waaronder de deurwaarder zijn werkzaamheden verrichtte en zijn takenpakket waren echter aan snelle verandering onderhevig. De in veel opzichten nog op de negentiende-eeuwse situatie gebaseerde regelgeving bleek daarom al spoedig voor verziening vatbaar. In 1991 werd een wetsontwerp ingediend voor een Gerechtsdeurwaarderswet (TK 1991-92, 22 775, nrs. 1-3).³ Het zou echter nog tien jaar duren voordat de Gerechtsdeurwaarderswet (Stb. 2001, 70) in werking trad. Voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Gerechtsdeurwaarderwet (Stb. 2001, 598) werd door de interdepartementale werkgroep Gerechtsdeurwaarders, onder voorzitterschap van mr I.W. Opstelten, onderzocht in hoeverre het mogelijk en zinvol zou zijn om marktwerking bij de gerechtsdeurwaarders te

bevorderen. Het door deze commissie uitgebrachte rapport maakte onderdeel uit van de operatie Marktwerking, Deregulering en Wetgevingskwaliteit (MDW). Er werd daarbij gekeken naar regels op het gebied van exclusieve bevoegdheden, het standplaatsenbeleid, de tarieven, de gedrags- en beroepsregels, de opleiding en de titelbescherming. De bevindingen van de werkgroep en de verwerking daarvan in de Gerechtsdeurwaarderswet (Stb. 2001, 70), zoals deze uiteindelijk tot stand kwam, zullen nader aan de orde worden gesteld. Eerst zullen hieronder de werkzaamheden en de administratie van de gerechtsdeurwaarder worden behandeld. Daarna zal worden ingegaan op de opleiding tot deurwaarder en de voorwaarden voor aanstelling. Vervolgens zal het toezicht op de uitoefening van het deurwaardersambt en de tuchtrechtspraak worden besproken.

De actoren op het beleidsterrein, voor zover hun selectielijsten in het BSD zijn opgenomen

Op het beleidsterrein Gerechtsdeurwaarders zijn diverse actoren actief. De actoren die onder de zorg van de Minister van Justitie vallen zijn in dit BSD opgenomen. Het gaat om de volgende actoren: Minister van Justitie
Commissie Deurwaardersexamen
Commissie Opleiding
Commissie Tarieven
Gerechtsdeurwaarders
Commissie tot het instellen en opheffen van deurwaardersstandplaatsen
Gerechtsdeurwaarder
Toegevoegd kandidaatgerechtsdeurwaarder
Daarnaast is een handeling voor de actor de Interdepartementale werkgroep Gerechtsdeurwaarders (de Commissie Opstellen) opgenomen. Deze actor valt onder de zorg van de Minister van Economische Zaken.

Selectiedoelstelling

De doelstelling van het Nationaal Archief bij de selectie van overheidsarchieven

is dat de belangrijkste bronnen van de Nederlandse samenleving en cultuur veilig worden gesteld voor blijvende bewaring. Met het te bewaren materiaal moet het mogelijk zijn om een reconstructie te maken van de hoofdlijnen van het handelen van de rijksoverheid ten opzichte van haar omgeving, maar ook van de belangrijkste historischmaatschappelijke gebeurtenissen en ontwikkelingen, voor zover deze zijn te reconstrueren uit overheidsarchieven. Deze selectiedoelstelling wordt in het BSD toegepast op het betreffende beleidsterrein.

Selectiecriteria

Selecteren is het aanmerken van de neerslag van een handeling voor bewaren of vernietigen. Als de neerslag aangewezen wordt ter bewaring, wil dat zeggen dat deze neerslag, ongeacht de vorm waaruit zij bestaat, voor eeuwig bewaard moet worden.

De bewaarplaats waar deze neerslag na het verlopen van de wettelijke overbrengingstermijn van twintig jaar moet worden overgebracht, is het Nationaal Archief. Bij de handeling in dit BSD staat in dit geval bij waardering een B (van bewaren). Als de neerslag van een handeling wordt aangewezen ter vernietiging, wil dat zeggen dat deze neerslag, ongeacht de vorm waaruit zij bestaat, na verloop van de in het BSD vastgestelde termijn kan worden vernietigd. De vernietigingstermijn is een minimum eis: stukken mogen niet eerder dan na het verstrijken van die termijn worden vernietigd door de voor het beheer verantwoordelijke dienst. De duur van de vernietigingstermijn wordt bepaald door de administratieve belangen en de belangen van de burgers, enerzijds ten behoeve van het adequaat uitvoeren van de overheidsadministratie en de verantwoordingsplicht van de overheid en anderzijds voor de recht- en bewijszoekende burger. Bij de handeling in dit BSD staat in dit geval bij waardering een V (van vernietigen).

Het aanwijzen van handelingen waarvan de neerslag bewaard moet blijven gebeurt op grond van criteria die tot stand zijn gekomen in overleg tussen zorgdrager en het Nationaal Archief.

De gehanteerde algemene selectiecriteria zijn:

HANDELINGEN DIE WORDEN GEWAARDEERD MET B (ewaren)

1. Handelingen die betrekking hebben op voorbereiding en bepaling van beleid op hoofdlijnen
Toelichting: Hieronder wordt verstaan agendavorming, het analyseren van informatie, het formuleren van adviezen met het oog op toekomstig beleid, het ontwerpen van beleid of het plannen van dat beleid, alsmede het nemen van beslissingen over de inhoud van beleid en terugkoppeling van beleid. Dit omvat het kiezen en specificeren van de doeleinden en de instrumenten.

2. Handelingen die betrekking hebben op evaluatie van beleid op hoofdlijnen
Toelichting: Hieronder wordt verstaan het beschrijven en beoordelen van de inhoud, het proces of de effecten van beleid. Hieruit worden niet perse consequenties getrokken zoals bij terugkoppeling van beleid.

3. Handelingen die betrekking hebben op verantwoording van beleid op hoofdlijnen aan andere actoren
Toelichting: Hieronder wordt verstaan het uitbrengen van verslag over beleid op hoofdlijnen aan andere actoren of ter publicatie.

4. Handelingen die betrekking hebben op (her)inrichting van organisaties belast met beleid op hoofdlijnen
Toelichting: Hieronder wordt verstaan het instellen, wijzigen of opheffen van organen, organisaties of onderdelen daarvan.

5. Handelingen die bepalend zijn voor de wijze waarop beleidsuitvoering op hoofdlijnen plaatsvindt
Toelichting: Onder beleidsuitvoering wordt verstaan het toepassen van instrumenten om de gekozen doeleinden te bereiken.

6. Handelingen die betrekking hebben op beleidsuitvoering op hoofdlijnen en direct zijn gerelateerd aan of direct voortvloeien uit voor het Koninkrijk der Nederlanden bijzondere tijdsomstandigheden en incidenten *Toelichting:* Bijvoorbeeld in het geval de Ministeriele verantwoordelijkheid is opgeheven en/of wanneer er sprake is van oorlogstoestand, staat van beleg of toepassing van noodwetgeving. Behalve deze algemene criteria worden in het voorliggende BSD in verband met het bijzondere karakter van het beleidsterrein aanvullende, bijzondere criteria gebruikt om de selectiedoelstelling te realiseren. Deze bijzondere criteria zijn afkomstig uit het BSD Rechterlijke Macht (Stcrt. 2003, 11, op basis van RIO 124). Daarin waren ze, in aangepaste vorm, overgenomen uit de notitie van de Commissie selectiecriteria rechterlijke archieven van januari 2000. Deze commissie, die op 13 april 1999 haar eerste vergadering hield, had als opdracht in het kader van het project VARO (Verbetering Archief functie Rechterlijke Organisatie) te adviseren over de toe te passen criteria met betrekking tot rechterlijke archieven. De bijzondere criteria luiden als volgt: **HANDELINGEN DIE WORDEN GEWAARDEERD MET B (bewaren)**

7. Handelingen waarvan de neerslag een reconstructie van het verloop en de uitkomst van gerechtelijke procedures op hoofdlijnen mogelijk maakt *Toelichting:* Hieronder vallen o.a. tussen- en einduitspraken, dagvaarding, verzoekschriften en beroepschriften.

8. Handelingen waarvan de neerslag andere informatie met betrekking tot gevoerde gerechtelijke procedures helpt te ontsluiten of nader toegankelijk te maken *Toelichting:* Hieronder vallen gegevenssystemen, bijvoorbeeld rolregisters, parketregisters, voogdijregisters en geautomatiseerde systemen als Compas, Berber, Narcis, NKP.

Selectie criterium 7 brengt met zich mee dat in de regel uitspraken, dagvaarding, verzoekschriften en beroepschriften bewaard worden.

Ingevolge artikel 5, onder e, van het Archiefbesluit 1995 kan neerslag van bepaalde, als te vernietigen gewaardeerde handelingen betreffende personen en/ of gebeurtenissen van bijzonder cultureel

of maatschappelijk belang, van vernietiging worden uitgezonderd. *Uitzonderingscriteria*

Ingevolge artikel 5, onder e, van het Archiefbesluit 1995 dient een selectielijst een opsomming te bevatten van criteria aan de hand waarvan de zorgdrager archiefbescheiden die ingevolge de selectielijst voor vernietiging in aanmerking komen, van die vernietiging kan uitzonderen vanwege van bijzonder cultureel of maatschappelijk belang.

Voor de rechterlijke macht geldt dat archiefbescheiden van vernietiging uitgesloten dienen te worden die betrekking hebben op: afstammingsgegevens die niet in andere administraties te vinden zijn; zaken waarover politieke of maatschappelijke onrust bestond; zaken die internationaal, landelijk, regionaal of lokaal ophef hebben veroorzaakt;

zaken waarbij belangrijke personen of instellingen betrokken waren; zaken die van zodanig juridisch belang zijn dat de uitspraak gepubliceerd is in de daartoe bestaande jurisprudentieverzamelingen en vooraanstaande tijdschriften; zaken die van belang zijn voor de rechtsontwikkeling.

Ook deze uitzonderingsbepalingen zijn, in aangepaste vorm, ontleend aan het advies van de Commissie selectiecriteria rechterlijke archieven.

Verslag vaststellingsprocedure

In juli 2006 is het ontwerp-BSD door het Project Wegwerken Archiefachterstanden te Rotterdam namens de Minister van Justitie aan de Minister van OC&W aangeboden, waarna deze het ter advisering heeft ingediend bij de Raad voor Cultuur (RvC). Van het gevoerde driehoeksoverleg over de

waarderingen van de handelingen is een verslag gemaakt, dat tegelijk met het BSD naar de RvC is verstuurd. Vanaf 1 december 2007 lag de selectielijst gedurende zes weken ter publieke inzage bij de registratiebalie van de studiezaal en op de website van het Nationaal Archief evenals op de website van het Ministerie van OCW, hetgeen was aangekondigd in de Staatscourant en in het Archiefblad.

Op 30 januari 2008 bracht de RvC advies uit (kenmerk bca-2008.04316/1), hetwelk behoudens enkele tekstuele correcties geen aanleiding heeft gegeven tot wijziging van de ontwerp-selectielijst. Daarop werd het BSD op 13 februari 2008 door de algemene rijksarchivaris, namens de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen, en door de projectdirecteur van het Project Wegwerken Archiefachterstanden namens de Minister van Justitie (kenmerk C/ S&A/08/3157) en de Minister van Economische Zaken (kenmerk C/ S&A/08/3158) vastgesteld.

Leeswijzer

Het handelingenblok is opgezet volgens het hieronder vermelde schema. (X): Dit is het volgnummer van de handeling. Dit nummer is uniek voor de handeling en wordt in het basis selectiedocument (BSD) overgenomen.

Actor:

Hier staat het orgaan dat formeel verantwoordelijk is voor de uitvoering van de handeling. Wanneer meerdere organen dezelfde handeling verrichten, worden deze actoren onder elkaar gezet. De vermelde jaartallen geven de periode aan waarin de actor verantwoordelijk was/is voor het verrichten van de handeling.

Handeling: Dit is een complex van activiteiten die een actor verricht ter vervulling van een taak of op grond van een bevoegdheid. In de praktijk komt een handeling meestal overeen met een procedure of een werkproces.

Periode: Hier staat het tijdvak vermeld gedurende welke jaren de handeling is verricht.

Wanneer er geen eindjaar staat vermeld wordt de handeling op het moment van het verschijnen van het RIO nog steeds uitgevoerd. Het kan voorkomen dat de op basis van wet- en regelgeving geformuleerde handelingen (nog) niet worden uitgevoerd. Ter completering van de context worden ook deze handelingen opgenomen.

Grondslag:

Dit is de wettelijke basis op grond waarvan de actor de handeling verricht. Vermeld worden: de naam (citeertitel) van de wet, de Algemene Maatregel van bestuur, het Koninklijk Besluit of de Ministeriële regeling; het betreffende artikel en lid daarvan; de vindplaats, dat wil zeggen, de vermelding van staatsblad of Staatscourant wijzigingen in de grondslag en het vervallen hiervan.

Een voorbeeld:

Reclasseringsregeling 1947, art. 9, lid 2 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 8, lid, lid 3 (Stb. 1969, 598), gewijzigd 1978 (Stb. 1978, 254), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1) Wanneer er geen wettelijke grondslag voor een handeling bestaat, kan de bron worden genoemd waarin de betreffende handeling staat vermeld.

Product: Hier achter staat het product vermeld waarin de handeling resulteert of zou moeten resulteren.

De gegeven opsommingen van producten is niet altijd uitputtend. Vaak wordt volstaan met een algemeen omschreven eindproduct.

Opmerking:

Deze aanvullende informatie wordt slechts vermeld wanneer de strekking van de handeling toelichting behoeft.

Waardering:

Waardering van de handeling in B (bewaren) of V (vernietigen). Indien vernietigen, dan vermelding van de vernietigingstermijn, zonodig aangevuld met een bewerkingsinstructie, bijvoorbeeld: 'v 5 jaar na voltooiing project'. Indien bewaren, dan vermelding van het gehanteerde selectiecriterium.

Eventueel een nadere toelichting op de waardering.

Actorenoverzicht

Beschrijving van de in dit BSD opgenomen actoren op het beleidsterrein betreffende de Gerechtsdeurwaarders.

Minister van Justitie

De Minister van Justitie is de belangrijkste actor in het beleid ten aanzien van de gerechtsdeurwaarders.

Aanvankelijk werden de deurwaarders door de Minister van Justitie benoemd. Nadat het Deurwaardersreglement van 1934 in 1960 was gewijzigd en opnieuw was vastgesteld, geschiedde dit per KB. Daarnaast stelde de Minister van Justitie het aantal deurwaarders vast en wees hun standplaatsen toe. Nadat in 2001 de Gerechtsdeurwaarderswet in werking was getreden, waarbij het standplaatsenbeleid werd losgelaten, besliste de Minister over benoeming van nieuwe deurwaarders op grond van een door een kandidaat-gerechtsdeurwaarder ingediend ondernemingsplan. Zowel bij het Deurwaardersreglementen van 1934, het Deurwaardersreglement van 1960, als bij de Gerechtsdeurwaarderswet is de Minister van Justitie de vaststelling van nadere regelgeving opgedragen ten aanzien de bedrijfsuitoefening, toezicht/tuchtspraak en opleiding/examinering van kandidaatdeurwaarders.

Commissie deurwaardersexamen

De Minister van Justitie diende conform het Deurwaardersreglement (Stb 1934, 598, Stb. 1960, 562) nadere voorschriften vast te stellen met betrekking tot het deurwaardersexamen. Dit leidde tot de uitvaardiging van Reglementen deurwaardersexamen (zie overzicht wetgeving). Daarin was bepaald dat de Minister van Justitie een commissie benoemde die was belast met het afnemen van het deurwaardersexamen. De Commissie deurwaardersexamen diende verslag te doen aan de Minister over haar verrichtingen. Met de wijziging van het

beleid ten aanzien van de opleiding van kandidaat gerechtsdeurwaarders en de daaraan verbonden toetsing van de cursisten door erkende opleidingsinstituten, verdween het staatsexamen. Het Reglement deurwaardersexamen 1972 (Stcr. 1973, 1) bleef tot 1997 van toepassing voor personen die op het tijdstip van de inwerkingtreding van de Regeling opleiding kandidaat-gerechtsdeurwaarders aan de vereisten voor toelating tot het staatsexamen voldeden (art. 14, Regeling opleiding kandidaatgerechtsdeurwaarders, Stcr. 1995, 123).

Commissie Opleiding

In 1995 werd met de Regeling opleiding kandidaat-gerechtsdeurwaarders (Stcr. 1995, 123) een Commissie opleiding ingesteld, die een adviserende taak vervult zowel ten behoeve van de Minister van Justitie als ten behoeve van de opleider. De commissie diende daarvoor ook periodiek onderzoek te verrichten om vast te kunnen stellen of de beroepsuitoefening reden gaf tot bijstelling van de opleiding. Tenslotte dient de Commissie opleiding beroepsschriften van cursisten en stagiairs te behandelen. Met de inwerkingtreding van de nieuwe wetgeving in 2001, bleef de Commissie opleiding gehandhaafd (art. 2, Besluit opleiding en stage kandidaatgerechtsdeurwaarder, Stb. 2001, 326).

Commissie tarieven

gerechtsdeurwaarders

De Commissie tarieven gerechtsdeurwaarders werd in 2000 in het leven geroepen als een adviesorgaan voor de Minister van Justitie (Besluit tot instelling van een Commissie tarieven gerechtsdeurwaarders, Stcr. 2000, 16). **Commissie tot het instellen en opheffen van de deurwaardersstandplaatsen (1968-1998)**

Deze commissie werd in 1968 ingesteld bij Ministerieel besluit (Stcr. 1968, 154) om te dienen als een adviesorgaan van de Minister van Justitie. Met de invoering van het Interim-beleid

toewijzing
deurwaardersstandplaatsen in 1996 (Stcr. 1996, 192) kreeg de Commissie Deurwaarders-standplaatsen een adviserende rol ten aanzien van door kandidaat-gerechtsdeurwaarders ingediende ondernemingsplannen. De rol van de Commissie eindigde met de opschorting van dit interim-beleid in 1998 (Stcr. 1998, 20).

Gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder voert de hem door de wet opgedragen ambtshandelingen

uit. Deze ambtshandelingen is hij verplicht te registreren in een repertorium en in een register (Deurwaardersreglement, Stb. 1934, 598;

Deurwaardersreglement, Stb. 1960, 562;

Gerechtsdeurwaarderswet, Stb. 2001, 70).

Toegevoegd

kandidaatgerechtsdeurwaarder⁴

Voordat iemand tot gerechtsdeurwaarder kan worden benoemd, moet hij of zij eerst de opleiding kandidaatgerechtsdeurwaarder volgen. Een kandidaat-gerechtsdeurwaarder verricht ambtshandelingen en verstrekt advies aan opdrachtgevers en schuldenaren.

Na afronding van de driejarige opleiding is men kandidaat-gerechtsdeurwaarder.

Daarna dient een stage van één jaar vervuld te worden. De stage houdt in dat men als (stagiair)

toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder onder verantwoordelijkheid van de gerechtsdeurwaarder/stagebegeleider optreedt. Na het voltooien van de stage kunnen de ambtelijke werkzaamheden als toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder zijn gewerkt voordat benoeming tot gerechtsdeurwaarder kan volgen.

De Interdepartementale werkgroep Gerechtsdeurwaarders (de Commissie Opstellen)

Deze Commissie, die deel uitmaakte van de operatie Marktwerking, Deregulering en Wetgevingskwaliteit (MDW), adviseerde de Ministers van Economische

Zaken en Justitie. De werkgroep keek naar regels op het gebied van exclusieve bevoegdheden, het standplaatsenbeleid, de tarieven, de gedragsen beroepsregels, de opleiding en de titelbescherming. De bevindingen van de werkgroep werden verwerkt in de Gerechtsdeurwaarderswet (Stb. 2001, 70).

Selectielijsten zorgdrager

Minister van Justitie

Actor: Minister van Justitie

Handelingen van algemene aard 1.

Handeling: Het voorbereiden, medevaststellen, coördineren en evalueren van het beleid betreffende het beleidsterrein

gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Product: O.a. beleidsnota's, beleidsnotities, rapporten, adviezen en evaluaties

Opmerking: De eigenlijke vaststelling

van het beleid vindt plaats in de Ministerraad. Onder deze handeling valt ook:

– het voeren van overleg met andere

betrokken actoren op het beleidsterrein;

– het voorbereiden van een standpunt ter

inbrenging in de Ministerraadsvergaderingen

voor beraad en besluitvorming betreffende het beleidsterrein;

– het voeren van overleg met / het leveren

van bijdragen aan het overleg met het staatshoofd betreffende het beleidsterrein;

– het voorbereiden van een

Memorie

van Toelichting op de

Rijksbegroting

het beleidsterrein;

– het toetsen van de uitvoering van het beleid (evaluatie);

– het leveren van commentaar op de recht- en

doelmatigheidscontroles van

de Algemene Rekenkamer op het beleidsterrein;

– het aan een externe

adviescommissie

verzoeken om advies betreffende het beleidsterrein;

– het informeren van het Kabinet van de Koningin over ontwikkelingen op het

beleidsterrein;

– het voorbereiden en vaststellen van het voorlichtingsbeleid
Waardering: B 1

2.

Handeling: Het voorbereiden van de totstandkoming, wijziging en intrekking van wet- en regelgeving betreffende het

beleidsterrein

gerechtsdeurwaarders

Grondslag:

Periode: 1945–

Product: Wetten, algemene

maatregelen

van bestuur, koninklijke besluiten

Opmerking: Het betreft hier alléén voorbereidingen

waarvoor in de wet- en

regelgeving geen grondslagen te

vinden zijn Waardering: B 1

3.

Handeling: Het opstellen van periodieke verslagen over het beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Product: Series jaarverslagen,

kwartaalverslagen,

maandverslagen

Opmerking: Het betreft hier alléén voorbereidingen

waarvoor in de wet- en

regelgeving geen grondslagen te vinden zijn

Waardering: B 1: jaarverslagen

V 1 jaar: kwartaal- en

maandverslagen

indien jaarverslagen aanwezig zijn

4.

Handeling: Het beantwoorden van Kamervragen en het anderszins op verzoek

incidenteel informeren van leden van of commissies uit de Kamers

der Staten-Generaal betreffende het beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Product: Brieven, notities

Opmerking: Het informeren van de Commissies voor de

Verzoekschriften

valt binnen de omschrijving van de bovenstaande handeling

Waardering: B 3

5.

Handeling: Het beslissen op beroepschriften

naar aanleiding van beschikkingen betreffende het beleidsterrein

gerechtsdeurwaarders en het

voeren van verweer in

beroepschriftprocedures voor

administratief rechterlijke organen

Periode: 1945–

Product: Beschikkingen, verweerschriften

Waardering: B 3

6.

Handeling: Het mede-voorbereiden van het vaststellen, wijzigen en intrekken van internationale regelingen betreffende het beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

en het presenteren van

Nederlandse standpunten in

intergouvernementele

organisaties

Periode: 1945–

Product: Internationale regelingen, nota's, rapporten

Waardering: B 1, 2

7.

Handeling: Het beantwoorden van

vragen van individuele burgers,

bedrijven en instellingen

betreffende het beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Product: Brieven, notities

Waardering: V, 1 jaar

8.

Handeling: Het uitvoeren van

voorlichtingsactiviteiten

op het beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Product: Voorlichtingsmateriaal

Opmerking: Zie voor het

voorbereiden

en vaststellen van het

voorlichtingsbeleid

(waarbij voorlichting als

beleidsinstrument

gehanteerd wordt) handeling 1

Waardering: V, 2 jaar overige

neerslag

B 5 eindproduct

9.

Handeling: Het vaststellen van de

opdracht en het eindproduct van

(wetenschappelijk)

onderzoek betreffende het

beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Product: Offerte, brieven, rapport

Waardering: B 1, 2

10.

Handeling: Het begeleiden van

(wetenschappelijk)

onderzoek betreffende het

beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Product: Notities, notulen, brieven

Waardering: V, 2 jaar

11.

Handeling: Het verzamelen en

bewerken

van gegevens ten behoeve van

(wetenschappelijk) onderzoek

betreffende

het beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Waardering: V, 2 jaar

12.

Handeling: Het financieren van

(wetenschappelijk)

onderzoek betreffende het

beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Product: Rekeningen, declaraties

Waardering: V, 7 jaar

13.

Handeling: Het verstrekken van

subsidies

aan personen, bedrijven en

instellingen

die actief zijn op het beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Product

Opmerking: Vanaf 1995 worden er

geen subsidies meer verstrekt

wanneer daarvoor

geen wettelijke basis bestaat

Waardering: V, 10 jaar

14.

Handeling: Het instellen, wijzigen

en opheffen van organisatie-

eenheden op het beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

Periode: 1945–

Waardering: B 4

Nederlandse inbreng in de

Europese Unie

130.

Handeling: Het mede-voorbereiden

van het vaststellen, wijzigen en

intrekken van internationale

regelingen betreffende

het beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders

en het presenteren van

Nederlandse standpunten in

intergouvernementele

organisaties

Periode: 1945–

Product: Internationale regelingen,

nota's, rapporten

Waardering: B 5

131.

Handeling: Het voorbereiden van

bijdragen

aan expertgroepen van de

Europese

Commissie inzake het

beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders en het

opstellen

van verslagen over de geleverde

bijdrage

Periode: 1958–

Waardering: B 5

132.

Handeling: Het voorbereiden van

vergaderingen

van Raadswerkgroepen met

betrekking tot het beleidsterrein

Gerechtsdeurwaarders en het

opstellen

van verslagen van deze

vergaderingen

Periode: 1958–

Opmerking: – Als onderdeel van

de departementale

standpuntbepaling kan

overleg gevoerd worden met

maatschappelijke

groeperingen, zoals het

georganiseerde

bedrijfsleven.

– De handeling leidt bij het

eerstverantwoordelijke

Ministerie met name tot

instructies; bij de overige

betrokken Ministeries tot

departementale standpunten.

– dit betreft de verslagen die de

Nederlandse delegatie opstelt, en

niet de

vergaderverslagen. De

vergaderverslagen

vallen onder de archiefzorg van de

Europese Unie.

Waardering: B 5

133.

Handeling: Het voorbereiden van

vergaderingen van ad hoc groepen

Raden/

Attachés met betrekking tot het

beleids- terrein

Gerechtsdeurwaarders en het

opstellen van verslagen van deze

vergaderingen

Periode: 1958–

Opmerking: – Als onderdeel van

de departementale

standpuntbepaling kan

overleg gevoerd worden met

maatschappelijke

groeperingen, zoals het

georganiseerde

bedrijfsleven.

– De handeling leidt bij het

eerstverantwoordelijke

Ministerie met name tot

instructies; bij de overige betrokken Ministeries tot departementale standpunten. – dit betreft de verslagen die de Nederlandse delegatie opstelt, en niet de vergaderverslagen. De vergaderverslagen vallen onder de archiefzorg van de Europese Unie. Waardering: B 5

134.

Handeling: Het opstellen en wijzigen van standpunten inzake door de Europese Commissie voorgestelde uitvoeringsbepalingen met betrekking tot het beleidsterrein Gerechtsdeurwaarders, die besproken worden in raadgevend comité, een beheerscomité of een reglementeringscomité, en het opstellen van verslagen van vergaderingen van deze comités.

Periode: 1958–

Opmerking: – Als onderdeel van de departementale standpuntbepaling kan overleg gevoerd worden met maatschappelijke groeperingen, zoals het georganiseerde bedrijfsleven.

Wanneer meerdere departementen betrokken zijn leidt het eerstverantwoordelijke Ministerie het coördinatieoverleg. Onder deze handeling valt ook het opstellen van instructies voor de Nederlandse vertegenwoordigers in de comités.

Waardering: B 1

135.

Handeling: Het opstellen en wijzigen van standpunten over door de Europese Commissie voorgenomen besluiten, maatregelen en onderhandelingen met derde landen met betrekking tot het beleidsterrein Gerechtsdeurwaarders, voorzover deze niet zijn vastgelegd in Raadsbesluiten en worden besproken in commissies en werkgroepen, en het opstellen van verslagen van vergaderingen van deze commissies en werkgroepen
Periode: 1958–

Opmerking: – Als onderdeel van de departementale standpuntbepaling kan overleg gevoerd worden met maatschappelijke groeperingen, zoals het georganiseerde bedrijfsleven. Wanneer meerdere departementen betrokken zijn leidt het eerstverantwoordelijke Ministerie het coördinatieoverleg. Onder deze handeling valt ook het opstellen van instructies voor de Nederlandse vertegenwoordigers in de comités.

Waardering: B 1

Aanstelling, bevoegdheid en ontslag

29.

Handeling: Het vaststellen van het aantal deurwaarders en hun standplaatsen en het aanwijzen van de gerechten waarbij zij werkzaam zullen zijn

Grondslag:

Deurwaardersreglement, art. 2 (Stb. 1934, 598);

Deurwaardersreglement, art. 3 (Stb. 1960, 562)

Periode: 1945–1999

Product: Besluit instelling Commissie tot het instellen en opheffen van

deurwaardersstandplaatsen (Stcr. 1968, 154);

Uitbreiding standplaatsen (Stcr. 1990, 219); Openstelling nieuwe standplaats

(Stcr. 1991, 215); Openstelling nieuwe standplaatsen (Stcr. 1993, 44 en 143);

Openstelling nieuwe standplaatsen (Stcr. 1994, 3, 97 en 178).

Opmerking: Het deurwaardersreglement van 1934 (Stb. 1934, 598) werd in 1960 gewijzigd en opnieuw vastgesteld (Stb. 1960, 562). Dit gewijzigde

deurwaardersreglement verviel met de inwerkingtreding van de Gerechtsdeurwaarderswet (Stb. 2001, 70)

Waardering: B 5

30.

Handeling: Het benoemen van de voorzitter, leden en plaatsvervangend leden van de Commissie tot het instellen en opheffen van deurwaardersstandplaatsen

Grondslag: Besluit instelling Commissie tot het instellen en opheffen van

deurwaardersstandplaatsen, art. 1 en 2 (Stcr. 1968, 154);

Periode: 1968–1999

Product: Benoeming

Opmerking: De voorzitter is afkomstig uit de rechterlijke macht. De leden en plaatsvervangend leden worden deels benoemd op voordracht van de Koninklijke Vereniging van Gerechtsdeurwaarders, deels op voordracht van de Bond van Personeel werkzaam in de Rechtspraak en van Kandidaat-deurwaarders. Waardering: V, 7 jaar na einde benoeming

31.

Handeling: Het aanwijzen van een ambtenaar van het Ministerie van Justitie die zal optreden als secretaris van de Commissie

tot het instellen en opheffen van deurwaardersstandplaatsen

Grondslag: Besluit instelling Commissie tot het instellen en

opheffen van

deurwaardersstandplaatsen, art. 10 (Stcr.

1968, 154)

Periode: 1968–1999

Product: Benoeming

Waardering: V, 7 jaar na einde aanwijzing

34.

Handeling: Het beslissen over een verzoek tot openstelling van een standplaats voor een gerechtsdeurwaarder

Grondslag: Interim beleidsregels vestiging gerechtsdeurwaarders, art. 4 (Stcr. 1999, 95)

Periode: 1999– Opmerking: Deze handeling wordt uitgevoerd door de staatssecretaris

Waardering: V, 7 jaar

35.

Handeling: Het bepalen welke deurwaarders

worden bezoldigd

Grondslag:

Deurwaardersreglement, art.

2 (Stb. 1934, 598), vervallen in 1960 (Stb. 1960, 562)

Periode: 1945–1960

Waardering: V, 10 jaar

36.

Handeling: Het benoemen en ontslaan van deurwaarders respectievelijk voorbereiden

van KB's waarbij deurwaarders worden benoemd en ontslagen

Grondslag:
Deurwaardersreglement, art. 3 (Stb. 1934, 598);
Deurwaardersreglement, art. 4 (Stb. 1960, 562);
Gerechtsdeurwaarderswet, art. 4 (Stb. 2001, 70)
Periode: 1945–
Product: KB's
Waardering: V, 7 jaar na einde dienstverband
39.

Handeling: Het bepalen waar de eedsaflegging van een nieuw benoemde gerechtsdeurwaarder zal plaatsvinden, in het geval hij bij meer dan één gerecht is aangesteld

Grondslag:
Deurwaardersreglement, art. 6, lid 2 (Stb. 1960, 562)
Periode: 2001–
Waardering: V, 2 jaar
40.

Handeling: Het bepalen dat de bevoegdheid van een deurwaarder zich mede uitstrekt tot een of enige met name aangewezen gemeente(n) of gedeelte(n) daarvan, gelegen in een of meer arrondissementen, grenzende aan het arrondissement waar hij is aangesteld

Grondslag:
Deurwaardersreglement 1934, art 8, lid 2, zoals ingevoegd bij Besluit van 2 juni 1956 tot wijziging van het deurwaardersreglement (Stb. 1956, 299);
Deurwaardersreglement, art. 8, lid 2 (Stb. 1960, 562)
Periode: 1960–
Waardering: V, 5 jaar
41.

Handeling: Het beperken van de bevoegdheid van deurwaarders in andere arrondissementen dan die waarin hun standplaats is gelegen

Grondslag:
Deurwaardersreglement, art. 38, art. IV, lid 2 (Stb. 1960, 562)
Periode: 1960–
Opmerking: Het betreft deurwaarders die bij de inwerkingtreding van het reglement in meer dan één arrondissement bevoegd zijn; de bevoegdheid beperkt zich tot gemeenten of delen van gemeenten gelegen in

aangrenzende arrondissementen, zoals omschreven in art. 8, lid 2 van het Deurwaardersreglement (Stb. 1960, 562)
Waardering: B 5
42.

Handeling: Het op diens verzoek ontheffen van een bezoldigd deurwaarder van het verrichten van dienst in strafzaken

Grondslag:
Deurwaardersreglement, art. 25, lid 2 (Stb. 1934, 598)
Periode: 1945–1960
Opmerking: De deurwaarder blijft dan onbezoldigd deurwaarder
Waardering: V, 10 jaar
43.

Handeling: Het aanwijzen van een ambtenaar behorend tot het administratief of bedienend personeel van het gerecht voor het verrichten van bepaalde diensten

Grondslag:
Deurwaardersreglement, art. 38 (Stb. 1960, 562)
Periode: 1960–
Product
Opmerking: Het betreft hier diensten die door deurwaarders worden verricht: optreden bij het uitspreken in het openbaar van beslissingen in zaken, waarvan de behandeling niet in het openbaar heeft plaatsgevonden; bij getuigenverhoren, comparities van partijen, verhoren of vraagpunten en andere verhoren of verrichtingen van het gerecht, voor zover deze niet in openbare terechtzittingen plaats vinden en bij vergaderingen van het gerecht.
Waardering: V, 7 jaar na einde aanwijzing
44.

Handeling: Het instellen van een commissie van deskundigen die advies uitbrengt over bij de Minister van Justitie ingediende ondernemingsplannen van deurwaarders

Grondslag:
Gerechtsdeurwaarderswet, art. 6, lid 2 (Stb. 2001, 70)
Periode: 2001–
Product: Beschikking
Waardering: B 4
45.

Handeling: Het benoemen en ontslaan van de leden van de commissie van deskundigen die advies uitbrengt over bij

de Minister van Justitie ingediende ondernemingsplannen van deurwaarders

Grondslag:
Gerechtsdeurwaarderswet, art. 6, lid 2 (Stb. 2001, 70)
Periode: 2001–
Product: Benoeming, ontslag
Waardering: V, 7 jaar na einde benoeming
50.

Handeling: Het vaststellen van nadere regels omtrent de berekening van kosten en vaststelling van in rekening te brengen kosten door de Commissie van deskundigen

Grondslag: Besluit ondernemersplan gerechtsdeurwaarder, art. 12, lid 2 (Stb. 2001, 323)
Periode: 2001–
Product: Ministeriële regeling
Waardering: V, 5 jaar
51.

Handeling: Het bij AmvB bepalen dat het Bureau Financieel Toezicht gegevens verstrekt aan de KBvG over door gerechtsdeurwaarders verrichte ambtshandelingen

Grondslag:
Gerechtsdeurwaarderswet, art. 33, lid 2 (Stb. 2001, 70)
Periode: 2001–
Product: AMvB
Opmerking: De aan de KBvG te verstrekken informatie kan nodig zijn om toegevoegd kandidaatgerechtsdeurwaarders desverlangd inlichtingen te verschaffen i.v.m. het opstellen van een ondernemingsplan
Waardering: V, 2 jaar
52.

Handeling: Het krachtens een AMvB stellen van nadere regels omtrent:

- het ondernemingsplan;
- de samenstelling en de werkwijze van de Commissie van deskundigen
- de wijze waarop de kosten van advisering worden berekend

Grondslag:
Gerechtsdeurwaarderswet, art. 6, lid 5 (Stb. 2001, 70)
Periode: 2001–
Product: Besluit ondernemingsplan gerechtsdeurwaarder (Stb. 2001, 323)
Waardering: B 5
53.

Handeling: Het beschikken op een ontvangen verzoek om tot gerechtsdeurwaarder te worden benoemd

Grondslag:

Gerechtsdeurwaarderswet, art. 7, lid 4 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Beschikking

Waardering: V, 7 jaar na einde benoeming

55.

Handeling: Het verlengen van de termijn van twee maanden na dagtekening van de benoeming tot deurwaarder, binnen welke de ambtseed dient te worden afgelegd

Grondslag:

Gerechtsdeurwaarderswet, art. 9, lid 2 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Waardering: V, 1 jaar

56.

Handeling: Het wijzigen van de plaats van vestiging van de gerechtsdeurwaarder en het vaststellen van de ingangsdatum

Grondslag:

Gerechtsdeurwaarderswet, art. 10, lid 1 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Opmerking: De wijziging geschiedt met instemming van de betrokkene. De deurwaarder kan bij de Minister van Justitie ook een verzoek indienen om

zich in een andere plaats te mogen vestigen. De procedure is gelijk aan een verzoek tot benoeming (Gerechtsdeurwaarderswet, art. 10, lid 2).

Waardering: V, 7 jaar na einde benoeming

57.

Handeling: Het aanwijzen van een deurwaarder of kandidaat-deurwaarder als waarnemend deurwaarder in het geval van een vacature of schorsing

Grondslag:

Deurwaardersreglement, art. 26, lid 1 (Stb. 1934, 598);

Deurwaardersreglement, art. 30, lid 1 en lid 2 (Stb. 1960, 598);

Gerechtsdeurwaarderswet, art. 23, lid 1 (Stb. 2001, 70)

Periode: 1945–

Opmerking: De kandidaat-deurwaarder moet voldoen aan de

eisen voor benoembaarheid. De aanstelling van een waarnemer door de Minister van Justitie kan sinds 2001 geschieden op verzoek van de gerechtsdeurwaarder die door omstandigheden niet in staat is om aan zijn verplichting tot het verrichten van ambtshandelingen te voldoen. Hij kan daarbij een waarnemer aanbevelen

(Gerechtsdeurwaarderswet, art. 12, lid 1, Stb. 2001, 70). Bij Besluit van 2 juni 1956 tot wijziging van het Deurwaardersreglement, art. I, lid D (2) (Stb.

1956, 299) werd bepaald dat de goedkeuring te allen tijde weer door de Minister van Justitie kon worden ingetrokken.

Waardering: V, 7 jaar na einde aanwijzing

Opleiding

60.

Handeling: Het voorbereiden van een

KB waarbij:

– last wordt gegeven voor het houden van een deurwaardersexamen;

– nadere voorschriften voor het deurwaardersexamen worden vastgesteld

Grondslag:

Deurwaardersreglement, art. 4, lid 1 (Stb. 1934, 598);

Deurwaardersreglement, art. 34, lid 1 en lid 3 (Stb. 1960, 562)

Periode: (1934) 1945–1997

Product: Reglement deurwaardersexamen

(Stcr. 1956, 32); Reglement deurwaardersexamen (Stcr. 1962, 147);

Reglement deurwaardersexamen (Stcr. 1973, 1); Wijziging 1990 (Stcr. 1990,

156); Wijziging 1992 (Stcr. 1992, 47); Regeling opleiding

kandidaatgerechtsdeurwaarders (Stcr. 1995, 123)

Opmerking: Tot 1997 kon er een deurwaardersexamen worden afgelegd (art.

14, Regeling opleiding kandidaatgerechtsdeurwaarders, Stcr. 1995, 123)

Waardering: B 5

61.

Handeling: Het benoemen van een

commissie belast met het afnemen van het deurwaardersexamen

Grondslag: Reglement

deurwaardersexamen,

art. 1 (Stcr. 1956, 32); Reglement deurwaardersexamen, art. 1 (Stcr.

1962, 147); Reglement

deurwaardersexamen,

art. 1 (Stcr. 1973, 1)

Periode: 1945–

Waardering: V, 10 jaar

62.

Handeling: Het bepalen waar, hoe en wanneer het

deurwaardersexamen zal

plaats vinden Grondslag:

Reglement deurwaardersexamen,

art. 1 (Stcr. 1956, 32); Reglement deurwaardersexamen, art. 1 (Stcr.

1962, 147); Reglement

deurwaardersexamen,

art. 1 (Stcr. 1973, 1)

Periode: 1945–

Waardering: V, 2 jaar

63.

Handeling: Het regelen van de oproeping van de kandidaten

Grondslag: Reglement

deurwaardersexamen,

art. 1 (Stcr. 1956, 32); Reglement deurwaardersexamen, art. 1 (Stcr.

1962, 147); Reglement

deurwaardersexamen,

art. 1 (Stcr. 1973, 1)

Product: Aanmelding

deurwaardersexamen

(Stcr. 1986, 78); Aanmelding deurwaardersexamen (Stcr. 1987, 104

en 118); Aanmelding

deurwaardersexamen

(Stcr. 1988, 104); Aanmelding

deurwaardersexamen (Stcr. 1991, 126);

Aanmelding deurwaardersexamen (Stcr. 1992, 126 en 135);

Aanmelding deurwaardersexamen (Stcr. 1993, 103);

Deurwaardersexamen 1994 (Stcr. 1994, 101)

Waardering: V, 2 jaar

64.

Handeling: Het vaststellen van het examengeld Grondslag: Reglement

deurwaardersexamen,

art. 1 (Stcr. 1962, 147); Reglement deurwaardersexamen, art. 1 (Stcr.

1973, 1)

Periode: 1945–

Waardering: V, 2 jaar

65.

Handeling: Het beslissen over toelating van anderen dan

Nederlanders tot het

examen

Grondslag: Reglement
deurwaardersexamen,

art. 2, lid 2 (Str. 1962, 147);

Reglement deurwaardersexamen,
art. 2, lid 2 (Str. 1973, 1)

Periode: 1945–

Waardering: V, 2 jaar
66.

Handeling: Het vaststellen van een
model van het getuigschrift voor
het deurwaardersexamen

Grondslag: Reglement
deurwaardersexamen,

art. 6 (Str. 1962, 147); Reglement
deurwaardersexamen, art. 6 (Str.
1973, 1)

Periode: 1945–

Product: Model getuigschrift (Str.
1962, 147)

Waardering: B, 5: één exemplaar
van het vastgestelde model
V, 2 jaar: overige neerslag
68.

Handeling: Het vaststellen welke
andere diploma's of
getuigschriften toegang
geven tot het deurwaardersexamen
dan die welke in de regeling zijn
vermeld Grondslag: Reglement
deurwaardersexamen,
art. 2 en art. 7, lid 1 en 2 (Str.
1956, 32)

Periode: 1945–

Waardering: V, 10 jaar
69.

Handeling: Het verlenen van
onthefing
van de eis dat een deurwaarder om
te kunnen worden aangesteld
tenminste één jaar als toegevoegd
kandidaatdeurwaarder
werkzaam moet zijn
geweest in een
deurwaarderspraktijk

Grondslag:

Deurwaardersreglement, art.
5, lid 2 (Stb. 1960, 562)

Periode: 1960–

Waardering: V, 10 jaar
70.

Handeling: Het verlengen van de
termijn van drie jaar gedurende
welke een kandidaat-
gerechtsdeurwaarder als
toegevoegd

kandidaat-gerechtsdeurwaarder
mag werken

Grondslag:

Deurwaardersreglement, art.
35, lid 1 (Stb. 1960, 562)

Periode: 1960–

Product: Regeling toegevoegd
kandidaat-

deurwaarders (Str. 1984, 229);

Regeling toegevoegd
kandidaatdeurwaarders

(Str. 1995, 199); Besluit

tot wijziging van de regeling
toegevoegd

kandidaat-deurwaarders (Str.
1996, 192)

Waardering: V, 10 jaar
71.

Handeling: Het goedkeuren van de
aanwijzing

van een kandidaat-deurwaarder
tot toegevoegd kandidaat-

deurwaarder of het intrekken van
een reeds verleende goedkeuring

Grondslag:

Deurwaardersreglement, art.
35, lid 2 (Stb. 1960, 562);

Gerechtsdeurwaarderswet,

art. 26, lid 1 en lid 5
(Stb. 2001, 70)

Periode: 1960–

Opmerking: De aanwijzing gebeurt
door de deurwaarder te wiens

kantoor de toegevoegd

kandidaat- deurwaarder werkzaam
zal zijn. In de

gerechtsdeurwaarderswet,

art. 26, lid 5 (Stb. 2001, 70) is

bepaald dat goedkeuring kan
worden ingetrokken in het geval

een toegevoegd

kandidaat-gerechtsdeurwaarder in
de uitoefening van zijn

werkzaamheden

handelt in strijd met het bij of
krachtens de wet bepaalde of

indien het aanzien of

de vervulling van het

gerechtsdeurwaardersambt

daarbij wordt geschaad of

belemmerd.

Waardering: V, 7 jaar na einde
dienstverband

73.

Handeling: Het bij AMvB
vaststellen van regels met

betrekking tot: de termijn

waarvoor een goedkeuring van een
aanstelling tot toegevoegd

kandidaatgerechtsdeurwaarder
geldt; het aantal

toegevoegd

kandidaatgerechtsdeurwaarders

dat gelijktijdig onder

verantwoordelijkheid van één

gerechtsdeurwaarder werkzaam
kan zijn

Grondslag:

Gerechtsdeurwaarderswet,

art. 26, lid 4 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Besluit toegevoegd

kandidaatgerechtsdeurwaarders
(Stb. 2001, 324)

Waardering: B 1
76.

Handeling: Het behandelen van
aanvragen van onderdanen uit

andere EGlidstaten

tot het verkrijgen van een

EGverklaring

i.v.m. de uitoefening in

Nederland van werkzaamheden als
toegevoegd

kandidaat-gerechtsdeurwaarder

Grondslag: Regeling opleiding

kandidaat-

gerechtsdeurwaarders, art. 12

(Str. 1995, 123)

Periode: 1995–

Product: Correspondentie, EG-
verklaring

Opmerking: Het betreft een
EGverklaring

als bedoeld in artikel 10,

tweede lid, van de Algemene wet

EGberoepsopleidingen

Waardering: V, 7 jaar

77.

Handeling: Het verlenen, intrekken
en wijzigen van vergunningen voor

het opleiden tot kandidaat-

gerechtsdeurwaarder

Grondslag: Regeling opleiding

kandidaat- gerechtsdeurwaarders,

art. 2 en art. 5, tweede en derde lid

(Str. 1995, 123)

Periode: 1995–

Product: Vergunning

Waardering: V, 10 jaar na looptijd

vergunning

78.

Handeling: Het erkennen van
opleidingen

tot kandidaat-deurwaarder

Grondslag:

Gerechtsdeurwaarderswet,

art. 25, lid 1 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: KB

Waardering: B 5

79.

Handeling: Het voorbereiden van

een AMvB waarbij eisen worden

vastgesteld waaraan een

opleidingsplan tot kandidaat-

deurwaarder dient te voldoen om
te worden erkend

Grondslag:

Gerechtsdeurwaarderswet,

art. 25, lid 2 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Besluit opleiding en stage

kandidaat-

gerechtsdeurwaarder (Stb. 2001, 326)
 Waardering: B 1
 80.
 Handeling: Het voorbereiden van een AMvB waarin nadere regels worden gesteld met betrekking tot de aanvraag van een erkenning als opleiding tot kandidaat-deurwaarder en de besluitvorming daarover
 Grondslag: Gerechtsdeurwaarderswet, art. 25, lid 4 (Stb. 2001, 70)
 Periode: 2001–
 Product: Besluit opleiding en stage kandidaat-gerechtsdeurwaarder (Stb. 2001, 326)
 Waardering: B 1
 81.
 Handeling: Het instellen van een commissie opleiding
 Grondslag: Regeling opleiding kandidaat-gerechtsdeurwaarders, art 13, tweede lid (Stcr. 1995, nr. 123);
 Besluit opleiding en stage kandidaatgerechtsdeurwaarder, art. 2, lid 2 en lid 4 (Stb. 2001, 326)
 Periode: 1995–
 Product: Beschikking
 Waardering: V, 10 jaar na ontbinding
 82.
 Handeling: Het benoemen en ontslaan van de voorzitter en leden van de commissie opleiding
 Grondslag: Regeling opleiding kandidaat-gerechtsdeurwaarders, art 13, tweede lid (Stcr. 1995, nr. 123);
 Besluit opleiding en stage kandidaatgerechtsdeurwaarder, art. 2, lid 2 en lid 4 (Stb. 2001, 326)
 Periode: 1995–
 Product: Benoeming, ontslag
 Waardering: V, 7 jaar na einde dienstverband
 87.
 Handeling: Het vaststellen van een toelage en vergoeding van de reis- en verblijfkosten van de leden van de commissie opleiding wordt vastgesteld Grondslag: Regeling opleiding kandidaat-gerechtsdeurwaarders, art 13, zevende lid (Stcr. 1995, nr. 123);
 Besluit opleiding en stage kandidaatgerechtsdeurwaarder

art. 4 (Stb. 2001, 326)
 Periode: 1995–
 Product: Beschikking
 Waardering: V, 7 jaar na einde dienstverband
 88.
 Handeling: Het (eventueel) vaststellen van nadere regels waaraan het opleidingsplan voor kandidaatgerechtsdeurwaarders dient te voldoen
 Grondslag: Besluit opleiding en stage kandidaat-gerechtsdeurwaarder art. 5, lid 2 (Stb. 2001, 326)
 Periode: 2001
 Product: Ministeriële regelingen
 Waardering: V, 5 jaar
 89.
 Handeling: Het verlenen van toestemming tot wijziging van het opleidingsplan
 Grondslag: Besluit opleiding en stage kandidaat-gerechtsdeurwaarder art. 5, lid 3 (Stb. 2001, 326)
 Periode: 2001–
 Waardering: V, 5 jaar
 90.
 Handeling: Het verzoeken aan de opleider om binnen drie maanden een beoordeling van de kennis van de kandidaatgerechtsdeurwaarder te doen en een proeve van bekwaamheid door hem te laten afleggen Grondslag: Besluit opleiding en stage kandidaat-gerechtsdeurwaarder art. 11, lid 2b (Stb. 2001, 326)
 Periode: 2001–
 Waardering: V, 1 jaar
 93.
 Handeling: Het vaststellen van een andere termijn voor het uitbrengen van advies dan de wettelijk bepaalde acht
 Weken Grondslag: Besluit opleiding en stage kandidaat-gerechtsdeurwaarder art. 16, lid 3 (Stb. 2001, 326)
 Periode: 2001–
 Opmerking: Op de aanvraag tot erkenning van de opleiding wint de Minister van Justitie het advies in van:
 – de Koninklijke Beroepsorganisatie

van Gerechtsdeurwaarders;
 – de Bond van personeel werkzaam in de rechtspraak en van kandidaatgerechtsdeurwaarders, en van
 – de commissie opleiding.
 Waardering: V, 10 jaar
 94.
 Handeling: Het goedkeuren van een aanwijzing van een stagiair als toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder
 Grondslag: Besluit opleiding en stage kandidaat-gerechtsdeurwaarder art. 24 (Stb. 2001, 326)
 Periode: 2001–
 Waardering: V, 5 jaar
Beroepsuitoefening
 95.
 Handeling: Het voorbereiden van een AMvB waarbij nadere voorschriften worden gegeven aangaande taken van de gerechtsdeurwaarder
 Grondslag: Wet van 5 juli 1933, art. 2 (Stb. 1933, 562); Wet van 18 december 1947 (Stb. 1947, H430); Wet van 18 december 1957, houdende een nieuwe regeling van de samenstelling der burgerlijke gerechten en van de bezoldiging van de rechterlijke ambtenaar (Stb. 1957, 534)
 Periode: 1945–
 Product: Deurwaardersreglement (Stb. 1934, 598);
 Deurwaardersreglement (Stb. 1960, 562)
 Waardering: B 1
 96.
 Handeling: Het bij AMvB omschrijven van de ambtshandelingen van de gerechtsdeurwaarder
 Grondslag: gerechtsdeurwaarderswet, art. 2, lid 2 (Stb. 2001, 70)
 Periode: 2001–
 Product: Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders (Stb. 2001, 325)
 Waardering: B 1
 97.
 Handeling: Het vaststellen dat bepaalde openbare verkopen bij afslag niet onder toezicht van notarissen of deurwaarders behoeven plaats te vinden
 Grondslag: Wet ambtelijk toezicht bij openbare verkopen, art. 2, lid 2 (Stb. 1971, 748)

Periode: 1971–
 Waardering: B 5
 98.
 Handeling: Het verbieden voor deurwaarders om bepaalde nevenbetrekkingen uit te oefenen of te blijven uitoefenen of bepaalde nevenwerkzaamheden te verrichten dan wel te blijven verrichten
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 19 (Stb. 1934, 598);
 Deurwaardersreglement, art. 26 (Stb. 1960, 562);
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 20, lid 3
 Periode: 1945–
 Opmerking: Vanaf 1960 tot 2001 gold dit ook voor werkzaamheden en betrekkingen van de leden van het gezin van de deurwaarder. Met de inwerkingtreding van de Gerechtsdeurwaarderswet zijn bepaalde werkzaamheden van verbod uitgesloten, te weten:
 – het optreden als proces- of rolgemachtigde en het verlenen van rechtsbijstand in en buiten rechte, overeenkomstig hetgeen daaromtrent bij of krachtens de wet is bepaald;
 – het optreden als curator of bewindvoerder;
 – het verrichten van inventarisaties en taxaties;
 – het opmaken van een schriftelijke verklaring betreffende door de gerechtsdeurwaarder persoonlijk waargenomen feiten van stoffelijke aard;
 – de uitoefening van het veilinghoudersbedrijf, met dien verstande dat de ambtshandelingen, bedoeld in art. 2, eerste lid onderdeel e van de Gerechtsdeurwaarderswet (het ambtelijk toezicht bij vrijwillige openbare verkopen van roerende lichamelijke zaken bij opbod, opbod en afslag en bij afslag), daarin niet mogen worden uitgeoefend.
 Waardering: B 5
 99.
 Handeling: Het (bij AMvB) uitvaardigen van nadere regels aangaande het

uitoefenen van nevenbetrekkingen of het verrichten van nevenwerkzaamheden
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 26 (Stb. 1960, 562);
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 20, lid 2
 Periode: 1960–
 Product: AMvB
 Opmerking: Dit gold tot 2001 voor betrekkingen en werkzaamheden van de leden van het gezin van de deurwaarder
 Waardering: B 1
 100.
 Handeling: Het vaststellen welke autoriteit in kennis dient te worden gesteld wanneer de gerechtsdeurwaarder het doen van een exploit moet weigeren en hij is aangesteld bij meer dan één gerecht
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 13, lid 2 (Stb. 1934, 598);
 Deurwaardersreglement, art. 13, lid 3 (Stb. 1960, 562)
 Periode: 1945–
 Waardering: B 5
 101.
 Handeling: Het voorbereiden van een KB waarbij gerechtsdeurwaarders worden aangezegd een bepaald exploit te weigeren omdat dit strijdig is met de volkenrechtelijke verplichtingen van de Staat
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 13, lid 3 (Stb. 1934, 598);
 Deurwaardersreglement, art. 13, lid 4 (Stb. 1960, 562)
 Periode: 1945–
 Product: Toepassing van artikel 13, lid 4
 Deurwaardersreglement i.v.m. Indonesische schepen (Stcr. 963, 148)
 Waardering: B 5
 104.
 Handeling: Het uitvaardigen van nadere regelgeving met betrekking tot de inrichting van de boekhouding van de deurwaarders
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 21, lid 1 (Stb. 1960, 562);
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 17, lid 5 (Stb.

2001, 70)
 Periode: 1960–
 Product: KB
 Opmerking: Deze boekhouding staat los van het verplichte register en/of repertorium.
 Deze regels strekken zich vanaf de inwerkingtreding van de Gerechtsdeurwaarderswet uit tot de privéadministratie van de gerechtsdeurwaarder.
 Waardering: B 5
 105.
 Handeling: Het bepalen dat deurwaarders hun boeken verplicht moeten laten controleren
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 21, lid 2 (Stb. 1960, 562)
 Periode: 1960–
 Waardering: V, 5 jaar
 106.
 Handeling: Het aanwijzen van een ambtenaar of derde partij om de boeken van deurwaarders te controleren
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 21, lid 2 (Stb. 1960, 562)
 Periode: 1960–
 Waardering: V, 7 jaar na einde aanwijzing
 107.
 Handeling: Het afgeven van een legitimatiebewijs waarmee de deurwaarder zich bij het verrichten van zijn ambtshandelingen desverlangd dient te legitimeren
 Grondslag:
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 13 (Stb. 2001, 70)
 Periode: 2001–
 Product: Legitimatiebewijs
 Waardering: V, 7 jaar na einde dienstverband
 108.
 Handeling: Het beschikken op een verzoek van een gerechtsdeurwaarder om elders een nevenkantoor te mogen vestigen
 Grondslag:
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 16, lid 2 (Stb. 2001, 70)
 Periode: 2001–
 Waardering: V, 7 jaar na einde benoeming
 110.
 Handeling: Het aanstellen van een bewaarder die de tot de administratie

van een gerechtsdeurwaarder behorende stukken overneemt na beëindiging van diens ambtsuitoefening in een bepaald arrondissement

Grondslag: Gerechtsdeurwaarderswet, art 18, lid 3 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Opmerking: De beëindiging van de ambtsuitoefening kan het gevolg zijn van overlijden of ontslag, maar ook wijzigen van vestigingsplaats

Waardering: V, 7 jaar na einde dienstverband

111.

Handeling: Het uitvaardigen van nadere regelgeving met betrekking tot: de wijze van berekening en uitkering van rente van de op de bijzondere rekening gestorte gelden; het bepalen beneden welk bedrag geen rente verschuldigd is

Grondslag: Gerechtsdeurwaarderswet, art 19, lid 7 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Ministeriële regeling

Opmerking: Het betreft een bijzondere rekening bestemd voor gelden, die de gerechtsdeurwaarder in verband met zijn werkzaamheden ten behoeve van derden onder zich neemt

Waardering: V, 5 jaar

112.

Handeling: Het bij AMvB vaststellen van regels met betrekking tot het betalen van voorschotten op hetgeen door de opdrachtgever aan de gerechtsdeurwaarder verschuldigd is

Grondslag: Gerechtsdeurwaarderswet, art. 21 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders (Stb. 2001, 325)

Waardering: B 1

113.

Handeling: Het bij AMvB vaststellen van de honorering van ambtshandelingen van deurwaarders

Grondslag: Wet tarieven in Burgerlijke zaken, art. 55 (Stb. 1843, 41)

Periode: 1945–

Product: AMvB

Waardering: V, 5 jaar

115.

Handeling: Het jaarlijks aanpassen van de tarieven voor ambtshandelingen van gerechtsdeurwaarders

Grondslag: Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders, art. 14 (Stb. 2001, 325)

Periode: 2001–

Opmerking: Het betreft de bedragen vermeld vastgesteld in de artikelen 2 t/m 8 van het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders (Stb. 2001, 325)

Waardering: V, 10 jaar

Toezicht en tuchtrechtspraak

116.

Handeling: Het opleggen van disciplinaire straffen aan een deurwaarder

Grondslag: Deurwaardersreglement, art. 23 (Stb. 1934, 598); Deurwaardersreglement, art. 28, lid 1 (Stb. 1960, 562)

Periode: 1945–

Opmerking: Het betreft tot 1960 straffen vermeld in art. 81, eerste lid, sub a, c, d, e, j en k van het Rijksambtenarenreglement; na 1960 straffen vermeld in hetzelfde reglement, art. 81, sub a, c, d, e, k en l

Waardering: V, 7 jaar na einde dienstverband

119.

Handeling: Het instellen van een kamer voor gerechtsdeurwaarders

Grondslag: Gerechtsdeurwaarderswet, art. 35, lid 2 en 3 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Beschikking

Waardering: B 4

120.

Handeling: Het benoemen en ontslaan van de voorzitter en plaatsvervangend voorzitter en de leden en plaatsvervangend leden van de kamer voor gerechtsdeurwaarders

Uit: Staatscourant 10 maart 2008, nr. 49 / pag. 12 11

Grondslag: Gerechtsdeurwaarderswet,

art. 35, lid 2 en 3 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Benoeming, ontslag

Opmerking: De kamer voor gerechtsdeurwaarders bestaat uit vijf leden onder wie de voorzitter en vijf plaatsvervangende leden onder wie de plaatsvervangend voorzitter. Drie leden en drie plaatsvervangende leden, onder wie de voorzitter en de plaatsvervangend voorzitter worden benoemd uit voor het leven benoemde leden van de rechterlijke macht. Twee leden en twee plaatsvervangend leden worden benoemd uit de gerechtsdeurwaarders

Waardering: V, 7 jaar na einde benoeming

124.

Handeling: Het indienen van een verzoek bij de kamer voor gerechtsdeurwaarders om een tegen een gerechtsdeurwaarder gerezen bezwaar in behandeling te nemen

Grondslag: Gerechtsdeurwaarderswet, art. 37, lid 2 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Schriftelijk verzoek

Waardering: V, 10 jaar

126.

Handeling: Het doen van een voordracht tot wraking van een lid van de kamer voor gerechtsdeurwaarders

Grondslag: Gerechtsdeurwaarderswet, art. 37, lid 4, a. (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Voordracht

Waardering: V, 10 jaar

127.

Handeling: Het indienen van een verzoek bij de kamer voor gerechtsdeurwaarders tot schorsing van een gerechtsdeurwaarder

Grondslag: Gerechtsdeurwaarderswet, art. 38, lid 1 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Verzoek

Waardering: V, 10 jaar

128.

Handeling: Het indienen van een beroepsschrift naar aanleiding van een uitspraak van de kamer voor gerechtsdeurwaarders

Grondslag:

Gerechtsdeurwaarderswet, art. 38, lid 6 (Stb. 2001, 70)

Periode: 2001–

Product: Beroepsschrift

Waardering: B 7

Actor: *Commissie*

deurwaardersexamen

67.

Handeling: Het doen van verslag aan de Minister van Justitie aangaande de verrichtingen i.v.m. het deurwaardersexamen

Grondslag: Reglement

deurwaardersexamen,

art. 7 (Str. 1962, 147); Reglement deurwaardersexamen, art. 7 (Str.

1973, 1)

Periode: 1945–

Product: Verslag

deurwaardersexamen

1954 (Str. 1955, 52); Verslag

deurwaardersexamen

1956 (Str. 1957, 52);

Verslag deurwaardersexamen 1958

(Str. 1959, 65); Verslag

kandidaatdeurwaardersexamen

(Str. 1975, 84).

Waardering: B 3

Actor: *Commissie opleiding*

83.

Handeling: Het periodiek

onderzoeken

of de beroepsuitoefening van

gerechtsdeurwaarders

en kandidaatgerechtsdeurwaarders

reden geeft tot

bijstelling van de opleiding

Grondslag: Regeling opleiding

kandidaat-

gerechtsdeurwaarders, art 13,

vijfde lid (Str. 1995, nr. 123);

Besluit opleiding en stage

kandidaatgerechtsdeurwaarder,

art. 3, lid 2 (Stb.

2001, 326)

Periode: 1995–

Product: Verslag

Opmerking: Het verslag wordt

verzonden

aan de opleider; de Minister van

Justitie ontvangt een afschrift

Waardering: V 7 jaar na afronding

onderzoek

84.

Handeling: Het op grond van een

verslag van het verloop van de

opleiding jaarlijks adviseren van

de opleider en de

Minister van Justitie met oog op het komende cursusjaar

Grondslag: Regeling opleiding

kandidaat-

gerechtsdeurwaarders, art 13,

vierde lid (Str. 1995, nr. 123);

Besluit opleiding en stage

kandidaatgerechtsdeurwaarder

art. 3, lid 3 (Stb.

2001, 326)

Periode: 1995–

Product: Advies

Opmerking: Het advies wordt

gezonden

aan de opleider; de Minister van

Justitie ontvangt een afschrift

Waardering: V, 7 jaar

85.

Handeling: Het zowel op verzoek

als uit

eigen beweging advies uitbrengen

over de opleiding tot

kandidaatgerechtsdeurwaarder

aan de Minister van Justitie en aan

de opleider Grondslag: Regeling

opleiding kandidaat-

gerechtsdeurwaarders, art 13,

derde lid (Str. 1995, nr. 123);

Besluit opleiding

en stage

kandidaatgerechtsdeurwaarder

art. 3, lid 4 (Stb.

2001, 326)

Periode: 1995–

Product: Advies

Waardering: B 5

86.

Handeling: Het behandelen van

beroepsschriften

van:

– cursisten aangaande beslissingen

van

hun opleider omtrent hun toelating

tot

de opleiding of hun kennen en

kunnen;

– stagiairs aangaande beslissingen

van

de opleider omtrent de aantekening

op

de stageverklaring

Grondslag: Regeling opleiding

kandidaat-

gerechtsdeurwaarders, art 13,

zesde

lid (Str. 1995, nr. 123); Besluit

opleiding en stage

kandidaatgerechtsdeurwaarder

art. 3, lid 1 (Stb.

2001, 326)

Periode: 1995–

Product

Waardering: V, 7 jaar

92.

Handeling: Het adviseren van de

Minister van Justitie inzake

erkenning van opleidingen tot

kandidaatgerechtsdeurwaarder

Grondslag: Regeling opleiding

kandidaat- gerechtsdeurwaarders,

art 4, derde

lid (Str. 1995, nr. 123); Besluit

opleiding en stage

kandidaatgerechtsdeurwaarder

art. 16, lid 1 (Stb.

2001, 326)

Periode: 1995–

Product: Advies

Waardering: V, 10 jaar

Actor: *Commissie tarieven*

gerechtsdeurwaarders

114.

Handeling: Het opstellen van een

advies voor de Minister van

Justitie inzake tarieven

gerechtsdeurwaarders

Grondslag: Besluit tot instelling

van een Commissie tarieven

gerechtsdeurwaarders,

art. 3 (Str. 2000, 16)

Periode: 2000–

Product: Advies

Opmerking: Het advies heeft de

vorm

van een concept-AmvB

Waardering: V, 10 jaar

Actor: *Commissie tot het instellen*

enopheffen van

deurwaardersstandplaatsen

32.

Handeling: Het adviseren van de

Minister van Justitie inzake het

instellen en opheffen van

deurwaardersstandplaatsen

Grondslag: Besluit instelling

Commissie

tot het instellen en opheffen van

deurwaardersstandplaatsen,

art. 11 (Str.

1968, 154)

Periode: 1968–1998

Product: Advies

Opmerking: De werkzaamheden

van de

commissie eindigde met het

Besluit

opschorting openstelling

deurwaardersstandplaatsen

(Str. 1998, 20)

Waardering: B 5

Handeling: Het adviseren van de

Minister

van Justitie inzake door

kandidaatgerechtsdeurwaarders

ingediende ondernemingsplannen

Grondslag: Interim-beleid

toewijzing

deurwaardersstandplaatsen (Stcr. 1996, 192)
 Periode: 1996–1998
 Product: Advies
 Opmerking: De werkzaamheden van de commissie eindigde met het Besluit opschorting openstelling deurwaardersstandplaatsen (Stcr. 1998, 20)
 Waardering: V, 10 jaar
Actor: Gerechtsdeurwaarder 72.
 Handeling: Het indienen van een verzoek om goedkeuring van de aanstelling van een kandidaat-deurwaarder tot toegevoegd kandidaat-deurwaarder
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 35, lid 3 (Stb. 1960, 562);
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 26, lid 1 (Stb. 2001, 70)
 Periode: 1960–
 Product: Verzoek
 Waardering: V, 10 jaar 75.
 Handeling: Het schriftelijk kennis geven van de beëindiging van de werkzaamheden van een toegevoegd kandidaat-deurwaarder aan de Minister van Justitie en aan de gerechtelijke autoriteit waaronder hij sorteert
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 36, lid 1 (Stb. 1960, 562)
 Periode: 1960–
 Product: Kennisgeving
 Opmerking: Het betreft de gerechtelijke autoriteit zoals vermeld in het Deurwaardersreglement, art. 13, lid 3 (Stb. 1960, 562)
 Waardering: V, 10 jaar 102.
 Handeling: Het verrichten van in de wet genoemde ambtshandelingen
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 7, lid 1 (Stb. 1934, 598);
 Deurwaardersreglement, art. 14 (Stb. 1960, 562);
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 1 (Stb. 2001, 70)
 Periode: 1945–
 Product: Exploten, betekeningen
 Waardering: V, 10 jaar 103.

Handeling: Het houden van een register en/of repertorium
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 22, lid 1 (Stb. 1934, 598);
 Deurwaardersreglement, art. 1, lid 1 (Stb. 1960, 562);
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 17, lid 2 (Stb. 2001, 70)
 Periode: 1945–
 Product: Register; repertorium
 Opmerking: In de beide Deurwaardersreglementen is sprake van een register of repertorium; in de Gerechtsdeurwaarderswet is sprake van een register en een repertorium.
 In het geval een deurwaarder zich, na daartoe van de Minister van Justitie toestemming te hebben verkregen, vestigt in een andere plaats die bovendien gelegen is in een ander arrondissement, is hij niet bevoegd dit register en/of repertorium mee te nemen (Gerechtsdeurwaarderswet, art. 10, lid 4, Stb. 2001, 70).
 Waardering: B 8
Actor: Toegevoegd kandidaatgerechtsdeurwaarder 72.
 Handeling: Het indienen van een verzoek om goedkeuring van de aanstelling van een kandidaat-deurwaarder tot toegevoegd kandidaat-deurwaarder
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 35, lid 3 (Stb. 1960, 562);
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 26, lid 1 (Stb. 2001, 70)
 Periode: 1960–
 Product: Verzoek
 Waardering: V, 10 jaar 74.
 Handeling: Het in kennis stellen van de gerechtelijke autoriteit waaronder hij sorteert van zijn aanwijzing met de daarvoor verkregen goedkeuring
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 35, lid 4 (Stb. 1960, 562)
 Periode: 1960
 Product: Kennisgeving
 Opmerking: Het betreft de gerechtelijke autoriteit zoals vermeld in het Deurwaardersreglement,

art. 13, lid 3 (Stb. 1960, 562)
 Waardering: V, 10 jaar na einde aanwijzing 75.
 Handeling: Het schriftelijk kennis geven van de beëindiging van de werkzaamheden van een toegevoegd kandidaat-deurwaarder aan de Minister van Justitie en aan de gerechtelijke autoriteit waaronder hij sorteert
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 36, lid 1 (Stb. 1960, 562)
 Periode: 1960–
 Product: Kennisgeving
 Opmerking: Het betreft de gerechtelijke autoriteit zoals vermeld in het Deurwaardersreglement, art. 13, lid 3 (Stb. 1960, 562)
 Waardering: V, 10 jaar 102.
 Handeling: Het verrichten van in de wet genoemde ambtshandelingen
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 7, lid 1 (Stb. 1934, 598);
 Deurwaardersreglement, art. 14 (Stb. 1960, 562);
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 1 (Stb. 2001, 70)
 Periode: 1945–
 Product: Exploten, betekeningen
 Waardering: V, 10 jaar 103.
 Handeling: Het houden van een register en/of repertorium
 Grondslag:
 Deurwaardersreglement, art. 22, lid 1 (Stb. 1934, 598);
 Deurwaardersreglement, art. 21, lid 1 (Stb. 1960, 562);
 Gerechtsdeurwaarderswet, art. 17, lid 2 (Stb. 2001, 70)
 Periode: 1945–
 Product: Register; repertorium
 Opmerking: In de beide Deurwaardersreglementen is sprake van een register of repertorium; in de Gerechtsdeurwaarderswet is sprake van een register en een repertorium. In het geval een deurwaarder zich, na daartoe van de Minister van Justitie toestemming te hebben verkregen, vestigt in een andere plaats die

bovendien gelegen is in een ander arrondissement, is hij niet bevoegd dit register en/of repertorium mee te nemen (Gerechtsdeurwaarderswet, art. 10, lid 4, Stb. 2001, 70).
Waardering: B 8

Selectielijst zorgdrager Minister van

Economische Zaken

Actor: de Interdepartementale werkgroep Gerechtsdeurwaarders (Commissie Opstellen), onderdeel van de operatie Marktwerving, Deregulering en Wetgevingskwaliteit (MDW)

129.

Handeling: Het adviseren van de Ministers van Economische Zaken

en Justitie over marktwerving, deregulering en wetgevingskwaliteit
Periode: 1996–1997
Product: Rapportages
Opmerking: Door de Commissie werd gekeken naar regels op het gebied van exclusieve bevoegdheden, het standplaatsenbeleid, de tarieven, de gedragsen beroepsregels, de opleiding en de titelbescherming. De bevindingen van de werkgroep werden verwerkt in de Gerechtsdeurwaarderswet (Stb. 2001, 70).
Waardering: B 1
Niet uit het RIO opgenomen handelingen Nummers Actor toelichting 38, 58, 59, 117, 118 President Arrondissementsrechtbank

(college) Kantongerecht/ oudste kantonrechter in
Rang Heeft eigen selectielijst.
49, 54, 91, 122 Koninklijke Vereniging van Gerechtsdeurwaarders/
De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders
Heeft eigen selectielijst.
125 Gerechtshof te Amsterdam
Heeft eigen selectielijst.

¹ *Rapport van de werkgroep Gerechtsdeurwaarders* (1997), 14.

² M. Teekens, *De gerechtsdeurwaarder* (Deventer: Kluwer, 1973), 1–2, 17.

³ C.H. van Rhee, 'Geschiedenis van het deurwaardersambt.

Van 'nederige dienaar' tot zelfbewuste professional', *Justitiële*

Verkenningen, april 1999 (25), nr. 3, 19–29, aldaar 19.

⁴ Bron: <http://www.kbvg.nl/index.php?id=138>

Uit: Staatscourant 10 maart 2008

Bijlage 4

Arrest 1

LJN: AV5266, Rechtbank Haarlem , 119737/HA RK 05-126 Print uitspraak

Datum uitspraak: 16-03-2006

Datum publicatie: 16-03-2006

Rechtsgebied: Civiel overig

Soort procedure: Eerste aanleg - enkelvoudig

Inhoudsindicatie: Artikel 23 Wet Politieregisters. Verzoek tot verwijdering persoonsgegevens uit het zogeheten Register herkenningdienst van de Koninklijke Marechaussee toegewezen, nu registratie van die gegevens niet langer het doel van het register dient.

Uitspraak

beschikking

RECHTBANK HAARLEM

Sector civiel recht

zaaknummer / rekestnummer: 119737 / HA RK 05-126

Beschikking van 16 maart 2006

in de zaak van

I. E.,
wonende te [woonplaats],
verzoeker,
gemachtigde mr. M.A. Tilstra,

tegen

DE COMMANDANT DER KONINKLIJKE MARECHAUSSEE,
IN ZIJN HOEDANIGHEID VAN BEHEERDER VAN HET REGISTER HERKENNINGSDIENST
VAN DE KONINKLIJKE MARECHAUSSEE,
wonende te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde mr. A.D. van Linge.

Partijen zullen hierna worden aangeduid als E. en de beheerder.

1. De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het op 9 december 2005 ter griffie ingekomen verzoekschrift, met bijlagen;
- de op 23 februari 2005 ter griffie ingekomen stukken van verweerder;
- de pleitnota van mr. Tilstra voornoemd;
- de mondelinge behandeling.

2. De beoordeling

2.1. Het verzoek strekt ertoe dat de beheerder op de voet van artikel 23 Wet politieregisters wordt bevolen de gegevens van E. uit het register Herkenningsdienst van de Koninklijke Marechaussee te verwijderen. E., die werkzaam is bij de Koninklijke Marechaussee, stelt hiertoe - kort samengevat - dat registratie van zijn gegevens niet langer voldoet aan het doel waartoe het register dient, nu E. van hem ten laste gelegde feiten is vrijgesproken door de Militaire Kamer van de rechtbank Arnhem, sector strafrecht en nu E. door de registratie wordt geschaad in zijn carrièremogelijkheden.

2.2. De beheerder heeft bij besluit d.d. 23 november 2005 een verzoek d.d. 27 oktober 2005 van E., tot verwijdering van zijn gegevens uit voormeld register, afgewezen. Nu het onderhavige verzoek is ingediend op 9 december 2005 kan verzoeker, gelet op het bepaalde in artikel 23 lid 2 Wet politieregisters, in zijn verzoek worden ontvangen.

2.3. De beheerder stelt dat hij niet de gegevens van E. niet uit het register behoeft te verwijderen omdat:

- de gegevens zijn rechtmatig verkregen;
- E. is vrijgesproken wegens onvoldoende wettig en overtuigend bewijs;
- in het register is vermeld dat E. is vrijgesproken;
- niet gebleken is dat E. onterecht als verdachte is aangemerkt;
- niet elke verdenking tegen E. is komen te vervallen;
- de gegevens zijn nodig voor het doel van het register, te weten de verificatie van namen van verdachten van misdrijven en het kunnen vaststellen van de mate van recidive;
- de persoonlijke omstandigheden van E. vormen geen reden om anders te beslissen.

2.4. Artikel 2 lid 1 van het Privacyreglement politieregister herkenningdienst Koninklijke marechaussee (hierna: het privacyreglement) luidt, voorzover thans van belang:

Het register heeft tot doel de informatievoorziening in het kader van de uitvoering van artikel 6 van de Politiewet 1993 binnen de Koninklijke marechaussee mogelijk te maken voor zover het betreft:

- a. (...)
- b. de verificatie van namen van verdachten van misdrijven;
- c. het vaststellen van de mate van recidive verdachten van misdrijven;
- d. (...)

Artikel 8 lid 1 van het privacyreglement luidt:

De gegevens worden uit het register verwijderd wanneer deze niet meer noodzakelijk zijn voor het doel van het register en zodra mogelijk vernietigd.

2.5. Op grond van artikel 27 Wetboek van Strafvordering (Sv) wordt voordat de vervolging is aangevangen als verdachte aangemerkt degene te wiens aanzien een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit voortvloeit en daarna degene tegen wie de vervolging is gericht. Daaruit volgt dat wanneer de vervolging door een onherroepelijk vonnis van de rechter is geëindigd, aan de status van verdachte een einde komt.

Tussen partijen staat vast dat E. is vrijgesproken van het hem ten laste gelegde en dat het aanvankelijk tegen die vrijspraak door het openbaar ministerie ingestelde hoger beroep is ingetrokken. Aldus is van vervolging van E. niet langer sprake en kan E. niet meer als verdachte worden aangemerkt. Nu vaststaat dat E. is vrijgesproken, kan ingevolge het wettelijk systeem, zoals hiervoor besproken, geen andere conclusie worden getrokken dan dat E. niet meer als verdachte kan worden aangemerkt.

Het verweer van de beheerder dat uit voornoemd vonnis niet blijkt dat E. ten onrechte als verdachte is aangemerkt, terwijl het openbaar ministerie ook niet in een eerder stadium de zaak tegen E. heeft geseponeerd omdat iedere grond voor verdenking tegen E. was vervallen, wordt verworpen.

Ingevolge artikel 352 Sv kan de rechtbank slechts tot vrijspraak komen indien zij niet bewezen acht dat verdachte het hem ten laste gelegde feit heeft begaan. En weliswaar kan er voldoende grond zijn geweest (voor het openbaar ministerie) om een verdachte te vervolgen, maar het is de rechtbank die uiteindelijk beslist of deze gronden leiden tot veroordeling of vrijspraak.

Dat E. verdacht wordt van andere feiten dan de feiten die tot de hier bedoelde strafzaak hebben geleid, is gesteld noch gebleken. Waarop de gestelde verdenkingen zijn gebaseerd is niet onderbouwd. Aldus valt niet in te zien dat de beheerder, niettegenstaande een onherroepelijke vrijspraak door de bevoegde rechter, E. als verdachte blijft aanmerken.

De stelling van de beheerder dat E. bij zijn verzoek geen belang heeft omdat in het register de vrijspraak is aangetekend, doet hieraan niet af. E. heeft immers onweersproken gesteld dat bij raadpleging van het register niet aanstonds blijkt van de vrijspraak, terwijl overigens het enkele feit dat hij daarin is opgenomen, al nadelig voor hem kan zijn, bijvoorbeeld indien hij voor bepaalde functies bij de marechaussee in aanmerking wil komen.

2.6. Nu E. niet als verdachte (meer) kan en mag worden aangemerkt zijn de gegevens van E. niet meer nodig voor het door de beheerder gestelde doel van registratie zoals weergegeven onder 2.3.

2.7. De overige door de beheerder gestelde gronden rechtvaardigen, gelet op de onder 2.4 weergegeven regels, niet dat E. gegevens geregistreerd blijven.

2.8. Bovendien heeft E. gesteld en heeft de beheerder niet weersproken, dat E. is afgewezen voor een functie bij de Koninklijke Marechaussee waarnaar hij gesolliciteerd had, op de grond dat hij in het register vermeld staat. Aldus is het belang van E. bij verwijdering van zijn gegevens uit het register evident.

2.9. Het verzoek is dus toewijsbaar.

2.10. Ten overvloede wordt overwogen dat het voorgaande in lijn is met het door de beheerder overgelegde advies van het College Bescherming Persoonsgegevens (CBP) d.d. 6 december 2004 aan de rechtbank Utrecht (kenmerk z2004-1392), terzake een met het onderhavige verzoek min of meer te vergelijken zaak. Het advies van het CBP in die zaak luidt immers, voorzover thans van belang, dat bij een negatieve beantwoording van de vraag of verzoeker nog als verdachte kan worden

aangemerkt, het verzoek tot verwijdering gegrond voorkomt.

3. De beslissing

De rechtbank,

3.1. beveelt de beheerder de gegevens van E. uit het register Herkenningsdienst van de Koninklijke Marechaussee te verwijderen,

3.2. beveelt de griffier een afschrift van deze beschikking te zenden aan het CBP.

Deze beschikking is gegeven door mr. J.J. Dijk en in het openbaar uitgesproken op 16 maart 2006.

Bijlage 5

Arrest 2

LJN: AW2418, Rechtbank Haarlem , 111842/HA RK 05-44 Print uitspraak

Datum uitspraak: 06-12-2005

Datum publicatie: 19-04-2006

Rechtsgebied: Civiel overig

Soort procedure: Eerste aanleg - enkelvoudig

Inhoudsindicatie: Het Koninkrijk Spanje wordt bevolen om de signalering van verzoekster in het Schengen Informatie Systeem (SIS) daaruit te verwijderen. Die signalering voldoet niet langer aan het nagestreefde doel, te weten uitlevering van verzoekster aan Spanje.

Uitspraak

Zaaknr/rekestnr: 111842/HA RK 05-44

Datum beschikking: 6 december 2005

RECHTBANK TE HAARLEM

BESCHIKKING VAN DE ENKELVOUDIGE KAMER CIVIELE ZAKEN

in de zaak van:

I. DE L.,
wonende te [woonplaats],
verzoekster,

-- tegen --

het Koninkrijk SPANJE,
verweerder.

Partijen zullen hierna ook worden aangeduid als L. respectievelijk Spanje.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Voor het verloop van de procedure verwijst de rechtbank naar de volgende stukken:
het op 24 februari 2005 ter griffie ingekomen verzoekschrift, met zeven produc-ties.

1.2 De mondelinge behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 22 november 2005 in aanwezigheid van L.

1.3 Conform het bepaalde in de artikelen 14 en 5 van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (EbetV) is de terzake het in deze procedure verzochte verantwoordelijke autoriteit van Spanje schriftelijk, per post met ontvangstbewijs opgeroepen om te verschijnen ter mondelinge behandeling. Namens Spanje is niemand verschenen.

1.4 Als belanghebbende is opgeroepen te verschijnen de officier van justitie te Haarlem. Namens deze is ter mondelinge behandeling verschenen mr. M.T.E. Ford-Claasen, coordinator team bijzondere zaken IRC van het parket van de Officier van Justitie.

2. Het verzoek

2.1 Het verzoek strekt ertoe dat de recht-bank bij beschikking:

- a. voor recht verklaart dat het voortduren van de signalering van L. in het Schengen Informatie Systeem (hierna: SIS) door Spanje tot aanhouding ter fine van uitleve-ring op basis van de verdenking van strafbare feiten uit 1993 onrechtmatig is;
- b. te bevelen dat Spanje de signalering van L. verwijdt.

2.2 Aan het verzoek legt L. samengevat en voorzover van belang het volgende ten grondslag.

2.2.1 In 1993 is L. aangehouden te Salou, Spanje, op verdenking van betrokkenheid bij drugsgerelateerde feiten. In voorafgaand politieonderzoek werden 7000 pillen met MDEA aangetroffen.

Nadat L. 6 weken in voorlopige hechtenis had gezeten is deze geschorst wegens het ontbreken van ernstige bezwaren. L. diende in Spanje verdere vervolging af te wachten en diende zich tweewekelijks te melden bij de rechtbank in Tarragona. Eind juli 1994 is L. teruggekeerd naar Nederland.

Op 22 februari 1996 is L. door de rechtbank in Tarragona rebeldia verklaard, het-geen betekent dat zij vanaf die datum als voortvluchtig wordt beschouwd.

Op 4 september 1996 heeft de rechtbank van Tarragona een uitleveringsverzoek doen uitgaan. Dit heeft geleid tot een signalering door Spanje in het SIS, op basis van artikel 95 van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst (SUO).

In november 1996 heeft L. zich na een oproep bij de politie te Enkhuizen gemeld ter vaststelling van haar verblijfplaats op basis van artikel 95 lid 5 SUO.

In de daarop volgende jaren is op herhaalde brieven aan de rechtbank te Tarragona en het Ministerie van Justitie te Madrid geen reactie ontvangen.

Op 6 april 1999 heeft de rechtbank te Tarragona laten weten het uitleveringsverzoek niet in te trekken. Naar aanleiding van een oproep d.d. 16 oktober 2002 heeft L. zich op 22 oktober 2002 gemeld bij de Officier van Justitie te Haarlem, waarbij aan L. is meegedeeld dat een uitleveringsprocedure aanhangig was. Aan Spanje is verzocht de voor de uitlevering benodigde documenten en een officieel uitleveringsverzoek te overleggen. Ondanks herhaalde verzoeken is geen uitleveringsverzoek ontvangen.

Bij brief d.d. 26 december 2003 heeft L. bij de KLPD een verzoek ingediend tot verwijdering van de registratie in het SIS. Bij Spanje is een verzoek ingediend tot correctie. Ondanks verschillende rappellen is hierop niet gereageerd vanuit Spanje.

Op 29 maart 2004 heeft L. een klacht over de signalering in het SIS ingediend bij het College bescherming persoonsgegevens (CBP).

Op 29 december 2004 is L. te Schiphol opnieuw aangehouden op basis van een Euro-pees Aanhoudingsbevel dat door Spanje uitgevaardigd werd.

Bij brief d.d. 31 januari 2005 heeft het CBP laten weten dat zij van mening is dat geen sprake is van een onrechtmatige signalering.

2.2.2 Op grond van bovenvermeld feitencomplex ontbeert de handhaving van de signalering in het SIS volgens L. een door de SUO toegestaan doel, zodat die signalering on-rechtmatig is.

De registratie in het SIS beperkt L. sinds 1996 in haar bewegingsvrijheid aangezien zij bij grensoverschrijdingen in elk van de Overeenkomstsluitende Partijen opnieuw aangehouden zal worden. Naast de onzekerheid van de voortdurende dreiging van aan-houding of uitlevering is L., die

inmiddels twee kinderen heeft en werkzaam is bij een luchtvaartmaatschappij, ernstig beperkt in haar carrièremogelijkheden aangezien het voor haar niet mogelijk is naar het buitenland te reizen. Daarnaast is sprake van strijd met bepalingen van het Kaderbesluit Europees Aanhoudingsbevel en van strijd met artikel 6 EVRM, aldus L.

3. De Beoordeling

3.1 Op grond van artikel 111 lid 1 SUO heeft eenieder het recht op het grondgebied van elk der overeenkomstsluitende partijen bij de naar nationaal recht bevoegde rechter of instantie een beroep in te stellen wegens een hem betreffende signalering, in het bij-zonder met het oog op verbetering, verwijdering, kennisneming of schadevergoeding. Naar Nederlands recht is op grond van artikel 23 lid 1 en lid 6 van de Wet politieregisters op het verzoek de verzoekschriftprocedure van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) toepasselijk. Krachtens artikel 262 Rv is de rechtbank Haarlem bevoegd om van het verzoek kennis te nemen.

3.2 Op grond van artikel 23 lid 3 Wet politieregisters kan een betrokkene, indien de beheerder niet aan een verzoek als bedoeld in de artikelen 20 of 22 van de Wet politie-registers - waaronder de rechtbank een verzoek als het onderhavige begrijpt - voldoet, zich ook binnen de in artikel 23 lid 2 Wet politieregisters gestelde termijn van vier weken tot het CBP wenden met het verzoek te bemiddelen of te adviseren in zijn ge-schil met de beheerder. In dat geval kan het verzoekschrift als bedoeld in artikel 23 lid 1 Wet politieregisters nog worden ingediend nadat de betrokkene van het CBP bericht heeft ontvangen dat zij de behandeling van de zaak heeft gestaakt, doch uiterlijk tot vier weken na dat tijdstip.

3.3 In het onderhavige geval is een bericht als bedoeld in art. 23 lid 3 Wet politieregisters door het CBP verzonden op 31 januari 2005. Het verzoekschrift is ter griffie van de rechtbank ingekomen op 24 februari 2005. Derhalve is het verzoek ingediend binnen de in artikel 23 lid 3 Wet politieregisters bepaalde termijn en kan L. in het verzoek worden ontvangen.

3.4 Als uitgangspunt bij de beoordeling van het verzoek dient het bepaalde in artikel 112 SUO, dat voor de signalering van personen opgenomen persoonsgegevens niet langer worden bewaard dan nodig is voor het nagestreefde doel.

3.5 In zijn brief d.d. 31 januari 2005 heeft het CBP onder meer gemeld dat zij uit de ter beschikking staande stukken heeft opgemaakt dat de Nederlandse justitiële autoriteiten meermalen bij de Spaanse autoriteiten de benodigde documenten voor de ver-zochte uitlevering hebben opgevraagd, maar de gevraagde stukken nooit hebben ont-vangen en dat in 2002 het Ministerie van Justitie het dossier heeft gesloten omdat geen stukken uit Spanje waren ontvangen.

3.6 Ter mondelinge behandeling is namens de Officier van Justitie de stelling van L. bevestigd dat ondanks herhaalde verzoeken aan de Spaanse autoriteiten nimmer een uitleveringsverzoek met betrekking tot L. is ontvangen.

3.7 Gelet op deze niet weersproken feiten is de rechtbank van oordeel dat de signalering van L. in het SIS niet langer het met een dergelijke signalering nagestreefde doel, te weten de uitlevering van L. aan Spanje, dient. Spanje heeft kennelijk niet de bedoeling de uitlevering van L. daadwerkelijk te bewerkstelligen. Reeds op grond hiervan is het verzochte bevel tot verwijdering van de signalering toewijsbaar.

3.8 Wellicht ten overvloede wordt verwezen naar artikel 111 lid 2 SUO, waar is bepaald dat de Overeenkomstsluitende Partijen zich ertoe verbinden wederzijds de onherroe-pelijke beslissingen van de in artikel 111 lid 1 SUO bedoelde rechters ten uitvoer te leggen.

3.9 De verzochte verklaring voor recht zal worden afgewezen, nu een verzoekschriftpro-cedure als de onderhavige procedure zich gelet op de bewoordingen van artikel 3:302 Burgerlijk Wetboek niet leent voor het uitspreken van een verklaring voor recht.

3.10 De griffier zal worden bevolen om een afschrift van deze beslissing aan het CBP te zenden, conform het bepaalde in artikel 23 lid 8 Wet politieregisters.

4. De Beslissing

De rechtbank:

4.1 Wijst het verzoek toe.

4.2 Beveelt de overeenkomstsluitende Partij Spanje de signalering van L. uit het SIS te verwijderen.

4.3 Beveelt de griffier een afschrift van deze beschikking te zenden aan het College bescherming persoonsgegevens.

4.4 Wijst af het meer of anders verzochte.

Deze beschikking is gegeven door mr. E.A. Coyajee-Kappers, lid van voormelde kamer, en in het openbaar uitgesproken op 6 december 2005, in het bijzijn van de griffier.

Bijlage 6

Arrest 3

LJN: AQ5849,Notariskamer Gerechtshof Amsterdam , 1087-03 GDW Print uitspraak

Datum uitspraak: 10-06-2004

Datum publicatie: 29-07-2004

Rechtsgebied: Civiel overig

Soort procedure: Hoger beroep

Inhoudsindicatie: Bewaarplicht ex artikelen 17 en 18 Gerechtsdeurwaarderswet.

Uitspraak

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM
TWEEDE MEERVOUDIGE BURGERLIJKE KAMER

Beslissing van 10 juni 2004 in de zaak onder rekestnummer 1087/2003 GDW van:

[appellant]
wonende te [woonplaats],
APPELLANT,

t e g e n

[geintimeerde],
gerechtsdeurwaarder te [woonplaats],
GEINTIMEERDE.

1. Het geding in hoger beroep

1.1. Ter griffie van het hof alhier is op 17 oktober 2003 ingekomen een verzoekschrift van appellant, verder te noemen klager, waarbij hij hoger beroep instelt tegen de aan deze beslissing gehechte beslissing van de kamer voor gerechtsdeurwaarders te Amsterdam, verder te noemen de kamer, van 9 september 2003, verzonden op 18 september 2003, waarbij de klacht van klager ongegrond is verklaard.

1.2. Op 11 december 2003 is van de zijde van geintimeerde, verder te noemen de gerechtsdeurwaarder, een verweerschrift ter griffie ingekomen.

1.3. De zaak is behandeld ter openbare terechtzitting van het hof van 11 maart 2004, alwaar klager en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen en het woord hebben gevoerd. Klager heeft dit gedaan aan de hand van een pleitnotitie.

2. De stukken van het geding

Het hof heeft kennis genomen van de inhoud van de door de kamer aan het hof toegezonden stukken van de behandeling van de zaak in eerste aanleg en de hiervoor vermelde stukken.

3. Beoordeling van de bestreden beslissing

Het hof kan zich niet verenigen met de beslissing van de kamer en zal deze derhalve vernietigen.

4. De feiten

Het hof zal in hoger beroep uitgaan van de volgende feiten:

a. Bij vonnis van de kantonrechter te Eindhoven van 28 januari 1999 is klager veroordeeld tot betaling van een bedrag van f. 10.970, 92 te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 15 januari 1998, aan de Stichting Fontys gevestigd te Tilburg, verder te noemen Fontys. Ook is klager bij dit vonnis veroordeeld in de kosten van het geding, begroot op fl. 1.928, 08. Bij vonnis van de arrondissementsrechtbank te 's-Hertogenbosch van 6 oktober 2000 is voormeld vonnis in hoger beroep bekrachtigd en is klager veroordeeld in de proceskosten ad fl. 2.590,-.

Op respectievelijk 12 februari 1999 en 31 oktober 2000 heeft klager respectievelijk fl. 13.597, 40 en fl. 2.590, - overgemaakt naar de kantoorrekening van mr. M.J. Keuss, advocaat en procureur voor Fontys, hierna mr. Keuss.

b. Bij faxbrief van 1 november 2000 heeft mr. Keuss aan de gerechtsdeurwaarder geschreven:

Hierdoor bericht ik u dat de heer [P] inmiddels alle kosten heeft voldaan, zodat ik u wil verzoeken alle executiemaatregelen te beëindigen en mij zo spoedig mogelijk uw einddeclaratie te doen toekomen.

c. Op 14 november 2000 heeft de gerechtsdeurwaarder de vonnissen van 6 oktober 2000 en 28 januari 1999 op verzoek van Fontys betekend aan klager met bevel over te gaan tot betaling.

d. Bij brief met bijlagen van 30 november 2000 heeft de advocaat van klager, mr. L.W.M. Hendriks, hierna mr. Hendriks, aan de heer Bodrilla, medewerker van het kantoor van de gerechtsdeurwaarder geschreven:

Naar aanleiding van ons telefonisch onderhoud van zojuist in opgemelde zaak, treft u bijgaand aan een tweetal betalingsbewijzen.

Zoals u kunt zien zijn de proceskosten hoger beroep d.d. 31 oktober jl. voldaan. Verder treft u terzake aan naar aanleiding van de uitspraak van de Kantonrechter te Eindhoven d.d. 28 januari 1999 een betalingsbewijs dat door cliënt betaald is op 12 februari 1999 een bedrag van f 13.597, 40 (waaronder 10.970, 92 hoofdsom).

e. Bij brief van 8 december 2000 heeft mr. Hendriks aan de heer Bodrilla laten weten:

In opgemelde zaak heb ik naar aanleiding van mijn schrijven d.d. 30 november jl. en ons telefonisch onderhoud van 1 december jl. niet meer nader van u mogen vernemen / vernomen.

Ik verzoek U dan ook mij nader te berichten.

e. Op 11 december 2000 heeft klager een klacht ingediend tegen mr. Keuss bij de raad van discipline van de Nederlandse orde van advocaten in het ressort 's-Hertogenbosch inzake de hiervoor onder rubriek c. genoemde betekening van 14 november 2000. Naar aanleiding van deze klacht heeft mr. Keuss op 20 december 2000 een brief met bijlage aan de gerechtsdeurwaarder verzonden waarin hij om opheldering verzoekt. Op 5 januari 2001 beantwoordt de gerechtsdeurwaarder eerdergenoemde brief. In deze brief schrijft hij onder meer:

In opgemelde zaak dien ik uw faxbrief d.d. 20 december 2000 met bijlage te beantwoorden. In deze brief vraagt u om opheldering van de gemaakte fout. Na een intern onderzoek ben ik in staat u als volgt te berichten.

De bij uw schrijven d.d. 08-02-1999 gegeven opdracht is op ons kantoor in behandeling genomen in een dossier waaraan het nummer 990264 werd toegekend. Dit dossier werd uiteindelijk n.a.v. uw brief d.d. 24-10-2000 door ons afgerekend op 30-10-2000.

Bij afzonderlijk schrijven, eveneens 24-10-2000, kwam uw opdracht binnen om de grosse van het vonnis van de rechtbank te 's-Hertogenbosch d.d. 6 oktober 2000 te betekenen en zonodig te executeren. Deze opdracht werd door ons in behandeling genomen. Dit dossier kreeg het nummer 20002189. Volgens ons systeem kreeg u hieromtrent eerst op 10-11-2000 bericht.

Uw faxbrief d.d. 01-11-2000, waarin u verzocht om de executie te stoppen en de einddeclaratie op te maken, werd door een medewerker van mijn kantoor verwerkt in het dossier 990264. Deze handelwijze kan ik mijn medewerker niet kwalijk nemen omdat u in uw brief het dossiernummer 990624 gebruikt. Ook u treft geen blaam omdat u op dat moment nog niet op de hoogte was van het nieuwe dossiernummer. Binnen mijn kantoor zijn de afdelingen nieuwe zaken, archivering, en ambtelijk werk bemand door verschillende medewerkers. Zo kon het gebeuren dat door een ongelukkige samenloop van omstandigheden het exploit met bevel van 14 november 2000 aan de heer [P] werd betekend.

f. Uit een brief van 14 oktober 2002 van de advocaat van de gerechtsdeurwaarder mr. L.A.M. van den Eeden aan mr. Hendriks blijkt dat het dossier van klager is geschoond. Dit houdt blijkens genoemde brief in, dat alleen de proces- en deurwaardersstukken worden bewaard alsmede de wijze waarop de financiële afwikkeling heeft plaatsgevonden en dat correspondentie en aantekeningen worden vernietigd.

g. Tot slot heeft klager tegen de gerechtsdeurwaarder een vordering in kort geding ingesteld om de hem betreffende dossiers te mogen inzien en afschriften hieruit te ontvangen. Bij vonnis van 19 november 2002 heeft de voorzieningenrechter te 's-Hertogenbosch deze vordering afgewezen.

5. Het standpunt van klager

5.1. Klager verwijt de gerechtsdeurwaarder dat hij bewijsmiddelen betreffende de financiële afwikkeling van twee vonnissen met opzet heeft vernietigd. Deze bescheiden vallen onder de stukken die de gerechtsdeurwaarder op grond van de Administratieverordening gerechtsdeurwaarders dient te bewaren. In dit verband verwijst klager naar artikel 21 lid 1 en lid 3 van het Deurwaardersreglement. Door deze bescheiden te vernietigen heeft de gerechtsdeurwaarder laakbaar gehandeld. Klager acht deze handelwijze van de gerechtsdeurwaarder in strijd met de artikelen 17 en 18 lid 1 Gerechtsdeurwaarderswet, hierna: GDW, en artikel 2:10 lid 3 en lid 4 van het Burgerlijk Wetboek, hierna: BW.

5.2. Bovendien stelt klager dat de gerechtsdeurwaarder door zich aldus te gedragen een algemeen

belang schendt. De gerechtsdeurwaarder dient zich immers, als openbaar en beedigd ambtenaar, aan de door hem geschonden regelgeving te houden. In dit verband verwijst klager naar artikel 2 lid 1 GDW.

5.3. Tot slot verwijt klager de gerechtsdeurwaarder dat hij heeft nagelaten twee bankafschriften aan mr. Keuss door te zenden. Deze bankafschriften heeft klager via zijn advocaat naar de gerechtsdeurwaarder gefaxt als bewijs dat klager aan zijn betalingsverplichtingen had voldaan. Dit nalaten acht klager in strijd met artikel 18 GDW.

6. Het standpunt van de gerechtsdeurwaarder

6.1. In de eerste plaats stelt de gerechtsdeurwaarder dat klager deze tuchtprocedure gebruikt om een onherroepelijk vonnis aan te tasten waartegen klager geen hoger beroep heeft ingesteld. Dit betreft de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Hertogenbosch van 19 november 2002.

6.2. De gerechtsdeurwaarder betwist voorts dat hij in strijd met de bewaarplicht van stukken zou hebben gehandeld, nu de vernietigde stukken uitsluitend betreffen enige correspondentie. Bovendien stelt de gerechtsdeurwaarder dat ten opzichte van klager geen bewaarplicht geldt, aangezien klager geen opdrachtgever is.

Wat betreft de financiële bewaarplicht stelt de gerechtsdeurwaarder dat klager eveneens geen partij is. De door klager genoemde bankafschriften zijn de gerechtsdeurwaarder niet bekend en in deze zaak ook niet relevant.

7. De beoordeling

7.1. Het hof is, evenals de kamer, van oordeel dat klager niet kan worden ontvangen in zijn klacht voor zover het betreft de schending van het algemeen belang door de gerechtsdeurwaarder. De klacht dient een handelen van de gerechtsdeurwaarder te betreffen, waarbij klager zelf een belang heeft. Het standpunt van klager dat zijn belang zou blijken uit de schade, deelt het hof niet, nu klager zijn stellingen dienaangaande niet heeft onderbouwd.

7.2. Wat betreft het klachtonderdeel waarin de gerechtsdeurwaarder wordt verweten dat hij bewijsmiddelen betreffende de financiële afwikkeling van twee vonnissen met opzet heeft vernietigd overweegt het hof het volgende.

Vooreerst stelt het hof vast dat het hier twee documenten betreft. In de eerste plaats is dat de faxbrief van 1 november 2000 van mr. Keuss aan de gerechtsdeurwaarder, waarin wordt verzocht de executie te staken omdat de vordering is voldaan. In de tweede plaats wordt gedoeld op de brief met bijlage van 20 december 2000 van mr. Keuss aan de gerechtsdeurwaarder, waarin hij de gerechtsdeurwaarder verzoekt om opheldering te verschaffen over de gemaakte fout.

7.3. De aard van bovengenoemde stukken is van belang voor het beantwoorden van de vraag of deze stukken vallen onder de bewaarplicht van de gerechtsdeurwaarder zoals bedoeld in de artikelen 17 en 18 GDW. Artikel 17 lid 1 GDW bepaalt onder meer dat de gerechtsdeurwaarder verplicht is zowel ten aanzien van zijn werkzaamheden als zodanig, als ten aanzien van zijn kantoorvermogen een administratie te voeren waaruit te allen tijde op eenvoudige wijze zijn rechten en verplichtingen kunnen worden gekend. Artikel 18 lid 1 GDW bepaalt voorts dat de gerechtsdeurwaarder verplicht is de stukken en afschriften betreffende zijn kantooradministratie gedurende de in artikel 2:10 lid 3 BW bedoelde termijn te bewaren. Artikel 2:10 lid 4 BW wordt van overeenkomstige toepassing verklaard.

Dit artikel behandelt de overbrenging van gegevens op een andere gegevensdrager.

7.4. Noch in de artikelen 17 en 18 GDW, noch in de wetsgeschiedenis is expliciete steun te vinden voor de bewaarplicht voor de gerechtsdeurwaarder van stukken als in het onderhavige geval. Het hof is echter van oordeel dat de faxbrief van 1 november 2000 waarin de opdracht aan de gerechtsdeurwaarder tot het stoppen van de executie is vervat van belang is voor het te allen tijde kunnen kennen van de rechten en verplichtingen van de gerechtsdeurwaarder, zoals genoemd in artikel 17 lid 1 GDW. Het hof is dan ook van oordeel dat de gerechtsdeurwaarder niet tot vernietiging van deze faxbrief had mogen overgaan en acht dit vernietigen in strijd met de bewaarplicht van de gerechtsdeurwaarder.

Ook de Administratieverordening gerechtsdeurwaarders biedt steun aan het oordeel van het hof. Artikel 1 van deze verordening bepaalt dat de gerechtsdeurwaarder zorg draagt voor het instellen van een toereikende administratieve organisatie en een stelsel van controlemaatregelen waardoor alle opdrachten direct worden vastgelegd en alle financiële rechten en verplichtingen volledig, juist en tijdig worden vastgelegd en verantwoord, zodat alle opdrachten met de vereiste zorgvuldigheid kunnen worden uitgevoerd. Een stopbericht als in het onderhavige geval is een essentieel onderdeel van een opdracht, namelijk het eindpunt. Indien een dergelijk bericht ontbreekt in de administratie is het niet mogelijk vast te stellen op welke wijze deze specifieke opdracht is geëindigd.

Uit het bovenstaande volgt tevens dat de gerechtsdeurwaarder niet de in artikel 2: 10 lid 3 BW bedoelde bewaartermijn in acht heeft genomen. Nu van een situatie als bedoeld in artikel 2:10 lid 4 BW geen sprake is, is geen sprake van schending van dit artikellid.

Klager heeft ook nog aangevoerd dat de gerechtsdeurwaarder in strijd zou hebben gehandeld met artikel 21 lid 1 en lid 3 van het Deurwaardersreglement. Het bepaalde in artikel 21 lid 1 van het Deurwaardersreglement betreft dezelfde verplichting als thans omschreven in artikel 17 lid 1 GDW. Bovendien is dit reglement met ingang van 15 juli 2001 vervallen. Het hof zal de gedragingen van de gerechtsdeurwaarder dan ook niet aan dit artikel toetsen.

7.5. Ten aanzien van de brief van 20 december 2000 is het hof, met de gerechtsdeurwaarder, van oordeel dat deze correspondentie betreft van geheel andere orde. Deze correspondentie bevat geen opdracht voor de gerechtsdeurwaarder zodat deze brief niet onder de bewaarplicht valt. Aan een bespreking van de voornoemde leden van artikel 2:10 BW, alsmede de Administratieverordening gerechtsdeurwaarders komt het hof dan ook niet toe.

7.6. De stelling van de gerechtsdeurwaarder dat de bewaarplicht niet geldt ten opzichte van klager nu deze geen opdrachtgever is, vindt, naar oordeel van het hof, geen steun in de wet. In artikel 18 lid 2 GDW is de bewaarplicht immers niet zodanig geformuleerd dat deze slechts ten aanzien van opdrachtgevers zou gelden. Dit artikel noemt hen die ten tijde van het opmaken van de akte of de betekening daarvan, hetzij het origineel, hetzij een afschrift hebben ontvangen, of aan hun rechtsopvolgers onder algemene of bijzondere titel. Nu aan klager is betekend kan hij onder de in artikel 18 lid 2 GDW genoemde categorie worden geschaard.

Het hof is, gelet op het hiervoor overwogene, van oordeel dat het klachtonderdeel ten aanzien van de faxbrief van 1 november 2000 gegrond is.

7.7. Ten aanzien van het klachtonderdeel betreffende de twee bankafschriften, waarvan klager stelt dat de gerechtsdeurwaarder heeft nagelaten deze door te zenden, overweegt het hof het volgende. De gerechtsdeurwaarder stelt dat genoemde bankafschriften hem niet bekend zijn. Het hof is van oordeel dat gezien de in rubriek 2, sub d, genoemde brieven aan de heer Bodrilla, medewerker van het kantoor van de gerechtsdeurwaarder, deze laatste alsmede de gerechtsdeurwaarder bekend mogen worden

verondersteld met de aanwezigheid ten kantore van de gerechtsdeurwaarder van de bankafschriften. Aangezien uit deze afschriften blijkt dat klager reeds aan zijn betalingsverplichtingen had voldaan, had de gerechtsdeurwaarder daarvan melding moeten maken aan zijn opdrachtgever. De gerechtsdeurwaarder heeft dit nagelaten. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder dat de bankafschriften in deze zaak niet relevant zouden zijn kan het hof niet plaatsen, nu het al dan niet betaald hebben door klager juist een essentiële rol speelt in deze zaak. Het hof acht dit klachtonderdeel eveneens gegrond.

7.8. Op grond van het voorgaande is het hof van oordeel dat de gerechtsdeurwaarder onvoldoende zorgvuldigheid heeft betracht bij het uitoefenen van zijn werkzaamheden. Het hof acht de maatregel van waarschuwing dan ook op zijn plaats.

7.9. Hetgeen partijen verder nog naar voren hebben gebracht kan als in het voorgaande reeds behandeld dan wel als thans niet ter zake dienend buiten beschouwing blijven.

7.10. Het hier voorgaande leidt tot de volgende beslissing.

8. De beslissing

Het hof:

- vernietigt de beslissing van de kamer;
- verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht zoals beschreven in 7.1.;
- verklaart de klacht voor het overige gegrond in al haar onderdelen met uitzondering van de gedraging van de gerechtsdeurwaarder ten aanzien van de brief van 20 december 2000, en legt de gerechtsdeurwaarder hiervoor de maatregel van waarschuwing op;
- bepaalt dat de maatregel zal worden tenuitvoergelegd ter terechtzitting van het hof van 24 juni 2004, te 13.30 uur;
- bepaalt dat de griffier de gerechtsdeurwaarder daarvoor zal oproepen.

Deze beslissing is gegeven door mrs. Schipper, Stille en Van Os en in het openbaar uitgesproken op donderdag 10 juni 2004.

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 9 september 2003 zoals bedoeld in artikel 43 van de Gerechtsdeurwaarderswet in de zaak met nummer 23.2003 van:

[],
wonende te [],
klager,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

Verloop van de procedure

Bij brief met bijlagen van 27 januari 2003 heeft klager een klacht ingediend tegen beklagde, hierna de gerechtsdeurwaarder.

Bij aangehechte brief van 7 maart 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder een reactie gegeven op de klacht.

De klacht is behandeld ter openbare zitting van 24 juni 2003, alwaar klager en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

Hiervan is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 9 september 2003.

Gronden van de beslissing

1. De Feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- a) Bij vonnis van de kantonrechter te Eindhoven d.d. 28 januari 1999 is klager samengevat veroordeeld tot betaling van een bedrag van 13.597,40, te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 15 januari 1998. Voorts is klager veroordeeld in de kosten van het geding.
- b) Bij vonnis van de arrondissementsrechtbank te 's-Hertogenbosch d.d. 6 oktober 2000 is voormeld vonnis in hoger beroep bekrachtigd en is klager veroordeeld in de proceskosten ad 2590,--.
- c) Bij brief van 24 oktober 2000 heeft mr. [], advocaat bij [] de gerechtsdeurwaarder verzocht tot betekening en executie van het vonnis van de rechtbank over te gaan.
- d) Bij brief van 1 november 2000 heeft mr. [] aan de gerechtsdeurwaarder onder meer geschreven: Hierdoor bericht ik u dat de heer [] inmiddels alle kosten heeft voldaan, zodat ik u wil verzoeken alle executiemaatregelen te beëindigen en mij zo spoedig mogelijk uw einddeclaratie te doen toekomen.
- e) Bij exploit van 14 november 2000 zijn de hiervoor onder a. en b. vermelde vonnissen door de gerechtsdeurwaarder aan klager betekend met bevel om aan de inhoud daarvan te voldoen.
- f) Op 11 december 2000 heeft klager een klacht ingediend tegen mr. [] bij de Raad van Toezicht van de Nederlandse Orde van Advocaten te 's-Hertogenbosch wegens onrechtmatig handelen. Naar aanleiding van deze klacht heeft mr. [] op 20 december 2000 een brief met bijlage aan de gerechtsdeurwaarder verzonden.
- g) Bij brief van 5 januari 2001 heeft de gerechtsdeurwaarder aan mr. [] onder meer geschreven: In opgemelde zaak dien ik uw faxbrief d.d. 20 december 2000 met bijlage te beantwoorden. In deze brief vraagt u om opheldering van de gemaakte fout. Na een intern onderzoek ben ik in staat u als volgt te berichten. De bij uw schrijven d.d. 08-02-1999 (?) gegeven opdracht is op ons kantoor in

behandeling genomen in een dossier waaraan het nummer 990264 werd toegekend. Dit dossier werd uiteindelijk n.a.v. uw brief d.d. 24-10-2000 (.....) door ons afgerekend op 30-10-2000. Bij afzonderlijk schrijven, eveneens 14-10-2000 (.....), kwam uw opdracht binnen om de grosse van het vonnis van de rechtbank te 's-Hertogenbosch d.d. 6 oktober 2000 te betekenen en zonodig te executeren. Deze opdracht werd door ons in behandeling genomen. Dit dossier kreeg het nummer 20002189. Volgens ons systeem kreeg u hieromtrent eerst op 10-11-2000 bericht. Uw faxbrief d.d. 01-11-2000, waarin u verzocht om de executie te stoppen en de einddeclaratie op te maken, werd door een medewerker van mijn kantoor verwerkt in het dossier 990264. Deze handelwijze kan ik mijn medewerker niet kwalijk nemen omdat u in uw brief het dossiernummer 990624 gebruikt. Ook u treft geen blaam omdat u op dat moment nog niet op de hoogte was van het nieuwe dossiernummer. Binnen mijn kantoor zijn de afdelingen nieuwe zaken, archivering en ambtelijk werk bemand door verschillende medewerkers. Zo kon het gebeuren dat door een ongelukkige samenloop van omstandigheden het exploit met bevel op 14 november 2000 aan de heer [] werd betekend.

h) Klager heeft de advocaat, alsmede diens cliënt gedagvaard voor de kantonrechter te Eindhoven wegens onrechtmatig handelen door executiemaatregelen tegen hem te treffen op een tijdstip waarop de vordering al was voldaan, waardoor hij schade heeft geleden. Bij vonnis van 11 juli 2002 heeft de kantonrechter de door klager ingestelde vordering in conventie toegewezen en de opdrachtgever tot betaling van de gevorderde schade veroordeeld. De door klager in conventie tegen de advocaat ingestelde vordering is afgewezen. De in reconventie tegen klager ingestelde vorderingen zijn door de kantonrechter afgewezen. Gedaagden hebben tegen dit vonnis hoger beroep ingesteld bij het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, welke procedure nog aanhangig is.

i) Een door klager tegen de gerechtsdeurwaarder ingestelde vordering in kort geding om de dossiers te mogen inzien en afschriften hieruit te verstrekken in het bijzonder met betrekking tot de onder de hiervoor onder 1 d. van de feiten vermelde brief is bij vonnis van 19 november 2002 door de voorzieningenrechter te 's-Hertogenbosch afgewezen.

2. De klacht

2.1. Klager stelt onder verwijzing naar de door hem overgelegde producties samengevat - dat de gerechtsdeurwaarder laakbaar en verwijtbaar heeft gehandeld door bewijsmiddelen betreffende de (financiële) afwikkeling van twee vonnissen welke de gerechtsdeurwaarder onder zijn berusting had, te vernietigen. Hierdoor heeft de gerechtsdeurwaarder in strijd gehandeld met de Gerechtsdeurwaarderswet. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft klager aangevoerd dat de door de gerechtsdeurwaarder vernietigde bescheiden in essentie de start-stop opdrachten van de executie betreffen, welke opdrachten door mr. [] aan de gerechtsdeurwaarder zijn verstrekt. Deze bescheiden vallen onder de stukken welke de gerechtsdeurwaarder op grond van artikel 8 van de Administratieverordening gerechtsdeurwaarders dient te bewaren. Het is laakbaar en toerekenbaar verwijtbaar dat de gerechtsdeurwaarder in een nog lopende zaak zijn dossiers reeds selectief heeft geschoond en willens en wetens stukken met betrekking tot de start-stop opdrachten van de executie uit de dossiers heeft vernietigd teneinde te voorkomen dat klager inzage in de dossiers zou kunnen verkrijgen. Hij heeft nog steeds belang bij inzage in de dossiers vanwege het door de advocaat mr. [] en diens opdrachtgever ingestelde hoger beroep tegen het vonnis van de kantonrechter. Klager stelt dat de door hem aan de gerechtsdeurwaarder verweten gedragingen ook een algemeen belang betreft, daar de gerechtsdeurwaarder als openbaar beëdigd ambtenaar zich heeft te houden aan de hetgeen de Gerechtsdeurwaarderswet en de daarop betrekking hebbende verordeningen voorschrijven. Tenslotte heeft klager gesteld dat mr. [], volgens zijn zeggen, nooit de twee

bankafschriften van de gerechtsdeurwaarder heeft ontvangen welke door de raadsman van klager op 30 november 2000 naar de gerechtsdeurwaarder zijn verzonden als bewijs dat klager aan zijn betalingsverplichtingen had voldaan. De vraag dient zich dan ook aan of de gerechtsdeurwaarder deze betalingsbewijzen naar zijn opdrachtgever heeft verzonden of dat de gerechtsdeurwaarder deze betalingswijzen ook heeft vernietigd.

De gerechtsdeurwaarder heeft daartover ondanks vele verzoeken nimmer opheldering verschaft. Ook hieruit blijkt dat de gerechtsdeurwaarder zijn administratieve verplichtingen op dit punt niet na is gekomen. Door het handelen van de gerechtsdeurwaarder heeft hij grote financiële schade ondervonden en ondervindt deze nog steeds, aldus klager.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder heeft de klacht gemotiveerd bestreden. Hij heeft daartoe onder meer aangevoerd dat klager de klacht indient omdat klager zich niet kan vinden in het kortgeding-vonnis. Klager heeft geen hoger beroep tegen dit vonnis ingesteld en de weg van de tuchtrechtspraak is er niet voor bedoeld om een onherroepelijk vonnis aan te tasten en klager alsnog in zijn afgewezen vordering te steunen. Bovendien is de gerechtsdeurwaarder van mening dat hij ten aanzien van klager helemaal geen bewaarplicht heeft. Klager is volgens de gerechtsdeurwaarder niet zijn opdrachtgever. Klager kan enkel een uitgifte verlangen van een exploot uit zijn register. Het bedoelde dossier was afgewikkeld en de bedoelde brieven zijn bij gelegenheid van archiveren van het dossier uit beheersgronden en kosten oogpunt vernietigd. Slechts proces- en gerechtsdeurwaardersstukken (exploiten) worden bewaard, alsmede de wijze waarop de financiële afwikkeling heeft plaatsgevonden, aldus de gerechtsdeurwaarder.

4. Beoordeling van de klacht

4.1 Voor zover klager zijn klacht mede heeft gebaseerd op gronden ontleend aan het algemeen belang, dient hij niet-ontvankelijk te worden verklaard nu de klacht een handelen moet betreffen waarbij klager zelf belang heeft.

4.2 Bij de beoordeling van de klacht voor het overige geldt als uitgangspunt dat de gerechtsdeurwaarder ingevolge het bepaalde in artikel 17 lid 1 van de Gerechtsdeurwaarderswet verplicht is ten aanzien van zijn werkzaamheden als zodanig en ten aanzien van zijn kantoorvermogen een administratie te voeren, waaruit ten allen tijde op eenvoudige wijze zijn rechten en verplichtingen kunnen worden gekend. De administratie als zodanig heeft betrekking op de ambtshandelingen en overige werkzaamheden die de gerechtsdeurwaarder verricht. De wijze waarop de administratie moet worden ingericht en bijgehouden is nader geregeld in de administratieverordening gerechtsdeurwaarders van 9 juli 2001. Het toezicht op de naleving daarvan wordt ingevolge het bepaalde in artikel 30 van de Gerechtsdeurwaarderswet uitgeoefend door het Bureau Financieel Toezicht, bedoeld in artikel 110 van de Wet op het notarisambt. Artikel 17 en de daaruit voortvloeiende administratieverordening hebben tot doel te verzekeren dat de administratie zo wordt ingericht en bijgehouden dat daaruit te allen tijde de rechten en verplichtingen van de gerechtsdeurwaarder kunnen worden gekend, de gerechtsdeurwaarder jaarlijks in staat is een balans en een staat van baten en lasten op te maken, te allen tijde de administratie betreffende de ambtshandelingen kan worden geraadpleegd en het risico voor derden en met betrekking tot de continuïteit van de praktijk kan worden beperkt. De verplichting tot bewaring houdt vooral verband met de behoefte de administratie in verband met het toezicht beschikbaar te houden.

4.3 In zijn klacht als nader ter zitting door klager toegelicht stelt klager dat de gerechtsdeurwaarder laakbaar en verwijtbaar heeft gehandeld door bewijsmiddelen betreffende de afwikkeling van twee vonnissen te vernietigen en daardoor in strijd heeft gehandeld met de Gerechtsdeurwaarderswet. Teneinde het door klager ingenomen standpunt te kunnen beoordelen dient derhalve allereerst te worden vastgesteld over welke bewijsmiddelen het gaat. Welke bewijsmiddelen zijn vernietigd, wordt door klager niet genoemd. Klager volstaat met verwijzing naar de door hem overgelegde producties. Het betreft hier een beslissing van de voorzitter van deze Kamer op een eerder door klager tegen de gerechtsdeurwaarder ingediende klacht, de beslissing van de voorzieningenrechter op een door klager tegen de gerechtsdeurwaarder ingestelde vordering tot inzage in de dossiers, een vonnis van de kantonrechter te Eindhoven en een brief van de advocaat van de gerechtsdeurwaarder van 14 oktober 2002. Behoudens in het vonnis van de kantonrechter wordt er in de overige producties vanuit gegaan dat klager inzage wenst in de faxbrief van 1 november 2000. Dit betreft een brief van mr. [] aan de gerechtsdeurwaarder waarin wordt verzocht de executie te staken omdat de vordering was voldaan. Daarnaast blijkt uit de stukken dat door klager mede wordt bedoeld een brief met bijlage van 20 december 2001.

Dit betreft een brief van mr. [] aan de gerechtsdeurwaarder met het verzoek opheldering over de gemaakte fout te verschaffen. Klager wenst deze brieven als bewijsstukken over te leggen in de procedure in hoger beroep bij het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch ter staving van zijn in die procedure ingenomen standpunt dat het betreffende telefaxbericht door mr. [] is geantidateerd. Op grond hiervan stelt de Kamer vast dat met deze bewijsmiddelen wordt bedoeld de (fax)brieven van 1 november 2000 en 20 december 2001.

4.4 Naar het oordeel van de Kamer valt een brief waarin door de opdrachtgever, in dit geval mr. [], aan de gerechtsdeurwaarder wordt medegedeeld dat de executie kan worden gestaakt alsmede een brief waarin door de opdrachtgever aan de gerechtsdeurwaarder wordt verzocht uit te leggen wat er mis is gegaan, niet onder het hiervoor onder 4.2 vermelde doel en derhalve evenmin onder de in de gerechtsdeurwaarderswet genoemde bewaartermijn.

De brieven zijn niet van belang voor latere raadpleging betreffende de door de gerechtsdeurwaarder verrichte ambtshandelingen en evenmin voor het toezicht op de ambtsvervulling. Hieruit volgt dat de gerechtsdeurwaarder niet heeft gehandeld in strijd met de tuchtrechtelijke norm. De door de gerechtsdeurwaarder opgegeven reden voor de vernietiging is acceptabel en maakt hem tuchtrechtelijk niet aansprakelijk. Van enig willens en wetens vernietigen van de bedoelde stukken is niet gebleken. Van enig handelen om klager bewust te benadelen evenmin.

4.5 Ter zitting heeft klager nog gesteld dat mr. [], naar zijn zeggen, nooit de twee door klager aan de gerechtsdeurwaarder gefaxte betalingsbewijzen heeft ontvangen. Klager vraagt zich af of de gerechtsdeurwaarder deze bewijzen wel heeft doorgezonden naar zijn opdrachtgever dan wel of de gerechtsdeurwaarder deze bewijzen ook heeft vernietigd.

Ten aanzien hiervan geldt dat klager dit onderdeel niet nader heeft onderbouwd, zodat niet kan worden vastgesteld welk belang klager bij dit punt heeft en de klacht op dit onderdeel reeds daarom ongegrond dient te worden verklaard.

5. Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsgerechtsdeurwaarders:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gegeven door mr. J.S.W. Holtrop, plaatsvervangend-voorzitter, mr. W.A.H. Melissen en J.P.J.J. Timmermans, (plaatsvervangend) leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 9 september 2003 in tegenwoordigheid van de secretaris, F.C.H. Krieger.

Coll.:

w.g. F.C.H. Krieger

w.g. J.S.W. Holtrop

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.

Hoger beroep ingesteld.

Bijlage 7

Interviews

Interview

<u>Gegevens:</u> De antwoorden zijn bij iedere vraag op willekeurige volgorde gezet, zodat de antwoorden niet gekoppeld kunnen worden aan de respondenten. Hiervoor is gekozen omdat de respondenten niet wilde dat de antwoorden gelinkt konden worden aan hen als persoon.	
<u>Naam respondant:</u> *****	
<u>Werkzaam bij:</u> *****	
<u>Functie:</u> *****	
<u>Adresgegevens organisatie:</u> 	<u>Bezoekadres:</u> ***** <u>Postadres:</u> ***** <u>Telefoonnummer:</u> ***** <u>E-mail adres:</u> *****
<u>Gegevens interviewer:</u> 	Maurieke van Dalm <u>Afstudeeradres:</u> GGN Incasso Bv. Stationsplein 50 5211 AP 's-Hertogenbosch <u>Telefoonnummer:</u> 073- 5181114 <u>E-Mailadres:</u> m.van.dalm@ggn.nl

Vraag 1:

Vormt de bewaarplicht in de incassobranche een te grote inbreuk op de privacy? Staan daar volgens uw zienswijze genoeg waarborgen tegenover kijkend naar de incasso- en gerechtsdeurwaarders administratie?

	Er staan genoeg waarborgen tegenover. De noodzakelijkheid (van artikel 10 WBP) ligt bij de verantwoordelijke van GGN. Het gaat dan om expliciet acceptatie van expliciet gemaakte risico's. Is het wettelijk geregeld dan is er geen sprake van inbreuk op de privacy.
	Aan de ene kant kan ik mij voorstellen dat de bewaarplicht als een inbreuk op de privacy wordt ervaren. Anderzijds meen ik dat, gezien de algemeen geldende geheimhoudingsplicht van de Gerechtsdeurwaarder, de vertrouwelijkheid van deze gegevens voldoende gewaarborgd is. Te meer nu de Gerechtsdeurwaarder ook mogelijkheden heeft de gegevens zelf te vergaren in een nieuw geval.
	Onderdeel van behoorlijk en zorgvuldig verwerken is, dat ook van incassorekenschap kan worden afgelegd hoe de zaken zijn binnen gekomen en wat vervolgens in het benadelingstraject aan activiteiten zijn uitgevoerd. Of hier genoeg waarborgen tegenover staan hangt af van de middelen die er in het maatschappelijk verkeer zijn om de WBP waaronder de rechten van de betrokkenen te waarborgen. Onder meer het toezicht dat door de branche zelf en het CBP wordt uitgeoefend. Hoe het ook zij, bewaren hangt nauw samen met de beginselen van de WBP en de specifieke sectorale wetten en de toepassing ervan "gezond incassoverstand". Het is een legitieme activiteit, dus er is geen sprake van inbreuk.
	De Gerechtsdeurwaarderadministratie moet voldoen aan strenge eisen. De tuchtkamer van de KBvG is een orgaan dat o.a. op het gebied van de privacy en het gebruik van informatie door de GDW, toezicht houdt. De gegevens van debiteuren worden niet verkocht/verstrekt aan derden en worden puur gebruikt daar waarvoor zij ook zijn bedoeld. De bewaarplicht kan ook in het voordeel van de debiteur zijn, omdat deze altijd nog via de GDW kan aantonen dat hij in het verleden een vordering volledige/gedeeltelijk heeft betaald. (bijvoorbeeld als een vonnis opnieuw wordt geëxecuteerd en debiteur zelf niet meer over betaalbewijzen beschikt.) Dit zou dan wel binnen een redelijke termijn opnieuw geëxecuteerd moeten zijn. Ik denk hierbij aan een termijn van maximaal tien jaar.

Vraag 2:

Opdrachtgever heeft een vordering uit handen gegeven aan een incasso-gerechtsdeurwaarderorganisatie, deze vordering blijkt na een dag niet terecht te zijn. Er gaat een excuusbrief uit naar debiteur vanuit de opdrachtgever. Vervolgens belt debiteur op met het verzoek zijn persoonsgegevens te verwijderen. Hij heeft de volgende motivatie: "deze vordering had niet uit handen gegeven mogen worden. Mijn persoonsgegevens zijn onterecht bij een incasso-gerechtsdeurwaarderorganisatie terecht gekomen". Is de incasso-gerechtsdeurwaarderorganisatie dan verplicht om zijn persoonsgegevens te verwijderen?

	Ik vind van wel. Feitelijk is er sprake van een zaak die ten onrechte uit handen is gegeven. In dat kader had de informatie nooit opgenomen moeten zijn en feitelijk is de zaak na één dag ook als zodanig aangemerkt en verwijderd. Dit is nergens in de wet zo geregeld, maar ik vind dat, dat wel zou moeten gebeuren.
	De gerechtsdeurwaarderorganisatie is niet verplicht om zijn persoonsgegevens te verwijderen maar heeft de bevoegdheid. Je hebt absoluut recht en relatief recht van verzet. Het relatieve recht van verzet kan van toepassing zijn. (artikel 40 & 41 WBP) De grondslag is terug te vinden in artikel 8f WBP. Er is hier ook sprake van belangenafweging. Wanneer er sprake is van een creditering, zijn nog steeds de persoonsgegevens niet van belang. Een codering zou hier voldoende zijn. (debiteurennummer) Een fiscus is bijvoorbeeld niet geïnteresseerd in persoonsgegevens.
	De vordering is onterecht uit handen gegeven, en daarmee staat ook de debiteur onterecht in het systeem. Gegevens worden echter niet verwijderd. In de onterecht uit handen gegeven zaak wordt duidelijk aangegeven dat de vordering onterecht uit handen is gegeven. Indien verder geen andere vorderingen/zaken aangemeld zijn, dan wordt door ons aangegeven dat de betreffende persoon niet bij ons bekend is. In de WPB staat niet als zodanig dat een GDW verplicht is om persoonsgegevens te verwijderen.
	Ik denk dat er geen sprake is van een verplichting. Maar de incasso-gerechtsdeurwaarder zal gemotiveerd aan moeten geven op basis waarvan de noodzaak bestaat om de gegevens te bewaren en de eventuele wettelijke verplichting die hiertoe dwingt. Hier ligt de verantwoordingsplicht bij de incasso-gerechtsdeurwaarder. Hij heeft de gegevens voor een specifiek doel gekregen. Hij dient zorgvuldig en behoorlijk te verwerken. Beperkingen aan het gebruik stellen en dit zodoende met waarborgen omgeven.

Vraag 3:

Een aanmaning komt retour met de melding “verhuisd”. Om te kunnen dagvaarden wordt er informatie getrokken uit de Gemeentelijke Basis Administratie (GBA). Achteraf blijken in plaats A twee personen gewoond te hebben met dezelfde voorletters, naam en geboortedatum. Debiteur (Deb) is verhuisd naar plaats B en Een Ander Persoon (EAP) met dezelfde voorletters, naam en geboortedatum woont nog in plaats A.

Door een fout in het GBA systeem wordt EAP teruggemeld en blijft DEB buiten beeld. De fout wordt gesignaleerd doordat EAP reageert en via de Landelijk Raadpleegbare Deelregisters (LRD) komt DEB weer in beeld.

Moeten de gegevens van EAP bewaard blijven voor audit-mogelijkheden? Zo ja.

Hoelang?

Zo nee, waarom niet?

	De auditor (accountant) geeft aan (een selectie van de) gegevens van GBA aanvragen te willen auditeren, die in het voorgaande jaar zijn aangevraagd. Niet duidelijk is of de GDW verplicht is alle aanvragen voor een bepaalde termijn te bewaren. In het geval dat een relatie wordt verwijderd welke onderdeel kan zijn van een audit, dan zal door de GDW goed gemotiveerd moeten worden waarom deze relatie is verwijderd.
	Ja, ik vind van wel alleen dan wel onder de vermelding van alleen naam en a-nummer. Dit baseer ik op de vereiste proportionaliteit. Om te kunnen voldoen aan de audit-verplichtingen moet kunnen worden vastgesteld wie/wat het betreft, echter niet per se met alle gegevens.
	De gegevens van EAP moeten bewaard blijven. Er kan wel gebruik gemaakt worden van een foutmelding. Dit kan misschien gerealiseerd worden door gebruik te maken van een PET toepassing achteraf. Zodat de NAW gegevens wegvallen. Je zou dan het A- nummer kunnen handhaven tegenover het agentschap. Er zijn dan niet directe persoonsgegevens zichtbaar.
	Deze gegevens moeten bewaard blijven om te voorkomen dat dezelfde fout weer wordt gemaakt. De fout moet wel gecommuniceerd worden naar de relevante partijen. De transparante verantwoording is hier belangrijk. Er zijn administratieve handelingen verricht, waardoor ook onterechte persoonsgegevens zeven jaar bewaard dienen te blijven.

Vraag 4:

Is de bewaarplicht van persoonsgegevens niet een buitenproportionele inbreuk op de privacy? Hierbij wil ik ook de aandacht vestigen op artikel 8 EVRM. In dit artikel is het fundamentele recht van burgers verankerd op eerbiediging van hun persoonlijke levenssfeer. Kijkend naar dit artikel mag er alleen maar inbreuk gemaakt worden op dit recht zover dat in een democratische samenleving noodzakelijk is.

	Nee, artikel 8 EVRM is terug te vinden in de WBP en de sectorale gerechtsdeurwaarders wetgeving.
	Een bewaarplicht van persoonsgegevens staat niet direct in verbinding met de inbreuk op privacy. Ongeoorloofd gebruik/misbruik van de bewaarde gegevens conflicteert wellicht met de WPB en leidt tot inbreuk op de privacy maar heeft in beginsel niets te maken met de bewaarplicht.
	Dit lijkt mij niet. Nogmaals wijs ik er op dat de Gerechtsdeurwaarder in toenemende mate gerechtigd is tot het vergaren van de meest relevante persoonsgegevens. Mede om die reden heeft de Gerechtsdeurwaarder een vrij vergaande geheimhoudingsplicht.
	Nee, de WBP is weer een vertaling van het EVRM. Het is dus wettelijk geregeld, dus geen inbreuk. (Zie artikel 40, 41 & 10 WBP). Ik vind het dan ook geen buitenproportionele inbreuk op de privacy.

Vraag 5:

Een debiteur heeft na beslag op de roerende zaken de gehele vordering aan gerechtsdeurwaarder A voldaan. Na 17 jaar wordt het vonnis opnieuw ter executie aan gerechtsdeurwaarder B aangeboden. De debiteur stelt dat hij aan gerechtsdeurwaarder A de gehele vordering heeft voldaan. Moet een gerechtsdeurwaarder als openbaar ambtenaar zijn administratie zolang bewaren, zodat aangetoond kan worden dat debiteur inderdaad heeft voldaan? Zo ja welke gegevens moeten dan bewaard worden?

	Ik meen dat de verplichting tot het kunnen aantonen van de betaling primair op de schuldenaar zelf rust. Deze zal dus een bewijs moeten kunnen tonen dat er is betaald. Het lijkt mij dus niet noodzakelijk dat de Gerechtsdeurwaarder zijn administratie daartoe zolang bewaard.
	De debiteur kan in principe zelf aantonen dat de vordering is voldaan. En wanneer het incidenteel voorkomt, is het overbodig om informatie van iedere debiteur zolang te bewaren.
	Hier van uitgaande dat debiteur geen bewijs meer heeft van betaling. Wanneer er geen gedragsregel is, valt men terug op de algemene regel en belangenafweging. Je kunt je afvragen, waar ligt de bewijslast volgens de rechter? Wanneer je de bewijslast bij de schuldeiser legt om aan te tonen dat de vordering niet betaald is, is het al snel einde van het verhaal, want dat is bijna niet aan te tonen. Ik vind dat een gerechtsdeurwaarder kantoor geen administratiekantoor is met een ongelimiteerde bewaarplicht. De verjaringstermijn van 20 jaar is ook te lang voor het bewaren van persoonsgegevens kijkend naar het doel wat een gerechtsdeurwaarder kantoor beoogd.
	Nee, indien bovenstaande situatie zich voordoet is het niet aan de GDW om aan te tonen dat de vordering is voldaan. De zaak is 17 jaar geleden afgewikkeld. Vervolgens kunnen alle gegevens in theorie na 7 jaar worden verwijderd. Het is dan aan de debiteur om aan te geven dat 17 jaar geleden alles is betaald. Uit artikel 150 RV volgt dat de partij die zich beroept op de rechtsgevolgen van door haar gestelde feiten of rechten, de bewijslast van die feiten of rechten draagt. De schuldenaar die stelt te hebben betaald draagt daarvan de bewijslast.

Vraag 6:

In artikel 10 WBP staat: “Persoonsgegevens worden niet langer bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkene te identificeren, dan noodzakelijk is voor de verwerking van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt.”

Is het niet beter om in dit artikel een maximale bewaartermijn op te nemen, zodat deze altijd als buitengrens blijft gelden? Wat is uw mening hierover

	Een maximale bewaartermijn kan uit beheer oogpunt (het moet ook werkbaar blijven) een invulling zijn van een generiek belang om gegevens zolang te bewaren.
	In al die jaren dat ik werkzaam ben nog nooit een klacht gehad.
	Ik denk dat het lastig is daarvoor een vaste termijn te nemen. Immers is de termijn waarop het doel kan worden verwekelijkt ook niet altijd tevoren goed in te schatten.
	De WBP is een generieke wet, dus wanneer je een maximale bewaartermijn opneemt die altijd als buitengrens blijft gelden, vind ik dat te ongenueanceerd. Een testament moet bijvoorbeeld door een notaris altijd bewaard worden, hetzelfde geldt voor een pensioenverzekering. Deze persoonsgegevens moeten altijd bewaard blijven. En buiten de stukken die altijd bewaard moeten blijven is er nog niets echt duidelijk met betrekking tot het bewaren van persoonsgegevens. Mijn mening kan ik hier dan ook nog niet echt over geven omdat ik niet weet hoe dat er in de praktijk uit zou gaan zien.

Vraag 7:

Welke termijn zou volgens uw zienswijze een ideale bewaartermijn zijn voor alle persoonsgegevens gezamenlijk?

	Minimaal 7 jaar.
	Er is naar mijn mening geen ideale bewaartermijn voor het bewaren van persoonsgegevens, zie voorgaande antwoorden.
	Mijn gevoel zegt tien jaar. Waarom weet ik niet.
	Daar heb ik geen mening over. Dit is aan de branche om aan te tonen op basis van hun ervaring.

Vraag 8: Is het naar uw mening beter dat de bewaartermijnen uit andere wetten zoals bijvoorbeeld uit de Algemene wet inzake rijksbelastingen, waar de bewaartermijn van zeven jaar geldt voor fiscale gegevens, te verwijderen uit de bijzondere wetten en een algemene bewaarplicht wettelijk vast te leggen in de Wet bescherming persoonsgegevens voor alle gegevens die onder persoonsgegevens vallen?

	Ik vind dat de WBP niet alles op kan vangen. De WBP kan niet alles uitsluiten, het is een omnibuswet.
	zie vraag 6. Het gevaar is dat er een te rigide systeem wordt ontwikkeld. Het is in de praktijk al met enige regelmaat lastig om de WBP en andere wetgeving en gebruiken in overeenstemming te brengen. Er moet altijd een belangenafweging plaatsvinden.
	Ik zie daar de noodzaak niet van in. Zou mogelijk zijn, is wellicht wel handiger.
	Naar mijn mening niet. De WBP kan naar mijn mening niet alle specifieke sectoren en gevallen overzien. Er is een enorme diversiteit en gevoeligheid van gegevens, denk bijvoorbeeld aan medische gegevens.

Vraag 9: Wanneer een vordering volledig voldaan is door debiteur aan een incassobureau, hoelang moeten dan nog de persoonsgegevens bewaard worden van debiteur in de incasso- en gerechtsdeurwaarders administratie?	
	Zeven jaar is denk ik voldoende.
	Minimaal 7 jaar. De Wet bescherming persoonsgegevens geeft echter geen concrete bewaartermijn voor persoonsgegevens.
	7 jaar is leidend, kijkend naar de financiële gegevens. De noodzakelijkheids (subsidiariteit/proportioneel) ligt hier ook bij de verantwoordelijke, in dit geval GGN. Nu er het ontwerp ligt van de BSD Gerechtsdeurwaarder met de bewaartermijn van tien jaar voor exploitatie, lijkt mij dit ook een erg geschikte termijn voor het bewaren van persoonsgegevens.
	zie vraag 5, de debiteur heeft de verplichting tot bewijs van zijn betaling. Tien jaar lijkt me voldoende.